

Micron

Organ al Consiliului Uniunii Asociațiilor studențești din
Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara

Anul III nr. 17 - 18 1970 decembrie - ianuarie 1971 24 pagin

MESAJUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși,

Adresez cadrelor didactice, studenților, întregului colectiv al Institutului Politehnic din Timișoara, calde felicitări cu prilejul semicentenarului acestei prestigioase instituții de învățămînt cu bogate tradiții în viața științifică și culturală a patriei.

Constatăm cu satisfacție că — alături de celelalte unități de învățămînt superior — Politehnica din Timișoara a cunoscut în anii socialismului o continuă dezvoltare, contribuind la formarea unui mare număr de ingineri cu înaltă calificare, la promovarea cercetării tehnice românești.

Astăzi, cînd în fața tuturor ramurilor economiei se pune sarcina introducerii tehnicii celei mai avansate, a metodelor moderne de organizare și conducere a producției; învățămîntul superior are datoria de a asigura înarmarea viitorilor ingineri cu tot ceea ce este nou în știință și tehnică, pregătirea lor în strînsă legătură cu practica cu nevoile economiei noastre naționale. O îndatorire de mare importanță a Politehnicii din Timișoara, ca și a tuturor institutelor de învățămînt superior, este de a cultiva în conștiința studențimii pasiunea pentru dezvoltarea științei și tehnicii românești, spiritul de înaltă răspundere pentru propășirea patriei noastre socialiste, pentru ridicarea României la nivelul țărilor celor mai avansate.

Sîntem convinși că valorosul corp profesoral al Institutului Politehnic din Timișoara își va consacra și în viitor întreaga sa capacitate și putere de muncă înfăptuirii acestor nobile țeluri. Ne exprimăm, de asemenea, încrederea că studenții vor depune toate străduințele pentru a se forma ca buni specialiști și cetățeni, participanți activi la eforturile întregului popor pentru construirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Urez conducerii Institutului Politehnic din Timișoara, organizației de partid, cadrelor didactice și studenților noi și importante succese în activitatea lor viitoare, în interesul progresului și prosperității patriei noastre socialiste.

NICOLAE CEAUȘESCU

Tovarășul Mihai Telescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, membru al Academiei de științe sociale și politice, transmite mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

Am intrat în noul an, la confluentele a două cincinale, cu gândul la marea aniversare a semicentenarului partidului.

Privind retrospectiv activitatea noastră din anul care s-a încheiat, constatăm cu bucurie că lucrurile încep să meargă din ce în ce mai bine. Dificultățile începutului presei studențești au fost aproape trecute. Relațiile noastre de colaborare cu întreprinderea poligrafică sînt acum dintre cele mai bune, dovadă cele cinci numere tipărite în 1970 ale revistei noastre. Se cuvine deci ca acum, la început de nou an, să mulțumim tuturor aceluia care, de la di-

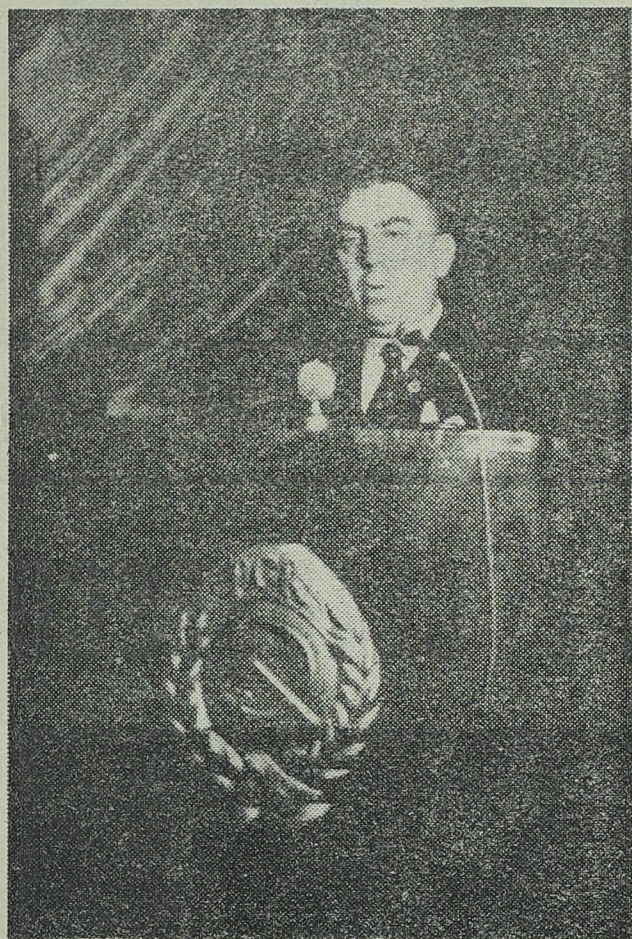
rector și pînă la mașiniștii rotativei, sprijină cu înțelegere activitatea de editare a presei studențești. Iar dacă în toamna lui 1970 am reușit dezideratul unei periodicități lunare, de atîta timp așteptată, aceasta li se datorește și lor. Am vrea aici să arătăm cititorilor noștri că pregătisem un număr pentru luna decembrie, dar condițiile obiective pe care le-am înțeles la fața locului (tipărirea suplimentului „Generații”) nu au mai permis realizarea lui. Se impune de aceea o și mai bună planificare și realizare de perspectivă a numerelor viitoare,

la
multi
ani.
1971

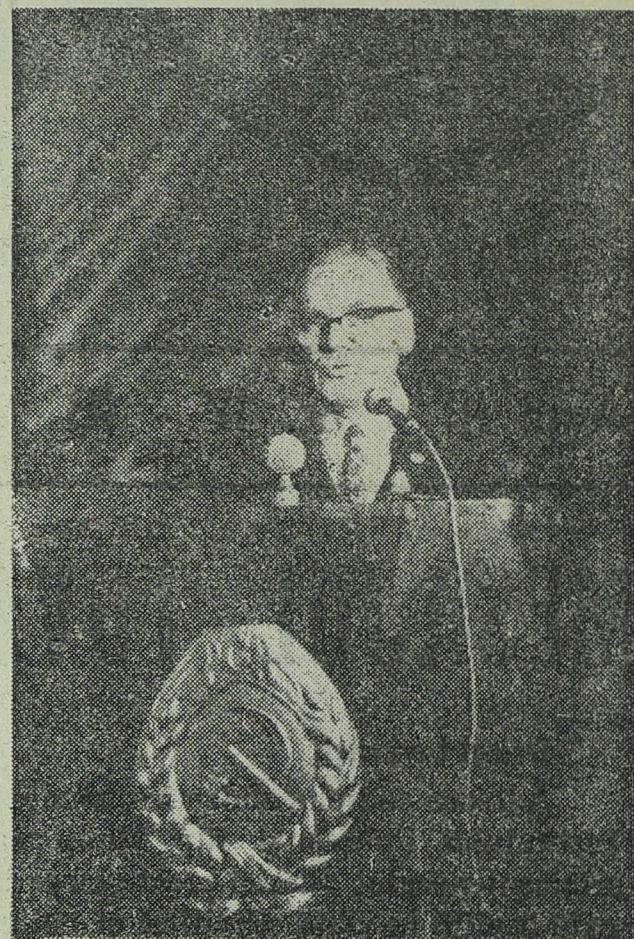
incît ele să apară în fiecare lună la timp. Ne vom strădui în noul an să diversificăm și mai mult profilul revistei noastre, să abordăm mai în profunzime și mai direct cele mai importante probleme ale vieții studențești, să furnizăm informațiile cele mai utile. De un mare folos ne-ar fi pentru aceasta sugestiile și colaborarea cititorilor noștri, colegii noștri. Credem că încă acest număr marchează o anumită despărțire de rigiditatea structurii care începuse la un moment dat să se facă simțită. „Micronul” va trebui să devină o prezență mai

vie în chiar viața institutului nostru; ne gîndim la organizarea unor concursuri, la largi anchete care, în paralel cu anchetele altor publicații, să definească opinia acelei părți a publicului care este studentimea față de problemele sociale, politice, culturale ale vremii noastre. De aceea, în perspectiva acestei mai vii ancorări în realitate, a realizării unei reviste de cît mai mare interes pentru colegii noștri, credem că ne putem permite să vă adresăm abia acum urarea „La mulți ani 1971”, chiar dacă ea vine odată cu aceea de succes în sesiune!

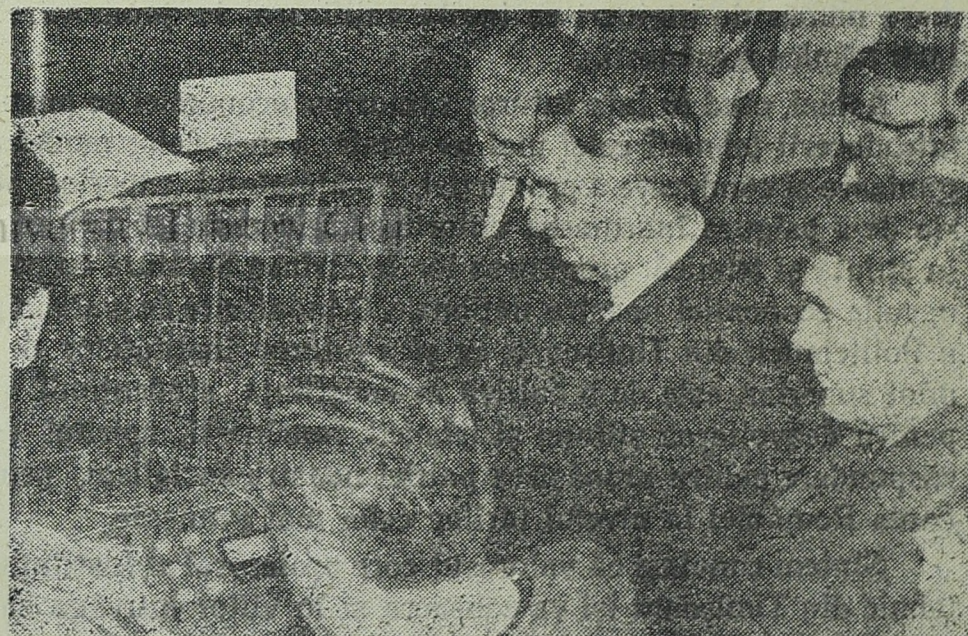
REDACTIA

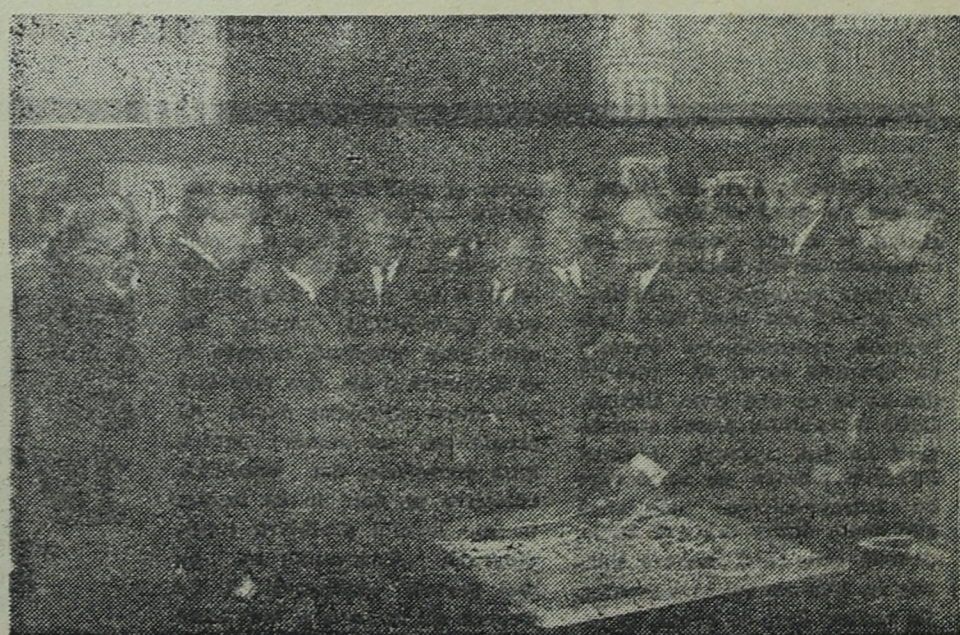
Mircea Malița

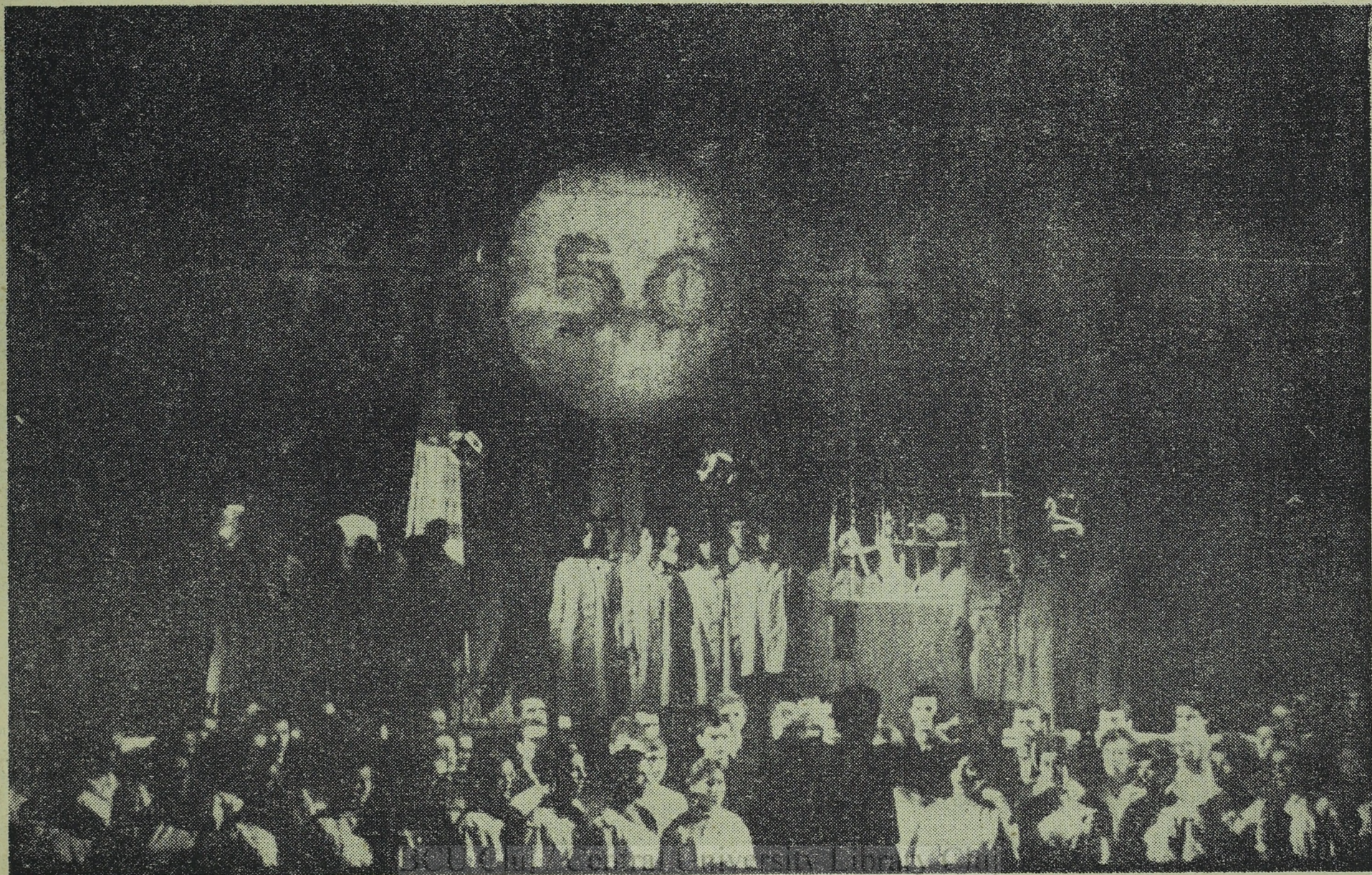
**Constantin
Avram**

**Vizitînd expoziția realizărilor
Institutului Politehnic Timișoara**

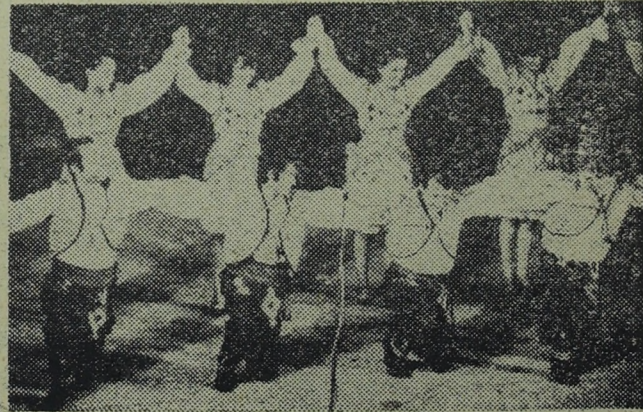
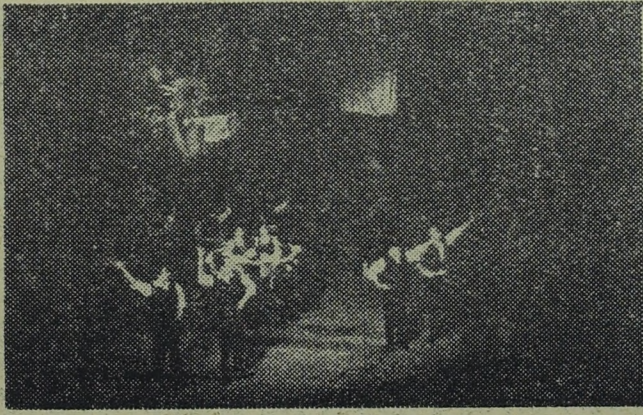
de Gh. Teodose

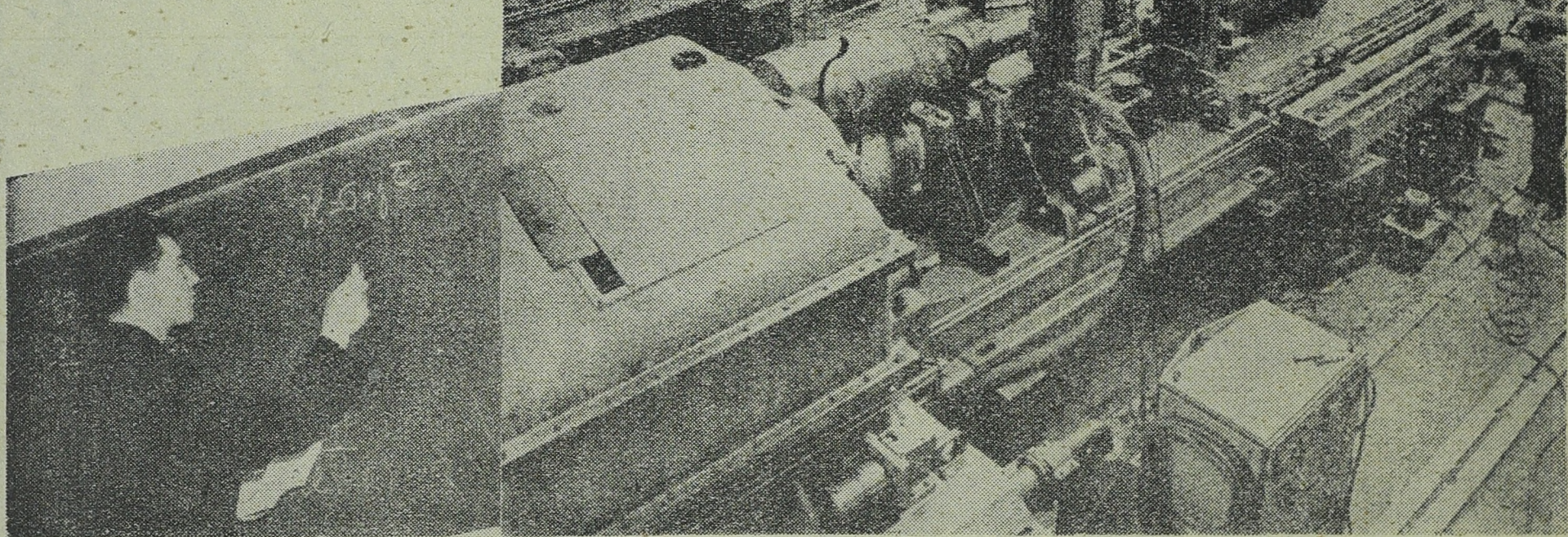
Iată, a venit ora mare
Bătînd în gongul soarelui
Ora în cinci colțuri
Ora luceafăr...

Un spectacol greu de uitat

Seminarul național CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE STUDENTEȘTI CU APLICAȚII PRACTICE

Secția „Tehnologia construcțiilor de mașini, mecanică, termotehnică, transporturi, industrie ușoară, metalurgie, mine și petrol”

În cadrul seminarului național, Secția tehnologia construcțiilor de mașini, mecanică, termotehnică, transporturi, industrie ușoară, metalurgie, mine și petrol, am putut urmări prezentarea unor lucrări care tratează probleme interesante, cu o pregnantă legătură cu practica. În acest sens amintesc lucrările „Optimizarea tehnologiei de prelucrare pe mașini unelte automate în vederea aplicării unui sistem de comandă cu autoadaptare pentru reglarea regimului de lucru” (I. P. Cluj) și „Aplicarea metodei drumului critic PERT la fabricația transformatorului de 1.000 KVA” (I. P. București).

Este de remarcat faptul că în cadrul subsecției I. tehnologia construcțiilor de mașini (ca de altfel și în celelalte subsecții) au fost prezentate lucrări ce se ocupă de o mare diversitate de probleme: optimizări („Studiu asupra optimizării regimului de așchiere la prelucrarea cu sisteme de scule” — I. P. Galați), construcții de dispozitive și aparate („Dispozitiv de etalonat adaptabil la strungul normal” — I. P. București), proiectarea, construcția și încercarea unui dinamometru pentru măsurarea componentelor forței de frezare — I. P. Timișoara), studii documentare („Studiu documentar asupra stadiului actual al tăierii corpurilor metalice prin eroziune cu plasmă” — I. P. Timișoara), ergometrie („Unele probleme de ergometrie I. P. Timișoara).

Păcat însă că la multe din lucrările prezentate nivelul conținutului și al prezentării a fost sub cel implicat de titlul lucrărilor respective.

În timpul seminarului au fost organizate diferite acțiuni cu scop instructiv sau distractiv.

Astfel, au fost organizate vizite la diferite întreprinderi bucureștene ce aduc un mare și important aport la producția industriei grele românești: „23 August”, „Uzina de mașini grele” și altele.

De asemenea a fost organizat, la casa de cultură a studenților, un spectacol susținut de formația artistică a studenților din Institutul politehnic București. În ziua următoare participanții la seminar au putut lua parte la o gală de filme, urmată de o seară de dans.

Seminarul a reușit să scoată în evidență contribuția studenților în cadrul cercetărilor științifice cu aplicații în practică, pentru dezvoltarea continuă a industriei din țara noastră.

— Note de George Savii —

Chimia

Învățământul practic, formă spre care tind învățământul românesc, duce la recunoașterea posibilităților creatoare ale studenților în domeniul cercetării și rezolvării unor probleme legate de practica științifică și inginerescă. Această stare de fapt a condus în mod natural la organizarea acestui eveniment „Seminar național” ca-

re a întrunit cele mai valoroase lucrări de cercetare științifică studențească cu aplicații sau posibilități de aplicare în practică.

De la început trebuie să fac afirmația că această manifestare a fost un succes, pornind chiar de la ideea organizării unui asemenea dialog între discipolii de azi cu germene de

cercetător potențial în sine. Participarea poate fi privită ca un stimulent pentru oricare dintre noi.

Un fapt îmbucurător pentru toată lumea este calitatea și nivelul ridicat al lucrărilor prezentate. Trebuie să recunoaștem cu toată obiectivitatea că mai sînt încă destule lucrări din care nu emană posibilitatea autorilor studenți executați. În dorința de a prezenta o lucrare cât mai complexă și mai elevată s-a recurs uneori prea mult la competența conducătorului științific (după părerea mea personală) deși la lucrările prezentate de studenții noștri nu este cazul. O lucrare științifică chiar cu câteva mici stîngăcii, prezentată de un student, e mai valoroasă decît una „perfectă” la care, el studentul, e mai mult raportor, mai ales dacă această activitate nu se privește ca un scop în sine.

Lucrările prezentate la Seminar au reflectat titlul de: „Cercetări științifice studențești cu aplicații în practică” destul de fidel deși poate că premiile acordate nu reflectă acest lucru în toate cazurile. Aceasta se datorește faptului că la secția de: Chimie industrială și industrie alimentară, au fost un număr considerabil de lucrări prezentate de colegi de la Universitate care au abordat într-o formă colectivă subiecte de interes teoretic mai mult decît practic.

O impresie mai puțin plăcută a lăsat participarea celor prezenți la discuții pe marginea lucrărilor. Aceasta datorită și numărului mic de participanți în sală cît și probabil, spiritului de concepție și prezentare a lucrării, precum și necunoașterii în bună măsură a problemei abordate de către auditori. Discuțiile purtate, în mare parte provin din partea conducătorilor științifici ai lucrărilor bucureștene (din alte centre nu au participat), pentru a evidenția munca depusă și valoarea lucrării.

Chimiștii Institutului politehnic „Traian Vuia” au prezentat cinci lucrări. Rezultatele obținute sînt: Subsecția VI — chimie organică, tehn. chim. organică și tehn. silicaților; Premiul I: Fabricarea bioxidului de mangan electrolitic.

Autori: Maria Stănescu Borduz, Lucian Borduz și Ioan Sim — absolvenți.

Cond. șt.: prof. dr. Gheorghe Facsko.

Subsecția V — chimie fizică, chimie organică, tehn. chimică organică.

Premiul III: Sinteza și studiul unor antioxidanți de tip W — benzil N'-aril-ureici.

Autor: Lia Both — studentă anul V.

Cond. șt.: asistent Kerek Francisc.

VALER ALMAȘAN

Seminarul național la Facultatea de electrotehnică

În zilele de 20-22 XI s-au desfășurat la Facultatea de electrotehnică din Timișoara lucrările seminarului național la secția Electrotehnică-energetică-electronică-automată. Lucrările au fost prezentate în cadrul a trei subsecții, înregistrîndu-se cifre de participare apreciabile sporite față de manifestările științifice studențești anterioare. De exemplu în cadrul subsecției I, dacă anul trecut au fost prezentate 19 lucrări, cifra lor a sporit în acest an la 39.

Ceea ce se remarcă de la bun început, datorită și selecției pen-

tru caracterul special al seminarului, este imbinarea armonioasă a aspectului teoretic cu cel experimental, rezultînd în felul acesta lucrări cu profund caracter aplicativ. Încercările s-au bazat pe un studiu atent al bibliografiei referitoare la tema respectivă, indicîndu-se apoi avantajele și dezavantajele soluțiilor propuse în raport cu cele existente în bibliografie. Nivelul seminarului a fost apreciat de cadrele didactice prezente drept un bun, remarcîndu-se în primul rînd lucrările cu netă orientare și a-

plicabilitate practică imediată. S-a arătat că aceasta este tendința fundamentală spre care trebuie să se orienteze în viitor cercetarea științifică studențească, spre care cît mai multe teme care să fie realizate în comun cu întreprinderile, care să intereseze direct atît unitățile industriale, cît și colectivul studențesc care se ocupă de ele.

Dintre lucrările care s-au remarcat în mod deosebit atît din punctul de vedere al subiectului tratat, al aplicabilității, cît și al formei de prezentare, criteriu de importanță mare în stabilirea ordinii finale, am menționat următoarele:

„Protecția motoarelor electrice împotriva alimentării asimetrice” a studentului Mora Acațiu de la Institutul Politehnic Cluj. Protecția funcționează satisfăcător, este simplă, se poate aplica fără dificultate, iar în prezent funcționează la cîteva întreprinderi clujene.

„Ondulor cu contact metal-lichid pentru recuperarea energiei” realizată la I. P. Timișoara în colaborare cu Inspectoratul energetic Timișoara.

Prin utilizarea acestui sistem, care este în curs de execuție, se vor realiza importante beneficii materiale.

Lucrarea „Motor electric liniar pentru tracțiune” cuprinde un studiu experimental al motorului liniar cu cale de fier, în scopul realizării unui stand de încercări.

În mod deosebit a fost apreciat de biroul secției nivelul lucrării studentei Dorina Rogoian de la Institutul nostru „Aparat pentru ridicarea caracteristicilor miezurilor de ferită”, care prezintă soluția constructivă a unui aparat utilizat la studierea caracteristicilor miezurilor de ferită folosite pentru realizarea memoriilor calculatoarelor de la Facultatea de electrotehnică.

„Calculatorul electronic de birou” prezentat de I. P. București este o lucrare cu realizare practică, în stare de funcționare, construit pe baza ideilor proprii ale studenților

ERWIN HAULER

Impasul dezbaterilor să ia sfârșit!

Munca politică în asociațiile studențești s-a îmbogățit anul trecut cu o nouă formă de mare eficiență: dezbaterile organizate pe marginea documentelor Congresului al X-lea al P.C.R.

Acțiunea a pornit mai greu: era o formă nouă, era nevoie de experiență. Anul acesta, în toate adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri a fost invocată această experiență „câștigată” și s-au făcut numeroase propuneri. Ca să fim scurți, s-a vorbit foarte mult în această problemă, ea fiind abordată de simplii membri de asociație, de activiști, de reprezentanți ai organelor centrale ale U.A.S.R., ai organelor municipale și județene de partid și U.T.C.

Este atunci firesc să ne punem întrebarea unde erau în timpul acestor discuții cei care peste câteva zile aveau să fie chemați să le traducă în viață: vicepreședinții cu propagandă, șefii și membrii comisiilor.

Ne punem această întrebare pentru că situația actuală nu mai poate dura.

Un tablou de loc îmbucurător. Iată principalele elemente ale acestei situații de ansamblu nemulțumitoare:

Planificarea dezbaterilor a întârziat, depășindu-se termenele de predare la consiliul pe institut și, consecință imediată, și la cel pe centru.

Această planificare a fost mai mult formală, pentru că datele multor adunări generale au fost între timp schimbate, sau adunările au fost amânate, din cauza neparticipării studenților; dar cei care poartă răspunderea acestor activități nu au găsit cu cale să informeze la timp despre modificările intervenite. Aceasta pe lângă faptul că ei înșiși cunosc destul de „vag” și în orice caz de pe poziția de simpli înregistrați ceea ce se desfășoară în facultatea respectivă.

La acestea se mai adaugă și faptul că indicațiile de „îmbunătățire din mers” date de consiliul pe institut nu au fost aplicate.

Facultatea de chimie industrială: maxime abateri de la indicații.

Stăruim mai mult asupra activității politice desfășurate de asociația studențească de la Facultatea de chimie industrială nu numai pentru că este cel mai ușor de urmărit de către C.U.A.S. și redacția noastră, ci pentru că aici s-au înregistrat abateri aproape incredibile de la ceea ce trebuiau să fie dezbaterile.

Ele au fost planificate de inuși vicepreședintele de resort, tov. Gheorghe Schwartzberger, pe ani, zile, ore, teme, fără consultarea măcar a secretarilor de ani în ceea ce privește tematica. Ce să mai vorbim atunci despre consultarea de către aceștia a opiniei colectivelor studențești pe care le reprezintă?

Contravenindu-se hotărârilor C.C. al U.T.C. și Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.R., 9 organizații de bază au fost planificate în 3 adunări generale! Cu alte cuvinte, la nivelul anilor I, II, și V toți studenții au fost strânși în cite o singură ședință.

Cu o săptămână înainte, în ședința Biroului Consiliului pe institut s-a atras atenția C.A.S. al Facultății de chimie, reprezentat de vicepreședintele Farcaș Marcel, că această planificare este intolerabilă și ea trebuie modificată. Dar cine a spus a și auzit, pentru că tot așa s-a procedat. De asemenea s-a ținut morțiș la tema „Sesiunea din februarie” pentru anul I. Pe lângă aceasta, sosiți acolo la ora dezbaterii, președintele și alți activiști ai C.U.A.S. au constatat că cei trei secretari de an habau nu aveau despre ceea ce urma să se petreacă. Tovarășul Schwartzberger li asigurase

că „el va face totul, n-au nici o problemă”. Dar dinsul a început prin a întârzi 15 minute. În așteptare, a fost cercetat „referatul” pe tema sus-menționată, citeva pagini sub orice critică, realizat de Spermezan Marioara, membră a comisiei, din sarcina vicepreședintelui (urmind însă a fi citit de acesta). În fața acestei situații, a fost necesar să se modifice pe loc tema, abordind problema dezvoltării actuale a învățământului nostru superior și realizând apoi o discuție care a permis să se întrevadă cum ar fi putut merge lucrurile dacă adunarea era pregătită ca lumea. (Între timp a trebuit să se schimbe și sala informării politice pe facultate, planificată tot acolo la numai o oră de la începerea dezbaterii!). Iată cum pot fi compromise eforturile pe care le facem mai ales pentru anul I, pentru integrarea celor mai tineri studenți în activitatea de asociație.

La anul II (tot reunit) s-a abordat problema „Relațiile României cu țările socialiste”. Au fost prezentate trei referate (probabil pentru că erau acolo trei organizații de bază), pe care redactorul nostru Liviu Cotarcă le aprecia că fiind unul bun, unul copiat din presă și unul în afara problemei (Cioca Delia, despre „Efectele cursei inarmărilor”, pe baza unei intervenții a reprezentantului nostru la O.N.U., Gheorghe Diaconescu). La discuții a participat un singur tovarăș. Nu a fost de față, ca și la anul I, nici un cadru didactic, nici tovarășul Schwartzberger (care promise că va veni). Cei doi membri ai Biroului CUAS care fac parte din acești ani (Vicepreședintele Gherman Nicolae și Liviu Cotarcă) au tăcut și ei și totul s-a terminat „expeditiv”.

Ne oprim aici cu exemplificările, arătând însă că ideea comasării mai multor organizații de un într-o singură dezbateră nu este „invenția” CAS de la Facultatea de chimie industrială. Ea apare și la Mecanica agricolă, e drept cu diferența că aici s-au comasat ani diferiți (III și IV), în ședință fiind deci inuși președintele consiliului pe facultate, tov. Laza.

Eforturile pe care urma să le facem pentru diversificarea tematicii au rămas în procesele verbale ale conferințelor. Aceasta și cu concursul consiliului pe centru, care aplică o dialectică subtilă a posibilului și realului atunci când vine vorba de autonomia organizațiilor în subordine.

Concret este vorba de recomandarea pe care Conferința pe centru a adoptat-o, ca primele dezbateri să aibă ca temă cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la O.N.U. Nici cei care au transcris această indicație dată de vicepreședintele Consiliului U.A.S.R. Gheorghe Doca într-un interviu în „Viața Studențească”, nici cei care s-au grăbit să o aplice (la noi facultățile Electro și Construcții) nu au citit cu atenție interviul în cauză și nu au vrut să înțeleagă că indicația era valabilă atunci, în zilele publicării, că ea era încadrată unul efort de menținere în actualitatea imediată și nu era destinată planificării de atunci înainte a unei activități pe mai mult de o lună de zile. Ca dovadă că multe dezbateri planificate cu această temă nici nu începuseră măcar când a apărut noul document de fundamentală importanță, Expunerea asupra planului cincinal.

În sensul doritei diversificării a tematicii, merită să fie evidențiată Facultatea de mecanică, cu 8 teme, evidente cele mai multe din consultarea cu studenții.

O altă indicație a tov. Doca în interviul menționat, abordarea la anul I a problematicii lo-

gate de „Locul și rolul asociațiilor studențești în viața universitară”, evident de valoare permanentă și generală, spre deosebire de cealaltă, a fost aplicată la noi de toate facultățile, cu excepția, după cum se arăta mai sus, a Chimiei.

Acum deci, la închiderea ediției noastre, când majoritatea dezbaterilor s-au desfășurat, situația nu duce la concluzii prea bune. Ele trebuie să stea în atenția tuturor organelor și organizațiilor AS, începând cu consiliul pe institut, care nu a intervenit atât de energic pe cât o putea face, și până la secretarii de ani.

Situația creată, ca și faptul că toate organele noastre sînt nou alese (iar eficacitatea instructajelor se vede) ne-a dus la ideea că este necesar să prezentăm în încheiere o sinteză asupra modului corect de desfășurare a dezbaterilor.

Așadar, ce sînt și cum trebuie să se desfășoare dezbaterile.

Hotărîrea Plenei din octombrie 1969 a Comitetului Central al U.T.C. prevedea dezbaterile de către toate organizațiile de bază U.T.C. a documentelor Congresului al X-lea al P.C.R. Anul acesta, pe baza experienței acumulate, Comitetul executiv al Consiliului U.A.S.R. a hotărît menținerea acestui cadru organizatoric, în deplină concordanță cu tendința de largire permanentă a democrației socialiste. De aceea și în acest an vom desfășura 3-4 dezbateri pe teme legate de aspecte majore ale politicii interne și externe a partidului. Nu mai este deci vorba, neapărat, despre documentele Congresului al X-lea, cum din inerție mai cred unii activiști. De o deosebită importanță este ca aceste teme să fie diversificate în strînsă legătură cu preocupările anului și secției respective, să fie puse în evidență corelațiile directe, politica partidului în domeniul respectiv, obligațiile noastre, etc.

Aceste teme se adoptă de către adunarea generală a organizației de bază, astăzi pentru dezbaterile viitoare și așa mai departe. Nu este admisibil ca secretarii de ani să mai aștepte de „sus” temele. Acesta este singurul mod în care dezbaterile poate capta interesul studenților, în care se poate asigura participarea lor activă.

Dezbaterile se desfășoară în cadrul adunărilor generale AS, deci cu condiția statutară de prezență, la ordinea de zi puțin figura și alte puncte în afară de dezbaterile politice.

Conform indicațiilor Consiliului pe centru, nici o adunare generală nu va mai fi planificată după încheierea cursurilor, adică la orele 13, 14, 18 sau 19, pentru că practica a dovedit că ele sînt accelerate și desfășurate formal din motive neesențiale.

În intervalul care va fi indicat, se va evita planificarea mai multor adunări generale în a-

ceeași zi și la aceeași oră, ceea ce îngreunează foarte mult urmărirea lor. (Ne amintim că în primăvară la facultatea de chimie se reușise experimentul programării tuturor adunărilor generale într-o singură zi!).

Odată aleasă tema prin discuție în adunarea generală, deci cu acordul colectivului studențesc (s-a cam uitat că adunarea generală este forul conducător al organizației de bază, secretarul fiind doar un mandatar), vor fi desemnați citiva studenți care vor întocmi referatul (sau referatele). Aceștia vor colabora cu cadrele didactice de la științe sociale, fără însă ca elaborarea referatelor să aparțină, de fapt, ultimilor. Materialele astfel realizate vor constitui doar baza pentru discuții în adunarea generală.

Planificările vor fi prezentate din timp organelor superioare și birourilor organizațiilor de partid. Vor fi invitați la dezbateri decanii de ani, cadre didactice conducătoare ale unor grupuri de studenți din anul respectiv, precum și orice alte persoane a căror contribuție la elucidarea problemei pusă în discuție este considerată utilă.

Dezbaterile vor fi urmărite de reprezentanți delegați ai consiliilor pe facultăți, acolo unde în

organizație nu există nici unul. De asemenea, toate dezbaterile vor fi urmărite de acum înainte și de C.U.A.S. Activiștii respectivi vor întocmi pentru organul din care fac parte o scurtă informare sintetică asupra desfășurării adunării generale.

Este firesc să așteptăm din partea membrilor CAS, ai C.U.A.S., ai consiliului pe centru, din partea actualilor membri și candidaților pentru Consiliul U.A.S.R. o contribuție esențială la buna desfășurare în viitor a dezbaterilor.

C.U.A.S. atrage atenția tuturor organelor și organizațiilor AS că aceste indicații, prezentate succint pentru ultima oară, constituie cadrul de la care nimeni nu se va mai putea abate de acum înainte. De asemenea va fi analizată activitatea și se vor lua măsurile severe care se impun împotriva celor care răspund de situația critică din momentul de față.

Nu mai în felul acesta vom putea ridica activitatea noastră ideologică la nivelul de eficiență scontat numai astfel vom reuși să-i imprimăm caracteristici de sistem: permanență, continuitate, actualitate, elasticitate. Și de ce n-am spune-o, competență.

O apariție editorială de mare interes

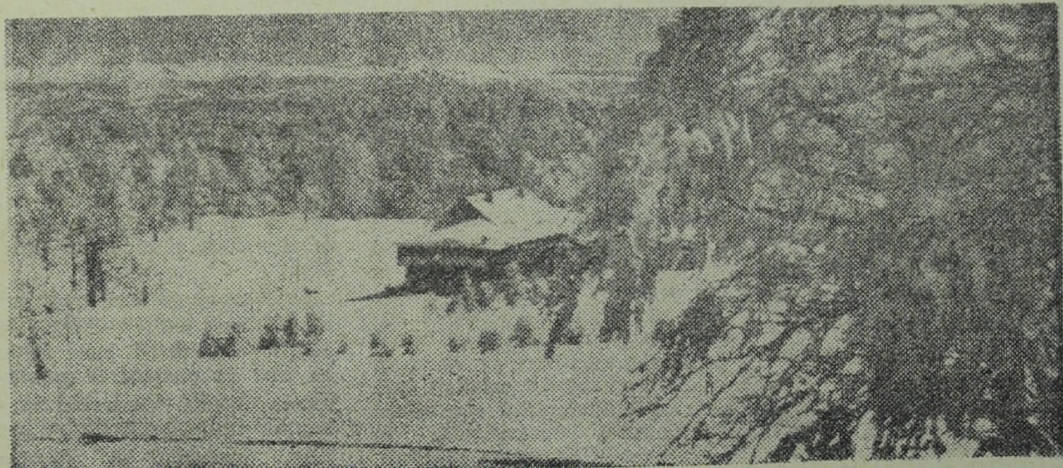
Spre sfârșitul anului 1970, Comitetul Executiv al Consiliului U.A.S.R. a difuzat tuturor asociațiilor studențești volumul „Rolul filosofiei marxiste și al culturii umaniste în formarea viitorului specialist”, care cuprinde în paginile sale lucrările colocviului național studențesc cu același titlu desfășurat în martie 1970 la Iași. Cartea se deschide cu cele trei referate care au constituit baza de discuție („Perspectivele înnoitoare deschise de congresul al X-lea al P.C.R. în dezbaterile problemelor privind rolul filosofiei marxiste și culturii umaniste în formarea conștiinței socialiste”, prezentat de centrul universitar București, „Însușirea concepției materialist-dialectice, cunoașterea valorilor culturale, științei și tehnicii, factor esențial în formarea multilaterală a viitorului specialist”, al centrului universitar Iași, și „Rolul asociațiilor studențești în formarea personalității politice militante a studenților”, prezentat de Comisia politico-ideologică a Consiliului U.A.S.R.). În continuare sînt prezentate după stenogramele luate în timpul lucrărilor, intervențiilor tuturor aceluia ca-

re au luat cuvîntul, studenți sau cadre didactice, iar în încheiere amplele cuvîntări ale tovarășilor Mircea Malița, ministrul învățămîntului (reprezentat și de noi în numărul 13-14) și Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al P.C.R., -prim-secretar al Comitetului Central al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului.

Prin bogăția de idei cuprinsă, acest volum este merit de a fi un auxiliar prețios al activității politico-ideologice desfășurate de asociații.

El ilustrează deplinul succes al acestui colocviu național, evidențind unitatea de vederi a studențimii noastre, adîncul său interes pentru problemele filosofice, pentru cunoașterea aprofundată a bazelor politicii partidului, angajarea sa deplină în efortul întregului popor.

Și, odată mai mult, el ne reamintește că ediția din acest an a colocviului se va desfășura în aprilie la Timișoara, sub titlul „Partidul Comunist Român și Universitatea”, și că aceasta ne obligă la un efort de organizare care cel puțin să echivaleze ceea ce s-a realizat la Iași anul trecut.

Lărgirea reprezentării studenților în senat și consilii profesionale

Recent, Ministerul Învățământului și Comitetul Executiv al Consiliului U.A.S.R. au elaborat măsurile de lărgire a reprezentării studenților în Consiliile profesionale și senate.

S-a adoptat principiul reprezentării în consiliul profesional a anilor și secțiilor de specializare, iar în senat a tuturor facultăților (cu excepția președinților, care sînt membri de drept și nu reprezintă nici o secție sau facultate).

De asemenea, avînd în vedere problematica specifică și munca permanentă cu studenții în seminarii, lucrări de laborator, proiecte a șefilor de lucrări și asistenților, s-a luat hotărîrea ca și aceștia să fie reprezentați. Ei vor fi aleși de consiliile respective.

În luna ianuarie au avut loc plenarele consiliilor AS, care au ales pe noii membri ai consiliilor profesionale, astfel încît acum în facultăți avem cîte 5-6 reprezentanți ai studenților.

În ziua de 15 ianuarie a avut loc, în prezența tov. Puzsai Kalman, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.R. și a tovarășului prof. dr. ing. Ioan De Sabata plenară extraordinară a C.U.A.S., în cadrul căreia au mai fost aleși 4 studenți în Senatul Institutului. În felul acesta reprezentanții și în Senat sînt:

IOAN BOLDEA, președintele C.U.A.S., reprezentant de drept.
LIVIU COTARCA, membru al Biroului C.U.A.S., din partea facultății de chimie Industrială.

MAN EUGEN, membru al Biroului C.U.A.S., din partea Facultății de Construcții.

ANDEA PETRU, vicepreședinte cu probleme de propagandă al Consiliului pe centru din partea Facultății de Electro-technică.

CIMPUREANU ADRIAN, membru al Biroului C.U.A.S., din partea Facultății de mecanică.

COTĂ IOAN, din partea Facultății de Mecanică agricolă.

Modificări în regulamentul activității profesionale

Ministerul Învățământului a aduce la cunoștință că art. 33 și 35 din Regulamentul privind activitatea profesională a studenților se completează sau se modifică astfel:

a) art. 35 se completează cu următorul nou alineat (al. 4):

„Studentul poate repeta cel mult doi ani de studii pe întreaga durată a studiilor. În cazul nepromovării unui al treilea an de studii, studentul este exmatriculat și poate relua studiile prin concurs de admitere. Fac excepție studenții care beneficiază de prelungirea școlărității pentru motive medicale, precum cazuri de forță majoră. Aceste aprobări se vor acorda la propunerea instituțiilor de învățămînt superior“.

b) Din art. 35 se anulează alineatul 2, conținutul redus al articolului fiind următorul:

„Art. 35. Studentul repere de la învățămîntul de zi, seral și fără frecvență va îndeplini toate obligațiile de promovare (examene, lucrări practice, proiecte etc.) ale anului pe care îl repetă.

Studentului care beneficiază de reinscriere în același an de studii, din motive medicale, i se recunosc toate obligațiile și activitățile școlare îndeplinite (examene, laboratoare, proiecte, practică etc.)“.

Articolul 33 și 35 modificate se vor aplica pentru toate formele de învățămînt, începînd cu semestrul II al anului universitar 1970/1971, fără a avea efect retroactiv asupra înscrierilor, reinmatriculărilor și măsurilor luate anterior în această privință.

REVISTA PRESEI STUDENTEȘTI TIMIȘORENE

„Agraria“ și „Forum“ pentru urările adresate cu prilejul sărbătoririi semicentenarului Institutului.

AGRARIA

Numărul din noiembrie al revistei „Agraria“ a fost un număr festiv consacrat aniversării a 25 de ani de la înființarea Institutului agronomic din Timișoara, prilej de „bilanț și angajament“.

Articolul de fond dă loc unei retrospectivă a vieții Institutului. Am reținut din acest articol o cifră importantă care arată că numărul studenților a crescut în fiecare an, ajungînd de la 223 în 1945 la 1400 astăzi. Depășind firul amintirilor s-a născut și interviul cu prof. dr. doc. C. V. Oprea, șeful catedrei de agricultură generală, la fel și acela despre C. Ionescu Șișești, figură proeminentă a științei agricole românești.

Frumos întocmit și evocînd contribuții însemnate ni s-a părut articolul lui Grigore Bordea „Toamna studenților pe ogoarele patriei“. Scris cu deosebită sensibilitate, ne introduce de la început în lumea cu suflet a ogoarelor: „Zilele sînt din ce în ce mai scurte și, mai reci. E toamnă, e toamnă iar, cade bruma. În fața noastră șoseaua își desfășoară panglica argintie...“

Ce păcat însă că acest stil atât de plăcut și atrăgător nu se păstrează în alte articole care fără urmă de umor sau de poezie folosesc doar expresii aride, ne obosesc pînă la urmă, deși ar vrea să ridice probleme interesante. Astfel materialele despre activitatea cercurilor studențești și despre practica în producție păstrează un ton volt sobru, care uneori nu este cel mai potrivit.

Reușit și instructiv ni s-a părut interviul de o pagină cu directorul Nicolae Boboc, poate mai puțin inspirat ilustrat.

După noi, bicentenarului Beethoven i s-a acordat mult prea puțin spațiu, în anul sărbătorii a 200 de ani de la nașterea sa.

Ne-a surprins în revistă un

lucru. La poșta redacției se vorbește de încercări literare, unele fiind enumerate ca foarte reușite și acceptate de către redacție (vezi răspunsurile către Ioan N. și Mitrol Petru). Și totuși, în paginile revistei nici o încercare literară, atunci cînd redacția singură afirmă că există „autentice talente“.

Pe ultima pagină apar caricaturi despre boboci și epigrame care ar putea fi mai cu... haz. Pentru a ne opri aici sumară apreciere a acestui număr al „Agrariei“, vom cita pe unul din colaboratorii săi, Anonimus:

„Agraria, deși cu har,

Apară rar,

Asemeni unui dar“.

Dar... ar putea fi un dar mai de calitate.

„SCALPELU“

Spre deosebire de „Agraria“, „Scalpelu“ se impune de la prima vedere și prin prezentarea lui grafică deosebit de ingenioasă.

Articolul apărut pe prima pagină și închinat celei de-a 25-aniversări a Institutului de medicină din Timișoara pare scris cu mult patos de redactorul șef Lucian Negruțu, care dă impresia de a-și fi pus gîndurile în gura unui boboc care îi răspunde la întrebarea „De ce am venit la medicină?“ Răspunsul era sugestiv: „Am venit să fac bine“. Și sincera vibrație a acestui răspuns rămîne vie de-a lungul întregului articol.

Citîm apoi mai departe despre aniversare un dialog, un interviu, o întîlnire peste ani, în toate vorbindu-ne oameni care trăiesc, învață și muncesc pentru om, pentru sănătatea și fericirea lui.

Paginile de actualități medicale aduc în lumină probleme legate de cucerirea cosmosului, cancerul și temperatura ridicată, curățirea în loc de transplantarea inimii, etc.

Amintirile de vacanță sînt străbătute de umor, chiar dacă uneori prin el străbate o notă

de falsă tristețe sau sarcasm. Se vede că pana lui Argus este foarte inspirată.

Ca în fiecare revistă studențească începutul de an universitar este marcat de un articol închinat bobocilor. Spre deosebire de felul în care „Agraria“ sau noi am tratat această problemă, medicinistii îi lau pe bieții boboci în focul unui interviu cînd încă n-au apucat să-și spună bine „Sînt într-adevăr aici!“

Cu deosebire remarcabil în acest număr ni s-a părut multitudinea talentelor ce își trimit și publică încercările lor literare. Chiar dacă fetele sînt cele care asigură cele mai multe dintre ele, este greu să-ți stăpînești emoția în fața unor vibrante poezii ca: „Alb-negru“, „Caut“, „Putere“.

Pavel Pura își face simțită prezența prin două poezii de aceeași esență: „Capcana“ și „Cîntec ei“, care trădează un talent în ascensiune.

Șchița literară „O felicitare“, deși folosește o veche formulă, a scrisorii către ființa iubită și care te-a părăsit, place pentru simplitatea ei neînchipuit de pătrunzătoare.

Ne oprim acum pentru moment la poezia „Mai dați-mi o pereche de aripi“ care ne-a produs cea mai puternică impresie și cităm o strofă:

„La strigătul singurătății mele
Ai apărut
Fulg de lumină
Albastru și pur
Ca aripile scinteind pe văi de
întunerie

Și cu condurii albaștri ai
visului“.

Pagina de varietăți este... variată.

Și la sfîrșit caricatură despre și pentru... boboci.

(urmare în pag. 23)

Perspective ale activității sociale

În luna decembrie a avut loc la Comitetul Executiv al Consiliului U.A.S.R. o întîlnire de lucru a reprezentanților comisiilor sociale din centrele universitare cu cei care se ocupă de aceste probleme la nivel central. Schimbul reciproc de idei, realizat prin informări asupra activității în centrele universitare, respectiv prin conturarea principalelor probleme care vor fi abordate la Conferința pe țară, precum și a unor curente, a fost deosebit de fructuos.

Un loc important a fost rezervat problemelor legate de activitatea educativă desfășurată de asociații în cămine. Așa cum practica ultimilor ani a dovedit-o, o formă de mare eficiență o constituie dezbaterile cu mențiunea că ea trebuie să se desfășoare cu un număr nu prea mare de studenți, ci pe colective restrînse, formate din oameni uniți de aceleași pasiuni. Nu vom considera reușite acțiunile care antrenează pe toți studenții, sau acelea care cuprind măcar un număr stabilit ca „mi-

nim“, ci pe acelea care își ating scopul.

Un aspect important relevat a fost acela că activitatea din cămine nu trebuie considerată numai în atribuțiile comisiilor sociale, ci toate comisiile consiliilor este necesar să contribuie la coordonarea și urmărirea ei, nemaivorbind de sprijinirea nemijlocită.

Consiliile pe facultăți vor trebui să-și intensifice preocupările în această direcție, astfel încît comisia de la nivelul consiliului pe institut să-și poată exercita funcția de coordonare.

O latură a activității educative, care a fost pentru prima dată abordată în profunzime la plenara din octombrie a Consiliului U.A.S.R. este aceea a asistenței medicale și mai ales a educației sanitare. În centrele mari, cum este și Timișoara, se vor organiza grupuri de lectori care, dispunînd de o bogată documentație, să preia această acțiune. De asemenea se va apela la sprijinul unor specialiști care să acorde studenților consultații diferențiate, individuale, în probleme de educație sanitară, inclusiv implicațiile lor psihologice, sociologice, juridice. Alte

propuneri au sugerat înființarea în același scop a unor cluburi de discuții. Această a doua modalitate ni se pare mai puțin interesantă decît prima, pentru că ne găsim într-un stadiu în care este necesar să trecem la o tratare individualizată, să discutăm cu fiecare student pornind de la premiza că este o personalitate, să nu ne mai mulțumim de a dirija mase mari de oameni.

Noutăți pentru viitorul apropiat.

Dându-se curs unor propuneri, la care o contribuție a avut și institutul nostru, se va introduce experimental autoadministrarea căminelor, rolul administratorului fiind preluat de studenți, efectiv de președintele comitetului de cămin. În acest an universitar sistemul va fi introdus cu titlu de experiment la cîte două cămine din Cluj și Iași.

Se impune găsirea unei soluții adecvate pentru cazarea studenților căsătoriți, care se știe că este în prezent o problemă foarte dificilă. Va trebui să renunțăm la barierele dintre institute, încercînd să rezolvăm toate cererile, în spiritul preocupării permanente a statului

nostru pentru ocrotirea familiei.

Comisiile de disciplină care funcționează în cămine vor trebui să-și intensifice activitatea. Se știe că hotărîrile lor devin operante de îndată ce sînt semnate de prodecanul cu probleme educative, care este membru de drept. Dar aceasta nu trebuie să le atenueze din caracterul de organisme studențești, așa cum se mai întîmplă în unele locuri.

Este necesară o prezență mai susținută în cămine a cadrelor didactice care îndrumă activitatea unor grupuri de studenți și care trebuie să cunoască viața și preocupările lor și în acest cadru.

Printr-o hotărîre a Ministerului Învățămîntului, distribuirea cartelelor și burselor se va face de către facultăți, lichidîndu-se pierderea de timp pe care o presupunea sistemul aplicat pînă în prezent.

În curînd, fiecare student va primi carnetul de sănătate la purtător, care va ușura mult realizîndu-se o evidență clară a înlesnirilor de care a beneficiat fiecare student din partea asociației.

Unele probleme de perspectivă.

Intrunirea a abordat și alte chestiuni, care vor mai fi studiate și vor fi apoi prezentate Conferinței pe țară din februarie.

Una dintre ele este înființa-

rea unor cooperative studențești de concepție și prestare, de către centrele universitare, în colaborare cu organizațiile U.T.C. și UCECOM, în care studenții să poată lucra, realizînd astfel unele avantaje materiale în condițiile legale.

S-a mai propus crearea unor case de ajutor reciproc, care să acorde studenților împrumuturi pe termen mai lung (maximum un an), pe baza cotizației lunare de membru.

În perspectivă s-a prevăzut, pe lângă autoadministrarea căminelor, și preluarea de către comitetele de cămin a atribuțiilor directorilor educativi.

Se va studia posibilitatea funcționării căminelor noastre în timpul verii cu regim de hotel, administrate de studenți, dar nu prin închiriere către O.N.T., ci cu scopul realizării de fonduri din care o cotă parte să revină Ministerului Învățămîntului pentru construirea de noi cămine, iar alta U.A.S.R.

Toate acestea vorbesc de la sine despre încrederea pe care conducerea partidului și statului o acordă organizației noastre. Este însă nevoie ca aceste propuneri să fie discutate în colectivele noastre studențești, astfel încît să putem contribui cu noi sugestii și concretizări la dezbaterile lor în apropiata Conferință a U.A.S.R.

GHERMAN NICOLAE,
vicepreședinte al CUAS.

Actualul cincinal se încheie cu succese importante, care demonstrează în mod concludent justetea liniei generale a politicii partidului îndreptate spre dezvoltarea rapidă a forțelor de producție, perfecționarea vieții economice și sociale, creșterea continuă a nivelului de trai al întregului popor, înflorirea multilaterală a României socialiste.

NICOLAE CEAUȘESCU

Am intrat după timpul calendaristic, în noul cincinal. După timpul calendaristic, pentru că după timpul arderii, al pasiunii și dăruirii, subramuri întregi ale economiei naționale lucrau de mult în contul lui când a bătut ora 0 a anului 1971.

Sfârșitul anului 1970 ne-a adus, prin documentul fundamental care va sta jumătate de deceniu la baza întregii activități din această țară, Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a guvernului, o prefigurare clară a ceea ce ne stă în față. Poate că uimesc pe alții, dar nu ne uimesc pe noi, cei care trăim aici, cifrele mult sporite față de Directivele Congresului al X-lea. Pentru că partidul a antrenat în acești ani întregul popor în efortul său continuu și lucid de autodepășire. Lupta eroică pe care toa-

fină din București va cunoaște o mare dezvoltare.

Metalurgia noastră va produce în 1975 peste 10 milioane tone oțel, 7,5 milioane tone laminate, 1 milion tone țevi. Un loc important îl vor ocupa oțelurile de calitate superioară, indispensabile industriei constructoare de mașini. Mare parte din tehnologiile pe baza că-

naval Galați a livrat 67 nave cu capacități variind între 1.500 și 4.500 TDW. În perspectiva importantelor creșteri ale schimburilor noastre comerciale externe, construcția de nave are

CINCINALUL 4, ANUL 1, ANUL 50.

țara a dat-o, ca un singur om, împotriva năvalei apei din mai—iunie a scos la iveală resurse aproape nebănuite în toate domeniile de activitate. S-a văzut odată mai mult ce poate economia noastră socialistă, ce înseamnă un popor unit, conștient că merge pe singurul drum care poate duce o țară mică spre progres, hotărât să înlăture neîntârziat tot ceea ce încearcă să-i stăvilească înaintarea. Sint grăitoare câteva din aceste cifre (în paranteză prevederile din Directive): Ritmul mediu anual de creștere a producției globale industriale 10—11% (8,5—9,5), ritmul mediu anual de creștere a producției agricole 6—7% (5,0—5,5), volumul comerțului exterior 9,2—10,5 (7,0—7,7), investițiile centralizate din fondurile statului pe cincinal 450—470 miliarde lei (420—435), ritmul mediu anual de creștere a venitului național 10—11 (7,7—8,5). Nu este posibil să cuprindem aici întregul program al cincinalului. De aceea ne vom îndrepta atenția asupra perspectivelor dezvoltării industriei, căci imensa majoritate a celor care astăzi studiază pe băncile institutului nostru vor fi în acest cincinal inginerii așteptați în toate ramurile de activitate economică.

De 50 de ani, industria română este în centrul preocupărilor partidului. Noul cincinal pretinde, pe lângă permanenta ei dezvoltare cantitativă, un deosebit accent pe progresul ei calitativ. „În acest scop, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, se prevede concentrarea eforturilor spre ramurile care asigură valorificarea superioară a resurselor și contribuie la promovarea progresului tehnic în întreaga economie — electrotehnica și electronica, mecanica fină, mașinile unelte, petrochimia, metalurgia oțelurilor și laminatelor speciale“.

Vom fabrica mașini unelte de înaltă precizie, mașini cu comandă program, mașini de frezat, alezat, danturat, strunguri revolver, mașini unelte grele, toate cu parametri de funcționare la nivelul tehnicii mondiale, constituind valoroase produse de export.

Mecanica fină se va dezvolta cu un ritm mediu anual de 40%, cel mai înalt ritm de subramură. Se va intensifica fabricarea de aparate de măsură din cele mai moderne, până în 1975 urmînd a fi produse în țară primele aparate pentru măsurarea simultană a mai multor cote. Pentru realizarea acestor prevederi, Uzina de mecanică

Uzina de oțeluri aliate de la Tirgoviște va executa oțeluri pentru scule, oțeluri rapide, blocuri pentru matrițe, ferroaliaje (care se vor realiza pentru prima dată în țara noastră) sint elaborate de specialiștii noștri.

Producția chimică globală va fi în 1975 cu 82—90% mai mare ca în 1970, aproape jumătate din investiții revenind petrochimiei. Principala tendință care se profilează este creșterea ponderii produselor cu un grad înalt de prelucrare, care au o valoare ridicată. O altă caracteristică a dezvoltării chimiei în anii cincinalului o constituie lărgirea bazei de materii prime prin punerea în valoare a unor resurse proprii. Se află în studiu valorificarea bauxitelor indigene și a cenușilor de termocentrale pentru industria aluminiului, a zăcămintelor de potasiu, titan, etc. Va spori gradul de automatizare al instalațiilor, se vor introduce calculatoare de proces pentru unele linii tehnologice de mare capacitate.

Tinăra noastră industrie electrotehnică și electronică are sarcini deosebite. Ea va asimila peste 350 de grupe de sortimente, ajungîndu-se la circa 5.000 tipovariante. În felul acesta la sfîrșitul cincinalului electronica va atinge o pondere de 7% în ansamblul industriei constructoare de mașini. Industria electrotehnică va asigura întregul necesar de produse pentru rețeaua energetică a țării, completîndu-se echipamentul și cu tensiuni pînă la 400 KV. Se vor fabrica transformatoare de forță ce vor atinge 17 GVA, iar generatoarele electrice de curent alternativ vor totaliza 2050 MVA. Uzina de mașini grele București va livra în anii acestui cincinal primele grupuri termogeneratoare de 330 MW. Față de 1970, pînă în 1975 producția de cabluri, conductoare și acumulatori se va dubla, în timp ce producția de aparataj de înaltă tensiune se va tripla.

Creșterea cantitativă a producției electronice și electrotehnice va fi însoțită și de un spor calitativ, astfel încît toate produsele să devină competitive pe piața externă, avînd în vedere faptul că o treime din întreaga producție va fi destinată exportului.

Construcțiile navale reprezintă un domeniu care a luat ființă acum 10 ani în țara noastră. În acest interval Șantierul

un rol important. Suplimentarea producției ei în noul cincinal se va face prin folosirea maximă a capacităților existente în șantiere, dar și prin lărgirea suprafețelor de lucru și dotarea lor cu utilaje de înaltă tehnicitate. Șantierul naval Constanța se va înscrie în catalogul șantierelor mari din lume, aici realizîndu-se nave al căror tonaj va atinge 150.000 TDW. Sfîrșitul cincinalului va găsi gata de probe primul mineralier de 60.000 TDW. Mare parte din materialele care astăzi se importă vor fi realizate în țară. Astfel, la grupul de uzine din Reșița va începe fabricarea motoarelor de navă, a căror valoare are o pondere însemnată (15—20% din total), în costul unei nave.

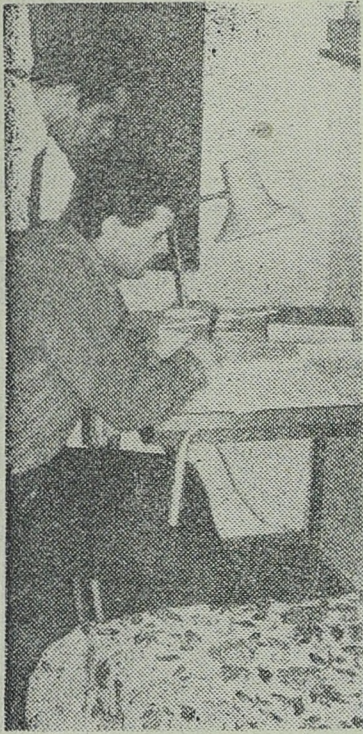
O caracteristică a acestor ani a constituit-o și pentru țara noastră lărgirea ariei de utilizare a calculatoarelor electronice. Pentru a asigura dotarea economiei noastre cu echipament de calcul într-un timp scurt și cu eforturi valutare cît mai reduse, a fost asimilată în țară producția unui calculator universal de capacitate medie din generația a III-a (Felix C 256), precum și o gamă de mașini pentru mica și media mecanizare a operațiilor de calcul: Mureș II A, Felix 30 și 32. În noul cincinal, această producție se va dezvolta rapid.

Esențială însă pentru optima utilizare a aparatului de calcul este realizarea unui sistem unic informațional. O etapă a organizării lui o constituie recenta înființare a Institutului central de informatică, ce va coordona și Biblioteca Națională de programe. Se vor realiza în continuare centre teritoriale de calcul, precum și unități puternice afectate centrelor industriale, ministerelor, marilor întreprinderi. Pentru constituirea unor sisteme naționale de informatică, în etapa actuală datele vor circula prin telex, pe benzi magnetice, cartele perforate, etc. În cincinalul 1976 — 1980 se va trece la interconectarea centrelor teritoriale de calcul prin magistrale pentru transmiterea de date.

Avîntul creator al întregului popor va asigura transpunerea în viață a acestui grandios program industrial, care, în anul în care partidul își sărbătorește această adevărată vîrstă a maturității, dovedește cu prisosință orientarea sa realistă, efortul său permanent de a accelera înscrierea României în rîndul țărilor dezvoltate ale lumii.

ÎN OBIIECTIV

Avînd în vedere faptul că studenții își petrec o mare parte a timpului în cămine și cantine, redacția a inițiat o discuție cu factori de răspundere din domeniul activității sociale, atât din partea administrației institutului, cât și din partea asociațiilor studențești, încercînd să conturăm câteva din cele mai importante probleme pe care le ridică munca interesantă și complexă care se desfășoară aici.

Au participat la discuția noastră tovarășii Gheorghe Rebei, șeful serviciului probleme sociale studențești al institutului, Gavrilă Gheorghe, administratorul căminului 11, Iarceck Irina, administratoarea căminului 14, Iacob Ana, magazioneră la căminul 9, Margareta Bartik, administratoarea căminului 8, Veselinov Miladi, administratorul căminului 2/C, Pantea Ion, administratorul căminului 1 MV, Munteanu Margareta, administratoarea cantinei 1/C, Mayer Carol, administratorul cantinei 2 MV, Orth Hans, șeful comisiei sociale a CUAS, Popica Ilie, președintele comitetului cantinei 1/C și Călin Nicolae, vicepreședinte al comitetului pe complex.

Red: Pentru început ar fi bine să rugăm pe tov. Rebei să ne prezinte în câteva cuvinte principalele realizări pe care le-a obținut în acest an serviciul social.

Gh. Rebei: În primul rînd s-a realizat un spațiu suplimentar de cazare de 340 locuri prin intrarea în folosință a căminului 16. Am reușit să rezolvăm în proporție de 90% cazarea studenților căsătoriți. În luna decembrie a început amenajarea creșei studențești a centrului universitar, care va funcționa într-un spațiu existent actualmente la căminul 2 MV și va fi dată în funcțiune în jurul datei de 1 februarie.

Conservarea cu mijloace proprii a produselor agro-alimentare ne-a permis să realizăm economii în valoare de 600.000 lei, contribuind totodată la îmbunătățirea calitativă a meniuului servit zilnic studenților.

Datorită metodelor educative

folosite de AS prin comitetele de cămine și cantine, datorită activității directorilor educativi și administratorilor subunităților s-a reușit ca în primul semestru al anului de învățămînt să nu se înregistreze decît mult mai puține abateri ale studenților, raportate la aceeași perioadă a anului trecut. Ca o consecință, baza materială din cămine și cantine nu a suferit deteriorări, iar simțul răspunderii a crescut la studenți, ca și opinia lor de masă față de manifestările negative care se mai înregistrează totuși.

Atenția noastră s-a îndreptat, pe cît era posibil, spre căminele cu un grad mai redus de confort, deși în ele aglomerația studenților s-a menținut (1 și 2/C, 1, 2 MV).

Despre felul cum a fost apreciată activitatea serviciului nostru aș putea să spun că toate controalele care ni s-a făcut de către centrul universitar și de la nivel central au dus la rezultatul că sîntem cel mai bine apreciați pe plan național. Datorită acestui fapt, începînd din a doua jumătate a lunii ianuarie, o serie de reprezentanți ai celorlalte institute vor vizita politehnica noastră pentru a vedea felul cum este organizată aici munca.

Bineînțeles că o asemenea apreciere pozitivă nu ne duce la automulțumire. Nu putem să nu recunoaștem că în activitatea noastră mai există lipsuri, fie ele inerente prin natura subunității respective, fie datorate neglijenței personalului nostru.

Red: Care sînt relațiile administrator-comitete de cămin?

Gh. Gavrilă: Orice dificultate se ivește o discutăm în primul rînd cu comitetul de cămin și apoi luăm măsurile necesare. În afară de aceasta avem săptămînal o ședință curentă în care dezbaterem tot ceea ce s-a întîmplat sau mai avem de făcut. De fapt în căminul nostru nu am avut pînă în prezent dificultăți, cred eu din cauză că sînt cazați aici studenții din anii mari, iar tovarășul director educativ, prof. N. Bogoevici, depune o activitate foarte susținută.

Călin Nicolae: Studenții noștri sînt foarte conștienți de situația și valoarea lor, sînt ordonați. Eventuale divergențe se rezolvă de către comitetul nostru.

Studenții sînt foarte disciplinați; astfel am reușit fără nici o dificultate să facem față unor solicitări foarte mari: eliberarea unui etaj pentru semicentennarul institutului, apoi două etaje pentru seminarul național, ca și alte solicitări curente de acest gen, de ordinul a cîteva camere pe săptămîină.

Comitetul de cămin este foarte activ, fiind format din oameni care se pricep și lucrează cu pasiune. Printre acțiunile de caracter educativ care au fost organizate aș menționa o discuție liberă cu tov. conf. Turtoiu, o serată culturală cu actori de la Teatrul Matei Millo.

Red: Prin compoziția sa heterogenă, căminul 14 pare pre-

destinat a ridica cele mai multe probleme...

Irina Iarceck: Am avut „noro-cul” să administrez un cămin mixt, nu aș fi în sensul că locuiesc aici studenți de ambele sexe, cît în acela că ei sînt din tot centrul universitar. Pe ultimul plan sînt las pe sportivi, a căror disciplină și comportare în cămin este sub orice critică.

Așa studenții noștri au înțeles că dimineața să meargă la baie în pijama măcar; sportivilor le este de ajuns un prosop. Cred apoi că și în cadrul lor ar trebui popularizat regulamentul: ei nu se secolă dimineața, ca ceilalți studenți. Dacă au învins ieri, dorm de bucurie, dacă au pierdut dorm de necaz. Să nu vorbesc de partidele de remy care durează toată noaptea. Dimineața spun „Am lucrat toată noaptea”. Se consideră în afara oricărei autorități și fiecare e sigur că are pe cineva care la nevoie ar putea anula orice am încerca noi să facem contra lor...

Orth Hans: Credeți că este neapărat nevoie ca aceștia să fie lăsați liniștiți? Comitetul de cămin ce face?

Irina Iarceck: Ședințele de comitet se țin, noi luăm toate măsurile, dar cu sportivii nu se poate rezolva nimic. Ei nu se supun comitetului de cămin, consideră că au regim special și nimeni nu ne ajută în problema lor...

Orth Hans: Măcar de ar avea ceva rezultate, dar marea lor majoritate nu sînt mult mai „sportivi” decît ceilalți studenți.

Irina Iarceck: Sînt și eițiva care au altă atitudine. Elevul Vidac de pildă ar putea fi un exemplu pentru colegii săi studenți...

Călin Nicolae: Ați primit re-

cent o familie de studenți de la mecanică, amîndoi repetenți...

Gh. Rebei: Conducerea institutului a aprobat că familia respectivă să fie cazată provizoriu într-un oficiu al căminului 14.

Orth Hans: Noi nu am aflat nimic despre aceasta înainte. Noi am aprobat unui student de la electrotehnică, dar acesta a găsit oficiul ocupat de doi repetenți. Evident, discuții...

Red: Ne-ar interesa acum ce probleme ridică „paradisul” complexului (cel puțin în partea politehnicii), căminul 8?

Margareta Bartik: Acum avem aici cazate fete de la toate facultățile, din anii mari, plus cîteva din anii mici. Comportarea lor este foarte bună. De fapt trei sferturi sînt bur-siere, iar din partea solventelor nu am avut greutăți nici măcar în strîngerea taxei de cămin. Comitetul ne-a sprijinit în realizarea de huse la toate nivelele, perdele în salonul pentru televizor, etc.

Gh. Rebei: Au fost cazuri cînd directoarea educativă a stat în cămin noapți întregi?

Margareta Bartik: Da, de multe ori...

Gh. Rebei: Acest sistem poate că n-ar fi rău să fie generalizat, pentru că are o eficiență mare.

Am cunoscut un caz la Universitate, cînd un director educativ a intrat în cămin sîmbătă seara la 8 și s-a culcat în patul unui student despre care știa sigur că lipsește, înregistrînd ceea ce s-a petrecut toată noaptea. Rezultatele s-au văzut imediat. Sigur că n-aș spune că neapărat această metodă să o folosim și noi.

Red: Cum stați cu venirile tîrziu noaptea?

Margareta Bartik: Nu prea sînt, cu excepția unor cazuri

speciale, justificate. (Să mai vedem, n.r.).

Red: Ne adresăm acum vechilor cămine...

Miladi Veselinov: Într-adevăr, căminele acestea ridică cel puțin două probleme speciale. Prima ar fi depășirea normei sanitare, iar a doua ar fi aceea că mobilierul cu care au fost dotate acum 10 ani s-a învechit și este necesar să-l înlocuim. Acestea sînt două motive obiective care îngreunează foarte mult activitatea în căminele 1 și 2 Complex. Anul acesta abia am reușit să înlocuim perdelele; pentru anul viitor este prevăzută înlocuirea mobilierului.

Revin însă asupra faptului că avem cîte 6 studenți în cameră în loc de 4. În aceste condiții este practic imposibil să studiezi, să desenezi, într-un cuvînt să muncești. La fel de dificil de realizat este și întreținerea curățeniei în aceste condiții. Trebuie să recunoștem că posibilitățile administrației și ale studenților de a menține permanent ordinea sînt practic depășite. Norocul nostru este că acolo avem anii mici și la nevoie mai putem discuta și altfel cu ei, ceea ce nu s-ar fi putut, de exemplu, cu anul V.

Orth Hans: Aveți acolo, între anreu și camera propriuzisă, perdele. Am fost sesizați că ele nu există peste tot.

Miladi Veselinov: Aceste perdele există în toate camerele. Dar tot așa de adevărat este că în unele studenții le-au pus la ferestre, pentru că am întîrziat cu perdelele de la geamuri.

Orth Hans: Există receptivitate din partea studenților?

Miladi Veselinov: Da, dar trebuie urmărit în permanentă. Tovarășul președinte nu are încă destulă experiență, pretinde

(Continuare în pag. a IX-a)

SERVICIUL SOCIAL

prea puțin de la colectivul său. Într-o săptămână am putea sancționa cel puțin 50%, dintre studenți dacă am lua în considerare ora la care îi mai găsim în pat.

Gh. Rebei: Regulamentul prevede că patul se folosește până la ora 7 și de la aceasta nu ne putem abate.

Orth Hans: Ce părere aveți despre componența studenților cazați?

Miladi Veselinov: NU crează diferende. Atmosfera este unică. Ei se împacă și conlucrează foarte bine. O asemenea atmosferă însă persistă mai ușor atunci când căminele sunt împărțite pe facultăți, fără schimbări de la an la an. Până anul acesta noi am avut chimia. Acum avem Electro. Deși, după cum am spus atmosfera s-a stabilizat, rămân la părerea că cele mai bune condiții de lucru sînt atunci cînd există o continuitate a studenților în cămin.

Gh. Rebei: Într-adevăr, după regulamentul căminele se împart

confort al căminelor de 2 paturi. Pentru anul viitor facem tot posibilul să scădem la 5 numărul studenților într-o cameră.

Gh. Rebei: Vom încerca, deși era prevăzută și pentru anul acesta. În orice caz însă vom începe o acțiune intensă de dotare, pentru a ridica și aceste cămine la nivelul celorlalte. O primă chestiune la care ne gândim ar fi transformarea celor 8 fumeoare, care și așa sînt puțin folosite, în încăperi, ceea ce ne-ar aduce 48 locuri în plus.

Miladi Veselinov: Aș vrea să mai spun un lucru. Anume că din discuțiile pe care le-am avut, studenții cazați cite trei la căminele de două locuri ar prefera să stea cite cinci la căminul 2...

Red: Să trecem acum la „micul complex” al Politehnicii, grupul de cămine Mihai Viteazul.

Ion Pantea: Căminul 1 MV este cel mai vechi cămin al institutului. În prezent și noi depășim norma sanitară cu 20%, înzestrarea nu mai corespunde

altă problemă specială pentru noi este existența clubului, care reprezintă un spațiu mort pentru cămin, în afară de deranjul pe care îl produc repetițiile formațiilor. Apoi, din cele 30 de planșete de care dispunea căminul, 23 au fost duse în complex...

Gh. Rebei: ...cu avizul directorilor educativi.

Ion Pantea: Legătura dintre administrație și comitet este foarte bună. La începutul anului, și aici s-a trecut la o amestecare a studenților. Sînt cazați aici anii mici de la toate facultățile și subinginerii, dar pînă la urmă atmosfera a devenit și la noi plăcută. Dacă vom reuși să rezolvăm problema apei, situația va fi mult mai bună.

Red: Să trecem acum la cantină, încercînd, desigur, să găsim niște probleme fundamentale, căci pentru mărunțisuri nu prea avem azi timp...

Gh. Rebei: Cantina 1 are o activitate de mare prestigiu în planul centrului universitar și chiar pe plan național.

Margareta Munteanu: Colaborăm bine cu comitetul de cantină, mai exact spus cu președintele, restul membrilor fiind cam absenți. Președintele stă toată ziua în cantină, în schimb nici măcar securizii săi nu prea apar. Ar fi binevenit ca asociația să activeze întregul comitet. În ceea ce privește pe studenții de serviciu, aceștia își fac, cei mai mulți, datoria cu simț de răspundere. Pe cei care nu vin de dimineață, pentru a asista la scoaterea alimentelor, îi trimitem acasă, pentru că practic nu mai au ce controla. De la un timp am observat că ei sînt foarte bine instruiți, își cunosc pe de rost atribuțiile.

Reclamațiile pe care le mai avem sînt diverse, în general pe probleme mici, individuale. Fără a intra în amănunte, trebuie spus că este practic imposibil de a realiza toate porțiile de carne, de exemplu, așa cum vor studenții.

Red: Se spune în general că la cantina 1 nivelul calitativ al mîncării este mai scăzut decît la celelalte două...

Margareta Munteanu: Autoclavele și cazanele noastre modifică puțin gustul față de altă aparatură, dar proprietățile nutritive se conservă integral. Pe de altă parte noi conlucrăm cu policlinica studențească, scopul tuturor fiind protejarea sănătății studenților. De aceea ocolim constant anumite mîncăruri mai grele, deci implicit nu satisfacem toate gusturile. Apoi studenții nu vor să înțeleagă că dificultățile de aprovizionare

sînt ceva mai mari decît ar crede ei. Iar anul trecut, cînd serviciul social a reușit să procure cartofi tocmai de la Suceava, studenții nu s-a înghesuit de loc să ajute la descărcarea lor și la înmagazinare, parcă nu ar fi fost pentru ei. S-au cam obișnuit cu ideea că totul li se cuvine, iar ei nu datorează nici măcar respect personalului. Sînt din păcate mulți aceia a căror singură preocupare cum intră în cantină este cum să sustragă măcar o porție în plus...

Gh. Rebei: Și totuși, numărul reclamațiilor s-a redus la numai 5 pînă în prezent. Cred că este sugestiv pentru eforturile personalului, care între timp a avut de făcut față și unor solicitări intense pentru semicentenarul institutului.

Margareta Munteanu: Și apoi, cantina noastră este mereu vizitată...

Carol Mayer: Cantina 2 MV ridică o problemă specifică prin aceea că nu are decît o singură ușă prin care se face atît intrarea, cît și ieșirea. De aceea a-

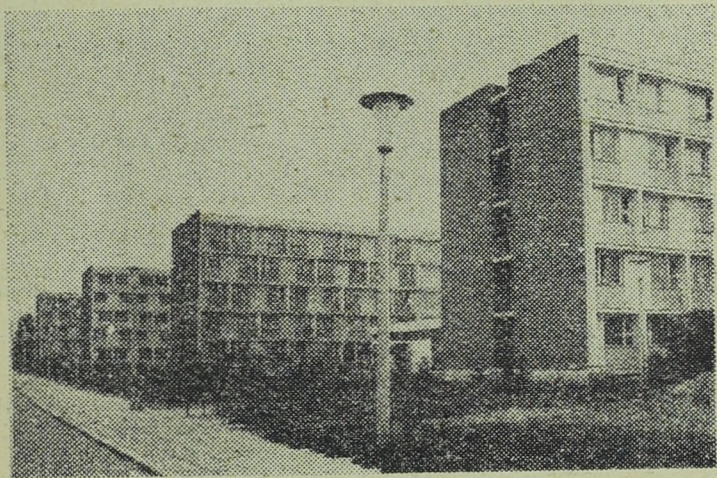
etaj este pentru personal și pînă acum ușa a fost spartă de cîteva ori.

Red: Există multe discuții în legătură cu garderobe.

Gh. Rebei: Posturile de garderobiere au fost reduse. De asemenea s-au făcut reduceri și la femeile de serviciu, deci nu le putem detașa pe cele rămase la garderobe în orele respective. Lucrurile ar sta poate altfel dacă n-am fi obligați să supra-veghem restituirea tacîmurilor. Dar asta nu este vina noastră. Singura soluție practică este ca studenții să facă de serviciu, cite trei de fiecare parte. În alte locuri așa se procedează, în general studenții fac mult mai multă muncă gospodărească decît la noi. În definitiv se pregătesc pentru viață, nu pentru locuit la hotel și mîncat la restaurant.

Orth Hans: Orarele sînt atît de incurcate, încît propunerea dv. pare dificil de realizat. Totuși, vom încerca...

Gh. Rebei: Pînă atunci, se în-

Casa...

pe facultăți, pe cît posibil exclusiv. Dar la noi nu s-a putut ajunge la această situație. Cea actuală este rezultatul a 6 ore de chibzuială a tovarășului prorector De Sabata cu prodecanii și directorii educativi. Și totuși, după cum arăta tov. Veselinov, și în aceste condiții s-a putut instaura o atmosferă corespunzătoare.

Miladi Veselinov: Da, dar anul acesta cele mai multe schimbări s-au făcut după repartiția inițială, ceea ce a produs mari dificultăți în administrarea bunurilor materiale. Ar fi deci de dorit ca repartiția să fie hotărîtă din timp și stabilă.

De curînd a fost stabilit un plan de măsuri pentru ridicarea căminelor 1 și 2 spre gradul de

cerințelor moderne, mobilierul este vechi...

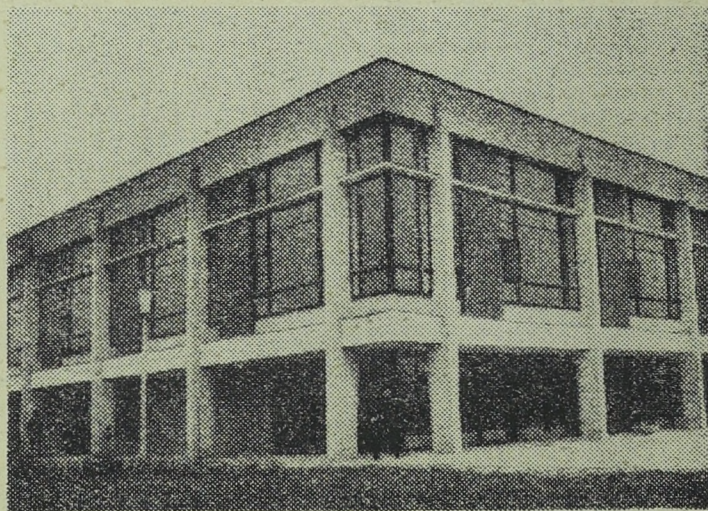
Gh. Rebei: În esență, avem și aici aceleași probleme ca la căminele 1 și 2 Complex.

Red: Da, cu cel puțin una în plus: apa...

Ion Pantea: Problema este mereu ridicată din 1968. Avem apă numai pînă la etajul 4. Investiția care s-a făcut pentru instalarea unui hidrofor nu a dat nici un rezultat, pentru că de un an de zile acesta nu funcționează.

Gh. Rebei: Și totuși, sperăm să rezolvăm această problema semestru viitor...

Ion Pantea: La începutul anului am încercat și noi menținerea normei sanitare, dar pînă la urmă am depășit-o. O

...și masa noastră cea de toate zilele

veșmă de furcă cu întârziată, căci nu putem închide ușa la o anumită oră, fiindcă alții trebuie să iasă. O altă problemă este aceea a „mîncatului la dublu”. Studenții vin însoțiți de fete și pretind să intre cu o singură cartelă, fiindcă nu pot lăsa fata afară să aștepte...

Apoi asociația ar putea face mai mult în problema vinzării cartelelor. Deși este interzis prin regulamentul, afișe de acest gen apar chiar pe geamurile cantinei și trebuie să le mai și dăm jos de acolo. La un control recent, am găsit și cazuri de cartele vîndute unor persoane din afara institutului. Mai avem greutăți și cu studenții care locuiesc deasupra cantinei. Ei nu vor să înțeleagă că baia de la

timplă lucruri regretabile. Studentului Bărbulescu i s-a furat un palton de 1.900 lei, unei studente o geantă, ca să nu dau decît două exemple.

Carol Mayer: Pe deasupra, studenții uită fel de fel de obiecte, care în condițiile acestea devin practic pierdute...

Red: Să ne oprim deocamdată aici. Au fost enunțate suficiente probleme la care poate reflecta atît asociația, cît și administrația. Vă mulțumim pentru participare și vă asigurăm că a fost doar un început.

Discuție consemnată de
MAGDA ROSENFELD

Cercetare științifică a studenților?

De ce nu? Numai pentru că studentul nu are un atestat de absolvire? Numai pentru că există mulți sceptici cînd e vorba de posibilitățile ce le-ar avea studentul pentru desfășurarea unei munci care ar putea fi numită cercetare științifică?

Nu cred că asemenea argumente ar putea să ne determine să nu vorbim despre o activitate de cercetare a studenților. Mai mult, cifrele vin în ajutorul susținătorilor denumirii de cercetare științifică unei anume munci depusă de studenți în afara programelor stricte de învățămînt.

Așa ar fi cifra 13 care numără sesiunile de comunicări ale cercurilor științifice studențești din institutul nostru desfășurate acum, pe lângă alte asemenea sesiuni organizate pe plan național. În 1968/69 de exemplu au lucrat 543 de studenți din institut la 181 de teme sub conducerea a 150 de cadre didactice. Dintre acestea 141 de lucrări au fost prezentate la cea

de-a XII-a sesiune de comunicări din mai 1969.

În 1970 la cea de-a XIII-a sesiune de comunicări au fost prezentate 170 de lucrări iar la seminarul național din luna noiembrie organizat în multe centre universitare, studenții institutului nostru au avut o participare substanțială.

Se pare însă că tocmai asemenea cifre ar veni și în sprijinul scepticilor. Oare nu cumva sînt prea mulți cercetători printre studenții noștri? Nu cumva faptul că avem un conducător de cerc, un responsabil pe facultate, un responsabil pe institut etc. (toate cadre didactice) este de natură să nu avem cifre mai mici anul acesta decît anul trecut punem în funcție o întregă aparatură de recrutare a studenților la cercurile științifice?

Poate că ar fi necesar să se ajungă la un echilibru real între dorința unor studenți (nu a unui anume procent?) de a lucra într-un laborator, dorința

cadrelor didactice de a-i ajuta și posibilitățile reale ale studenților și chiar de spațiu ale laboratoarelor.

Sigur că este datoria noastră a cadrelor didactice de a dovedi studenților dragostea cu care-i primim să lucreze, dragostea cu care-i ajutăm. Este datoria noastră să-i facem să învingă timiditatea care i-ar putea împiedica să ni se adreseze. Studentul trebuie să înțeleagă că rațiunea existenței cadrului didactic este aceea de a-l ajuta pe el să învețe să se pregătească să se perfecționeze.

De aceea, unind pasiunea și dragostea studentului pentru meseria aleasă, cu bunăvoința, competența și experiența cadrelor didactice cercurile științifice studențești își pot merita încă mai din plin numele.

Să-i ajutăm deci pe studenți, să-i îndrumăm și să le girăm această muncă acelor dintre ei care pot, doresc și o merită.

Conf. Dr. Ing. IOAN RĂDOI

PERFECTIONAREA ȘCOLII SUPERIOARE

Anul universitar 1970-1971 marchează o nouă și importantă etapă în aplicarea directivelor Congresului al X-lea al P.C.R. și ale Comitetului Central și Partidului privind îmbunătățirea învățământului superior, modernizarea procesului instructiv-educativ, legarea acestuia cât mai strâns de practică și aducerea muncii de cercetare științifică la nivelul științei și tehnicii moderne.

În baza directivelor și a prevederilor legii învățământului, de la o cărei intrare în vigoare s-au împlinit doi ani, s-au aplicat o serie de măsuri importante pe linia dezvoltării și modernizării învățământului, a creșterii eficienței sale în viața socială a întregii țări și s-a acumulat o prețioasă experiență care trebuie adâncită și generalizată.

Ca urmare a acestei experiențe și în lumina ultimelor indicații cuprinse în cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea anului universitar, Ministerul Învățământului face următoarele recomandări:

1. Îmbunătățirea în continuare a procesului didactic și axarea lui pe liniile fundamentale ale domeniului studiat, în vederea formării unei solide baze de cultură generală de specialitate și de cultură generală umanist-socialistă. Diversificarea în același timp, în mai mare măsură a planului de învățământ de la o instituție de învățământ superior la alta, în funcție de tradițiile de cercetare și nevoile practice locale pentru a asigura în ultimii ani de studii un început de specializare a studenților.

1.1. Studierii mai ales pentru anii superiori, în cadrul numărului total de examene, a posibilităților unei îmbinări cât mai bune și mai eficiente a disciplinelor care conturează profilul viitorului specialist, prin mărirea numărului disciplinelor la alegere și diversificarea specificului lor. Studenților li se va acorda astfel dreptul de a opta pentru un număr limitat din aceste discipline, care, odată alese, devin obligatorii ca frecvență și examen.

În repartizarea absolvenților la locul de muncă se va acorda ponderea cuvenită specializării

obținute prin cursuri speciale, facultative, ca și prin activitatea în cercurile științifice studențești, colaborarea la lucrări inițiale la catedră etc.

1.2. Căutarea posibilității unei mai bune îmbinări a specialității de bază cu cea complementară atât în cadrul specialităților aceleiași facultăți, cât și de la o facultate la alta. Într-o epocă în care cercetările interdisciplinare iau o amploare tot mai mare, învățământul nu poate să se limiteze la un singur domeniu.

Dată fiind importanța matematicii în cercetarea cu mijloace moderne a tot mai multor discipline, se va studia posibilitatea ca un număr de studenți, în funcție de orientări și necesități, să poată de pildă îmbina ingineria cu matematica sau să aibă ca disciplină complementară matematica.

Îmbinarea domeniului de bază cu cel complementar se poate realiza sub forme cum ar fi, de exemplu: dubla specialitate (cu pondere egală pentru cele două domenii); specialitate principală și secundară; specialitate complementară conștinând din 3-4 discipline la alegere din domeniul complementar, eșalonate în ultimii ani de studii; posibilitatea de a urma cursuri, în mod facultativ, atât ca frecvență cât și ca examen, prin care studenții să poată obține un început de orientare în domeniul complementar etc.

1.3. Se vor înlătura, în actualele planuri de învățământ, măsurile artificiale de discipline prin care se urmărea reducerea numărului de ore și de examene, dar adesea au avut ca efect reunirea forțată a unor discipline și menținerea unui volum mare de date și fapte particulare, ne semnificative.

2. Trecerea de urgență de la sistemul de predare pasivă — existent încă mai ales la cursuri în care rolul profesorului este redus la simpla expunere a materiei sau chiar la lectura cursului tipărit, iar al studentului la înregistrarea pasivă și adesea neatență la lecție — la o formă activă, eficientă de predare.

2.1. Simpla însușire de date, cifre și fapte să fie lăsată mai mult pe seama studentului, Sar-

cina profesorului este de a-l face pe student să înțeleagă mai bine corelația dintre fapte, de a-i transmite ideile, de a-i atrage atenția asupra teoriilor noi, asupra noilor descoperiri, de a-i explica aspectele mai dificile ale problemelor studiate.

2.2. Acest lucru se va realiza varia, în funcție de specificul fiecărei facultăți și discipline. Acolo unde parcurgerea în întregime a materiei de curs este strict necesară, vor fi puse la dispoziția studenților cursurile tipărite sau multiplicare, ca material de studiu obligatoriu, urmând ca în cadrul prelegerilor să se explice ideile directoare și raporturile intime dintre problemele tratate în curs, să se adâncească părțile dificile și să se răspundă studenților la întrebările ridicate pe parcurs.

În cazul când materia o permite și există bibliografia necesară se poate renunța la expunerea unui număr de lecții, profesorul mărindu-se în cea mai mare parte la expunerea faptelor noi, necuprinse în curs sau survenite după publicarea lui, însușirea generalităților revenind studentului, în muncă sa individuală. Se va evita astfel monotonia expunerii repetate a acelorași date și fapte, iar studentul va lua o parte mai activă în însușirea cunoștințelor prin sarcina sporită de studiu individual care îi revine. Evident, se va avea în vedere, în același timp ca, din expunerea profesorului studenții să-și poată forma o imagine clară asupra ansamblului și unității cursului.

2.3. Pentru realizarea acestui deziderat, toate disciplinele obligatorii trebuie să dispună de cursuri tipărite sau multiplicare într-un număr suficient de exemplare. În vederea planificării activității sale, studentul să cunoască de la începutul anului nu numai bibliografia, dar și programa fiecărui curs, sarcinile ce-i revin personal în pregătirea examenelor. În acest scop se vor lua măsuri de acoperire urgentă a tuturor disciplinelor cu materialul didactic necesar (cursuri, culegeri de probleme sau texte, programe, bibliografii etc.). La disciplinele unde încă nu există cursuri redactate se vor pune la dispoziția studenților scheme de lecții sau fascicole cuprinzând probleme mai importante, multiplicare într-un număr suficient de exemplare.

3. Creșterea ponderii activităților individuale și aplicative, cu reducerea corespunzătoare a numărului de ore de predare expositive. Acordarea libertății ca în cadrul numărului global de ore stabilite de planul de învățământ pentru fiecare disciplină, titularii să hotărască numărul de ore afectat cursului, seminarului sau laboratorului. Proporția orelor va putea varia de la o etapă la alta în funcție de materia predată și de necesitățile de însușire a ei de către studenți, precum și de posibilitățile de dotare materială, de existența laboratoarelor etc.

Totule sistemele de predare — curs, seminar, laborator — trebuie să capete forma unui dialog viu între profesor și student.

Experiența arată că, în vederea asimilării cât mai temeinice a materiei, este necesară o estompere a granițelor rigide dintre curs și seminar, dintre predarea teoretică și îndrumarea practică.

4. Introducerea unor noi discipline referitoare la ramuri de știință care s-au impus în ultima vreme în viața științifică și în tehnica mondială, creșterea numărului materiilor interdisciplinare, a căror influență asupra progresului științei se face tot mai simțită. În acest scop consultarea specialiștilor din sectorul de producție cărora îi sunt destinați studenții este absolut necesară.

5. Completarea și îmbunătățirea continuă a programelor cursurilor, care nu trebuie considerate unice și definite, prin aducerea lor la zi în ceea ce privește problematica și metodică, noilor căuceriri ale științei mondiale, schimbarea profilului unor specialități, schimbările petrecute în practică etc. Îmbunătățirea permanentă a conținutului disciplinelor economice, mai cu seamă a celor care privesc organizarea și planificarea conducerii întreprinderilor, organizarea științifică a producției și a muncii, asigurarea și controlul calității produselor. Revizuirea în funcție de an a programelor de curs de către titular, care are răspunderea pentru nivelul și conținutul cursului, iar apoi dezbaterile lor în catedre și în consiliile profesoriale.

6. Se vor continua acțiunile de îmbunătățire a conținutului ideologic al învățământului, asigurarea unei pregătiri corespunzătoare umaniste și filozofice, înarmarea tineretului cu concepția materialist-dialectică despre natură și societate, educarea acestuia în spiritul combativității și intransigenței față de ideologia burgheză.

În vederea perfecționării pregătirii studenților în domeniul științelor sociale se vor extinde disciplinele la alegere sau facultative (de exemplu, estetică industrială, ateism, filozofia culturii) menite să dezvolte orizontul științific de cultură generală al studenților.

7. Studiul hotărârilor privind politica internă și externă a partidului și statului, a legilor și reglementărilor referitoare atât la viața socială în ansamblu, cât și în domeniul pentru care se pregătesc studenții va căpăta locul cuvenit în programele cursurilor existente, va fi realizată prin prelegeri și seminarii speciale în cadrul programelor de practică, cât și prin introducerea unor discipline.

8. Perfecționarea și dezvoltarea, conform noilor hotărâri, a predării limbilor străine, instrumente indispensabile pentru orice domeniu de activitate. Modul scolastic, înapoiat de predare a limbilor străine, lipsit de finalitate precisă în funcție de specialitatea studentului, a irosit zadarnic timpul și a dus la un dezinteres față de acest studiu, care are ca efect o adâncă criză de informație și comunicare cu străinătatea în toate sectoarele.

8.1. Recenta reglementare privind studiul limbilor străine trebuie întărită printr-o politică de permanent control și co-interestare a studenților și de către cadrele de la disciplinele de specialitate, care vor indica bibliografia limbii străine și vor controla parcurgerea ei. Pentru a se da studenților posibilitatea alegeții în funcție de cunoștințele lingvistice individuale, se vor recomanda în paralel, lucrări similare în toate limbile de mare circulație.

Folosind experiența înaintată națională și internațională, înstituire cercetări proprii speciale, se va stabili cu precizie pentru fiecare ramură de cercetare, și activitate, nivelul și volumul exact al cunoștințelor de limbă necesare și metodele cele mai adecvate de însușire a lor. Nu trebuie nici un moment scăpat din vedere scopul acestui învățământ — obținerea de informație de specialitate și posibilitatea dialogului cu partenerii străini. Predarea gramaticii pentru gramatică trebuie condamnată și înlăturată cu hotărâre.

9. Structura anului universitar va trebui îmbunătățită prin punerea ei în concordanță cu domeniul de activitate pentru care sînt pregătiți studenții. Setațele și consiliile profesoriale vor face propuneri de restructurare a etapelor anului univer-

sitar în vederea unei mai bune coordonări a procesului instructiv-cu stagile de practică în funcție de specificul sezonier al unor ramuri industriale.

10. Introducerea unui sistem de verificare a studenților pe parcursul anului de studiu, prin care să se consemneze, printr-un număr de puncte, participarea studentului la diferitele activități ale procesului de învățământ. Prezentarea la examen să fie condiționată de un anumit punctaj general, notarea finală urmînd să se facă prin corelarea răspunsului la examen cu punctajul obținut în timpul anului. De exemplu, punctajul maxim ce se poate realiza la o disciplină poate fi de 100 de puncte, repartizate pe diferite activități profesionale: lucrări de laborator — 40 de puncte, seminarii — 30, lucrări de control — 30. Se vor prezenta la examen studenții care au realizat minimum 60 de puncte, ceilalți fiind considerați neprezențați în sesiune, urmînd să obțină numărul necesar de puncte pînă la proxima sesiune. Considerăm că în acest mod se va înlătura pregătirea în a-salt a studenților și va fi mai bine apreciată activitatea în timpul anului universitar.

11. Avînd în vedere finalitatea socială a învățământului nostru superior, directivele Comitetului Central cu privire la dezvoltarea învățământului și documentele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român au stabilit ca sarcină primordială a învățământului asigurarea unei mai strînse legături între școală și viață, între școală și producție.

În acest sens activitatea practică a studenților constituie o parte integrantă a procesului de învățământ, avînd ca scop completarea și aplicarea cunoștințelor teoretice însușite la cursuri, prin cunoașterea de către studenți a tehnologiilor de fabricație, a utilajelor, a aparatului modern, a organizării producției și a muncii în diverse unități productive, într-un cuvînt, prin cunoașterea directă a problemelor viitorului lor loc de muncă.

12. Toate formele de învățământ, inclusiv cursurile și seminariile, își vor adapta tot mai mult conținutul și tematica la problematica specialității și subramurii de specialitate. Un aport deosebit îl au în acest sens lucrările practice și de laborator care constituie verificarea practică imediată a cunoștințelor teoretice însușite în vederea aplicării lor viitoare în activitatea productivă. În acest scop, trebuie îmbunătățită orientarea lucrărilor practice în domeniul de specialitate și sporită dotarea laboratoarelor.

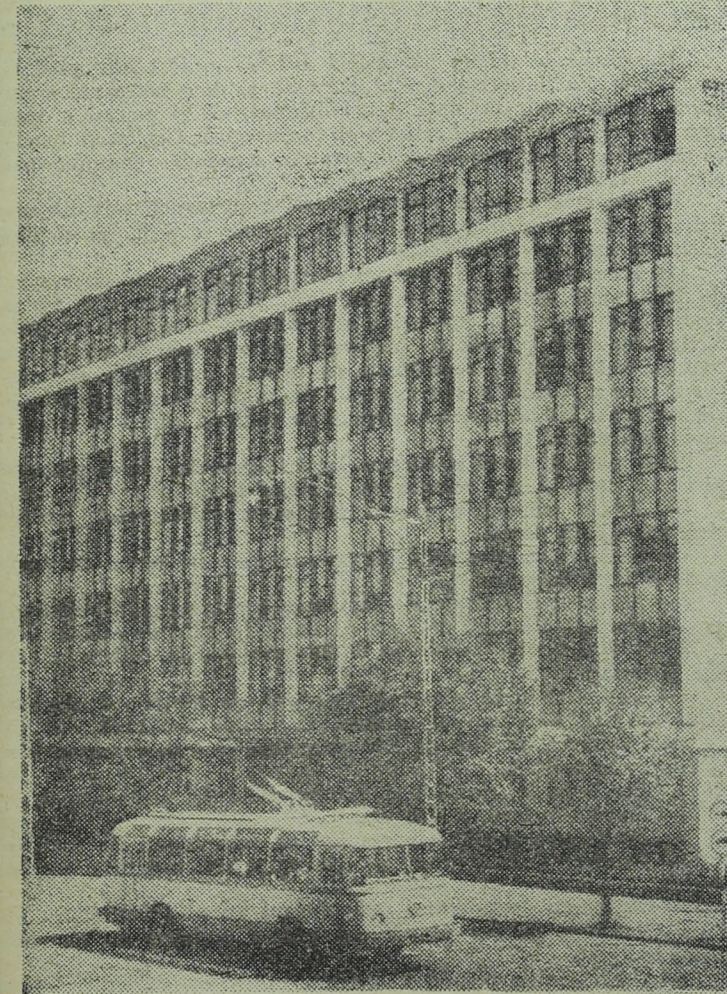
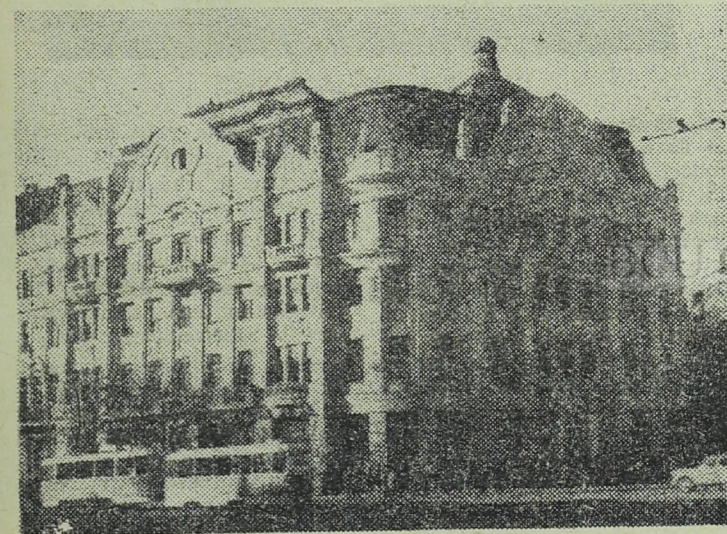
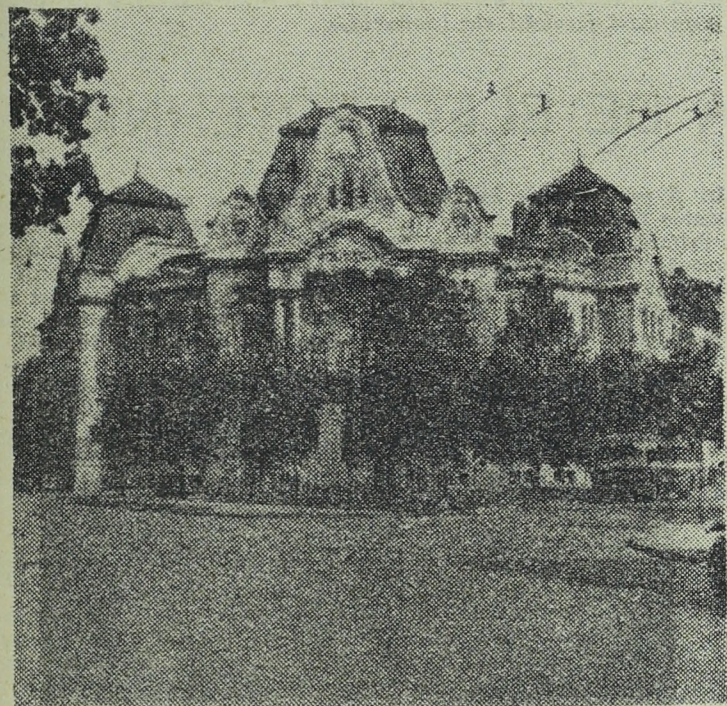
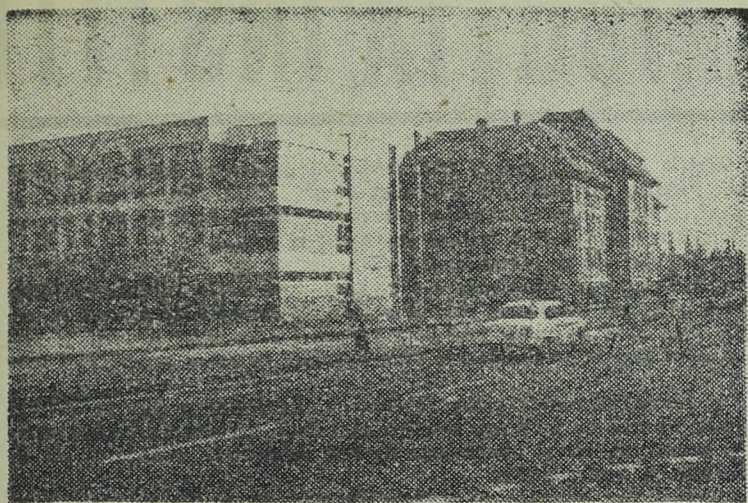
13. Practica în producție, a cărei pondere, conform prevederilor legii învățământului, trebuie să crească, deține desigur rolul cel mai important în cunoașterea, aprofundarea și consolidarea aspectelor practice profesionale, specifice viitoare activități, în funcție de sarcinile pentru care este pregătit absolventul: concepție, proiectare, cercetare, producție, învățământ.

Conținutul și organizarea practicii vor fi reconsiderate pentru a se elimina deficiențele sistemului aplicat pînă în prezent și anume: antrenarea insuficientă a studenților la efectuarea unor munci care să reprezinte aplicarea cunoștințelor teoretice, supraaglomerarea unor întreprinderi în perioada practicii studențești, uniformizarea duratei și conținutului fără adaptarea la specificul domeniului de specialitate etc.

14. Practica de producție trebuie să cuprindă aspecte și etape formative urmînd:

Continuare în pag. 20

De sus în jos clădirile facultăților de Mecanică, Electrotehnică, Chimie, Construcții.

PREUNIVERSITARIA

Mecanica

Cursuri de zi
Durata studiilor: 5 ani
— Tehnologia construcțiilor de mașini și mașini-unelte
— Mașini termice
— Mașini hidraulice și pneumatice

— Material rulant
— Tehnologia sudării
Studentii secției de tehnologia construcțiilor de mașini și mașini-unelte sînt pregătiți pentru a deveni specialiști în proiectarea mașinilor-unelte, a proceselor și echipamentelor tehnologice din ramura industriei construcțiilor de mașini. În anii superiori, studenților le sînt prezentate noțiuni teoretice asupra construcției și exploatarea mașinilor-unelte așchietoare, a automatizării proceselor și utilajelor tehnologice, construcției de scule așchietoare și de presare, de dispozitive și verificatoare utilizate la prelucrarea, montarea și exploatarea mașinilor industriale etc. Scopul principal urmărit în cadrul secției de „tehnologia construcțiilor de mașini” este de a forma viitori ingineri specialiști în fabricarea mașinilor și aparatelor, proiectanți de procese tehnologice realizate pe utilaje moderne, organizatori ai proceselor de producție.

Secția de mașini termice pregătește ingineri pentru industria

construcătoare de mașini termice și pentru termo-energetică. În cadrul ei se studiază proiectarea, construcția, încercarea și exploatarea turbinelor cu abur și cu gaze, a motoarelor cu ardere internă, a compresoarelor, mașinilor frigorifice, cazanelor cu abur și a echipamentului termo-mecanic al centralelor termo-electrice. Absolvenții acestei secții vor construi cazane și turbine cu abur pentru marile centrale electrice cu condensare sau de termoficare, turbine cu gaze și motoare cu ardere internă destinate instalațiilor stabile sau pentru transport (automobile, camioane, locomotive diesel, nave, avioane etc.).

Secția de mașini hidraulice și pneumatice pregătește cadre ingineresti pentru industria construcătoare de mașini hidraulice și pneumatice, precum și pentru hidroenergetică. În cadrul secției studenții studiază cele mai noi metode de proiectare, construcție și exploatare a diferitelor mașini hidraulice și pneumatice: turbine, pompe, ventilatoare, suflante, transmisii hidraulice, reglatoare, precum și echipamentul auxiliar pentru mașinile din centrale și stațiile de pompare. Se studiază de asemenea, tehnica încercărilor mașinilor hidraulice și pneumatice. Absolvenții acestei secții sînt pregătiți pentru a deveni specialiști în proiectarea și construcția turbinelor și echipamen-

tului hidromecanic pentru centralele hidroelectrice, în proiectarea și construcția pompelor necesare agriculturii și industriei chimice și petroliere.

Studentii secției de material rulant sînt pregătiți în domeniul calculului, proiectării, încercării, construcției și exploatarea locomotivelor diesel cu transmisie electrică, hidraulică și mecanică, locomotivelor electrice, vagoanelor, automotoarelor și tramvaielor. Cunoștințele privind calculul și proiectarea se aprofundează prin elaborarea proiectelor de an și de diplomă la diferite discipline ale secției. Absolvenții secției își vor desfășura activitatea în uzine construcătoare de material rulant, institute de cercetări și unitățile de bază ale căilor ferate.

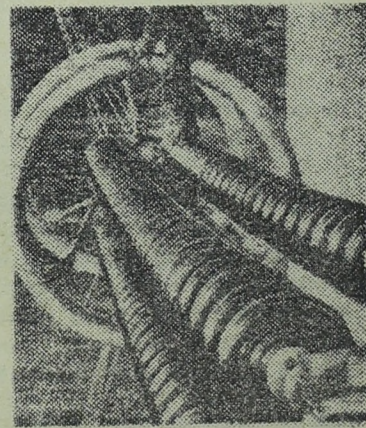
Secția de tehnologia sudării pregătește ingineri mecanici în specialitatea sudură. Necesitatea pregătirii unor specialiști în acest domeniu este determinată de dezvoltarea multilaterală a aplicațiilor sudării în cele mai diferite sectoare industriale cum sînt: construcția de mașini, utilajele chimice și petroliere, instalațiile energetice, construcțiile industriale și navale, vehicule etc. Pe baza pregătirii în cadrul acestei secții inginerii sudori pot activa într-un domeniu foarte larg în producție, în institute de proiectări și tehnologice, laboratoare și pe șantiere.

Electrotehnica

Cursuri de zi

Durata studiilor: 5 ani

- Electromecanică
- Electroenergetică
- Calculatoare
- Electronică aplicată

Studentii secției de electromecanică sînt pregătiți în domeniul utilizării energiei electrice, al acționărilor electromecanice în toate ramurile industriale și cunoașterii utilajelor electrice necesare și al tracțiunii electrice. O atenție deosebită se acordă pregătirii studenților în problemele aplicării automate la diferite instalații industriale. Inginerii electromecanici pot lucra într-un domeniu foarte vast ca energeticieni ai întreprinderilor industriale, la proiectarea și exploatarea acționărilor electrice, la proiectarea, realizarea și utilizarea mașinilor electrice și a diverselor utilaje electromecanice industriale automatizate, în proiectarea, construirea și exploatarea căilor ferate electrificate, proiectarea și executarea instalațiilor de forță și de iluminat electric.

În cadrul secției de electroenergetică studenții primesc cunoștințe de specialitate în domeniul producerii, transportului și distribuției energiei electrice. Sînt aprofundate în mod deosebit problemele legate de tehnica tensiunilor înalte, telecomenzilor și telemăsurilor, de stabilitate sistemelor energetice, de automatizarea controlului și comenzilor în centralele și stațiile electrice. Absolvenții acestei secții de specializare sînt încadrați în producție la întreprinderi de electricitate, în centrale electrice și în exploatarea rețelelor electrice.

Inginerii formați în cadrul secției de calculatoare sînt pregătiți în domeniul construcției și exploatarea calculatoarelor electronice. Ei pot ocupa, pe lângă funcțiile corespunzătoare specialității de bază și altele, în domeniul informaticii, în întreprinderi și instituții dotate cu calculatoare electronice, în întreprinderi producătoare de calculatoare electronice și în institut de cercetări. Baza materială a acestei specialități, care cuprinde și un calculator numeric și unul analogic construit la Facultatea de electronică din Timișoara, este în continuă dezvoltare.

Studentii secției de electronică aplicată, cea mai tânără din facultate, sînt pregătiți în domeniul modern al electronicii industriale. Sînt studiate problemele de specialitate, atât din tehnica curenților slabi, cît și a curenților tari, fără a se neglija pregătirea electrotehnică de bază. Absolvenții acestei secții pot să-și desfășoare activitatea într-un domeniu larg, într-o ramură a electrotehnicii de mare actualitate și în plină dezvoltare, atât pe plan mondial, cît și în țara noastră.

Construcții

Cursuri de ingineri

- Cursuri de zi
Durata studiilor: 5 ani
- Construcții civile și industriale
 - Căi ferate, drumuri și poduri
 - Construcții hidrotehnice
 - Îmbunătățiri funciare

La secția de construcții civile și industriale sînt pregătiți ingineri pentru proiectarea și executarea construcțiilor de beton armat, metalic, din zidărie și piatră naturală, din lemn și mase plastice înălțate la căldiri civile și industriale. Pe lângă cunoașterea sistemelor clasice de construcție se dă o atenție deosebită pregătirii studenților în tehnicile

moderne folosite în construcții, precum și în folosirea materialelor moderne de construcție. Inginerii pregătiți în această ramură vor activa în domeniul foarte vast al lucrărilor de investiții și sînt solicitați de către institutele de proiectare, de trusturile sau întreprinderile de construcții.

Secția de căi ferate, drumuri și poduri, pregătește specialiști pentru proiectarea, execuția și exploatarea acestor drumuri, precum și în domeniul foarte important al căilor ferate, acoperind o parte din necesitățile de cadre ingineresti reclamate de instituțiile de acest profil din partea de sud-vest a țării.

Secția de construcții hidrotehnice asigură studenților pregăti-

rea în domeniul construcțiilor hidrotehnice, în domeniul alimentărilor cu apă și canalizărilor, al regularizărilor cursurilor de apă, al construcției de porturi și căi de comunicație pe apă, cu acordarea atenției cuvenite problemelor de economie a apelor. Inginerii pregătiți în această secție sînt folosiți în domeniul gospodăririi apelor, în scopul obținerii energiei electrice, a creerii căilor economice pentru transporturi, alimentării cu apă și a evacuarii apelor uzate. Ei își găsesc loc de muncă în institutele de proiectare cu profil specific la direcțiile de sistematizare, arhitectură și proiectare a construcțiilor și în întreprinderile pentru

(Continuare în pag 12)

Construcții

(Urmare din pag. 11)

executarea lucrărilor hidrotehnice. Studenții care urmează cursurile secției de îmbunătățiri funciare se pregătesc pentru a deveni cadre de specialitate care să contribuie la ridicarea agriculturii în țara noastră prin lucrările de hidroameliorații și de irigații.

inginerii specializați în această ramură își desfășoară activitatea în proiectarea, execuția și expozarea lucrărilor de hidroameliorații ca: îndiguiri, desecări, irigații, stații de pompare, combaterea eroziunii solului.

Chimie Industrială

Cursuri de ingineri

Durata studiilor: 5 ani

- Tehnologia substanțelor anorganice
- Tehnologia substanțelor organice
- Tehnologia compușilor macromoleculari
- Tehnologia silicaților și compușilor oxidici

În cadrul secției de tehnologia substanțelor anorganice se pregătesc inginerii chimiști pentru industria anorganică de bază, care cuprinde fabricarea celor mai importante materii prime, necesare tuturor celorlalte procese chimice.

În secția de tehnologia substanțelor organice sunt pregătiți inginerii chimiști pentru industria organică de sinteză, având drept direcții principale producția de coloranți și produse intermediare, producția medicamentelor și a substanțelor cu prioritate de combatere a dăunătorilor din agricultură.

În secția de tehnologia silicaților și a compușilor oxidici se formează specialiști necesari la conducerea fabricației cimenturilor, a sticlei, a produselor ceramice și refractare. Pe lângă aspectele chimice, fizice și tehnologice se acordă un deosebit interes problemelor de proiectare și construcție a cuptoarelor și a conducerii proceselor la temperaturi foarte ridicate.

În secția de tehnologia compușilor macromoleculari se pregătesc inginerii chimiști pentru cea mai nouă ramură a industriei chimice organice, chimia și tehnologia polimerilor și rășinilor sintetice. Fabricarea monomerilor, în parte în industria petrochimică, fabricarea materialelor plastice, a fibrelor sintetice, a materialelor pentru lacuri și vopsele constituie obiectul principal al specializării. De asemenea secția asigură specialiști pentru industria chimică prelucrătoare, care fabrică articole din materiale plastice, cauciuc etc.

Unul din laboratoarele institutului

— Mecanică agricolă

Durata studiilor: 5 ani

Necesitatea pregătirii multilaterale a specialistului format în cadrul Facultății de mecanică agricolă a fost impusă de dezvoltarea rapidă a tehnicii și aplicarea ei în construcția tractoarelor,

Mecanică agricolă

mașinilor agricole și zootehnice precum și de dotarea an de an a agriculturii cu mașini tot mai multe și mai variate, în vederea mecanizării și automatizării proceselor de lucru din agricultură.

Studenții Facultății de mecanică agricolă sunt pregătiți pentru a deveni ingineri mecanici agricoli, care sunt cadre de specialitate în întreprinderile de mecanizare a agriculturii, întreprinderile agricole de stat, uzinele constructoare de mașini agricole, uzinele pentru repararea utilajului agricol, trusturile de utilaj terasier, Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii, Institutul de proiectări pentru utilaj agricol și altele.

Cifrele de școlarizare pe anul universitar 1970/71 în Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara	
Total institut	1.187
— ingineri	775
— subingineri	412
FACULTATEA DE MECANICĂ	265
ingineri	195
1. Tehnologia construcțiilor de mașini	70
2. Mașini termice	20
3. Material rulant	30
4. Mașini hidraulice și pneumatice	25
5. Tehnologia sudurii subingineri	50
1. Tehnologia prelucrării la rece	70
FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ	295
ingineri	215
1. Electromecanică	70
2. Electroenergetică	70
3. Calculatoare electrice	50
4. Electronică aplicată subingineri	80
1. Electromecanică	40
2. Electroenergetică	40
FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ	120
ingineri	120
1. Tehnologia silicaților și a compușilor oxidici	40
2. Tehnologia substanțelor organice	30
3. Tehnologia substanțelor anorganice	35
4. Tehnologia compușilor macromoleculari	15
FACULTATEA DE CONSTRUCȚII	447
ingineri	185
1. Construcții civile și industriale	75
2. Construcții hidrotehnice	40
3. Căi ferate, drumuri și poduri	30
4. Îmbunătățiri funciare subingineri	40
1. Construcții civile și industriale	160
2. Îmbunătățiri funciare	50
3. Arhitectură și urbanism (arhitecți conductori)	52
FACULTATEA DE MECANICĂ AGRICOLĂ	60
ingineri	60
1. Mecanică agricolă	60

DIN CONTRIBUȚIA INSTITUTULUI

Istoria dovedește că o civilizație înaintată, rod al unei tehnici avansate, se îmbină întotdeauna cu un ridicat grad de cultură. Produse esențiale ale spiritului uman, civilizația și cultura se găsesc într-o strânsă interdependență, se influențează stimulativ reciproc astfel încât o țară cu un înalt grad de civilizație este caracteristică și printr-o cultură înaintată și invers.

Conștient de importanța misiunii lui de a forma cadre despecialiști cu o pregătire superioară, corpul didactic al Institutului Politehnic Timișoara s-a străduit încă de la înființarea Institutului să răspundă cu cinste acestor obligații. Problema aceasta a devenit deosebit de actuală în regimul socialist, atât la începuturile sale, când se puneau problemele refacerii economice a țării și punerii bazelor industriei, cât și azi, când țara noastră este din plin angajată în cursa progresului tehnic contemporan.

Alături de menirea sa de a forma viitoarele cadre ingineresti, Institutul a pus pe primul plan al preocupărilor sale și legătura directă cu industria noastră socialistă, rezolvarea multor dificultăți ivite în diferite procese de producție, cât și imaginarea de noi tehnologii, acordarea de asistență tehnică, întocmirea de proiecte și multe altele.

Este impresionant numărul realizărilor obținute în această direcție de școala noastră. Vom selecta de aceea numai câteva, și pentru că marele lor număr face foarte dificilă realizarea unei priviri de ansamblu, le vom grupa pe cele cinci facultăți ale Institutului.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

Urmind tradiția fostei facultăți de electromecanică, în Facultatea de electrotehnică s-a promovat cu consecvență o activitate de cercetare și de colaborare cu întreprinderile industriale. Primele direcții de cercetare au constituit, în bună măsură, o continuare și o dezvoltare a unor preocupări anterioare. Odată cu creșterea bazei materiale, cu apariția unor secții moderne în cadrul facultății, aceste preocupări s-au diversificat, iar formele de colaborare cu producția s-au înmulțit și și-au îmbunătățit conținutul.

Continuitatea cercetărilor în probleme majore ale industriei a constituit unul din obiectivele importante ale activității de cercetare. Ca urmare a promovării acestei linii, pe parcursul anilor, colectivele de cercetare s-au dezvoltat, transformându-se sau tinzând să se transforme în adevărate școli de cercetare. În acest context, se remarcă școala de cercetare în domeniul electrotehnicii teoretice inițiată de profesorul Plaușiu Andronescu și continuată de colectivul catedrei, cu preocupări și realizări în domeniul teoriei proceselor electrotehnice fundamentale, al sistemelor de măsură și unități și al studiului efectului Hall.

În domeniul utilizării energiei electrice, s-a dezvoltat ca urmare a activității acad. Cornel Miklosi o școală de cercetare privind tracțiunea electrică, procedeele moderne de sudare electrică și problemele acționărilor electromecanice, cercetările în aceste direcții fiind continuate și de personalul didactic actual al catedrei.

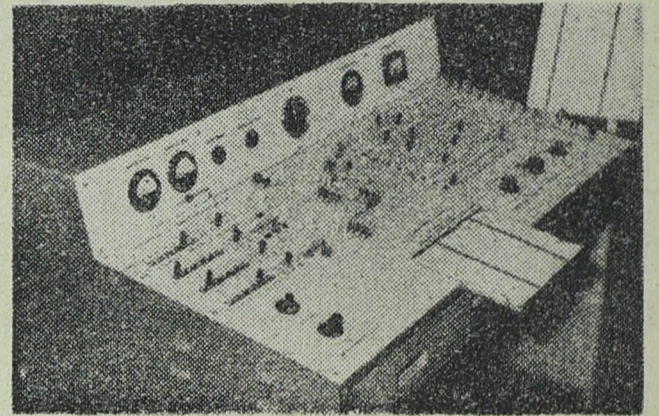
Sunt în curs de formare și de dezvoltare școli de cercetare privind studiul fenomenelor tranzitorii din mașinile electrice, precum și în domeniul nou al calculatoarelor electronice, în care se dezvoltă studii privind realizarea miezurilor de ferite și a calculatoarelor numerice cu componente indigene, respectiv elaborarea unor procedee tehnologice și a unor aparate de control pentru producția de miezuri pentru memorii.

Activitatea de cercetare științifică s-a dezvoltat în conținut pe măsura înaintării legăturilor de colaborare cu diferite întreprinderi industriale, în vederea rezolvării unor probleme ridicate de producție. Depășind treapta colaborărilor sub forma de asistență tehnică, de efectuare a unor încercări, expertize și omologări de produse, cadrele facultății și-au înscris în activitatea lor de dezvoltare unor legături vizând studii și cercetări, necesare soluționării unor probleme tehnice privind realizarea unor produse, îmbunătățirea calității și caracteristicilor agregatelor construite în întreprinderi, creșterea productivității muncii.

Dintre întreprinderile și institutele de cercetări cu care de mai mulți ani catedrele facultății au relații strânse de colaborare se desprind: U.C.M. Reșița, C.S. Hunedoara, Grupul de uzine de mașini și aparate Craiova, Electromotor Timișoara, I.R.E. Timișoara, Direcția regională C.F.R. Banat, Institutul de cerce-

tări și proiectări de instalații electrice București.

Printre temele rezolvate împreună cu aceste întreprinderi și aplicate în producție se remarcă studiile în legătură cu electrificarea traseului de cale ferată Bucu-

Reparitor de sarcină

rești—Brașov, privind posibilitățile de mărire a capacității de producție a blumingului de la C.S. Hunedoara, sau cele referitoare la realizarea unui grup motor-generator special pentru încercarea agregatelor necesare hidrocentralei de la Porțile de Fier.

Și în prezent, sunt în curs de executare o serie de lucrări pe bază de contracte între care este de remarcat tema privind confecționarea unei memorii cu ferite pentru calculatorul C.E.T.-501, solicitată de I.C.P.I.E. București.

Problemele cu caracter de per-

fecționare a mașinilor, aparatelor sau acționărilor și utilizărilor energiei electrice, rezolvate de cadre didactice ale facultății au format obiectul a numeroase inovații aplicate în industrie, precum și a mai multor invenții, u-

nele brevetate și în străinătate.

Dinamica dezvoltării activității didactice și tehnico-științifice de la Facultatea de electrotehnică arată că ea s-a diversificat și a crescut în conținut, odată cu trecerea anilor. Dezvoltarea impenetrabilă a industriei românești, realizările spectaculoase din țara noastră, conștiința că munca desfășurată de întregul popor contribuie la construirea unei societăți noi, socialiste, au constituit tot atâtea stimulente pentru o activitate susținută și de conținut.

Facultatea de chimie industrială

Facultatea de chimie industrială a I.P.T. a fost înființată în anul 1948, din inițiativa directă a P.C.R. și ca o necesitate a regiunii noastre, atât pe linie de învățământ, cât și pentru a face față cerințelor industriei chimice și metalurgice. Cercetării tehnico-științifice i s-a acordat o importanță crescândă începând mai ales din 1955.

Preocupările privind această tematică au izvorât atât din solicitările întreprinderilor chimice din regiune și țară, cât și din inițiativa cadrelor didactice.

În acest domeniu de cercetare s-au executat o serie de lucrări de importanță economică fundamentală. Ele privesc mai multe aspecte ale interesului industrial, reprezentând contribuții la perfecționarea unor procese de producție, metode noi de analiză și control, a fabricației, valorificării de materii prime din regiune, sau a unor zăcăminte și ape minérale din regiune, cunoașterea apelor reziduale industriale, obținerea unor compuși ceruți în chimizarea agriculturii etc.

Din numărul mare al acestor lucrări, amintim câteva preocupări mai vechi și mai recente ale cadrelor facultății:

- Proces tehnologic pentru fabricarea colorantului tartrazină sub formă neutră.
 - Schimbarea procesului de zaharificare la secția de acid lactic a I.I.S. Solventul.
 - Procedeu tehnologic de fabricare a azotatului de potasiu.
 - Corpuri abrazive pe bază de lianți cu oxid de calciu.
 - Studiul apelor reziduale de la principalele întreprinderi din Timișoara.
 - Obținerea unor pigmenți coloranți de înaltă calitate — oxizi de fier — prin valorificarea deșeurilor de fontă.
 - Obținerea oxizilor de fier prin valorificarea deșeurilor de la fabricarea anilinei.
 - Oxidarea electrolitică a manganatului la permanganat.
 - Sinteza melaminei din uree.
 - Purificarea apelor glicerinoase cu schimbători de ioni.
 - Fabricarea creuzetelor de grafit pentru industria metalurgică.
 - Obținerea de polimeri pelicologeni cu acid izoftalic.
 - Obținerea de noi plastifianți pentru polimeri cu materii prime indigene.
 - Generator de plasmă trifazic.
- Majoritatea acestor lucrări au făcut obiectul unor convenții de colaborare cu producția, sau au fost depuse și acceptate ca invenții și inovații.
- Pe lângă acestea, producția a fost ajutată sub variate alte forme, ca de exemplu conferințele tehnice la invitația întreprinderilor, organizarea de lectorate tehnice la facultate și întreprin-

Rezolvati... Rezolvați... Rezolvați...

S-au dat la „Poli“ în iulie '70

MATEMATICI

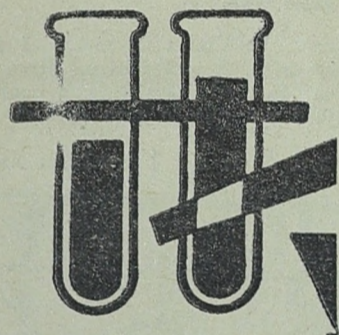

Ipoteze:

1. Clorul. Preparare, proprietăți. Compuși oxigenați ai clorului.
2. Acetilenă.
3. Într-o fabrică de sodă, procesul tehnologic reclamă o cantitate de 100 m³ CO₂/h, măsurat la 293 K și 770 mm Col Hg. Ce cantitate de piatră de var, cu un conținut de 91% CaCO₃ și 3% MgCO₃ trebuie supusă descompunerii termice, pentru a satisface necesarul de bioxid de carbon al fabricii în 24 ore?

Chimie

Greutăți atomice:
Ca: 40;
Mg: 24,3;
C: 12;
O: 16.

I. 1) Suma a trei numere în progresia aritmetică este egală cu 9. Adăugând respectiv acestor numere 1, 1, 3 se obțin alte trei numere în progresie geometrică. Să se afle aceste trei numere.

2) Să se rezolve sistemul:

$$\begin{cases} \frac{x}{a} + \frac{y}{b} + \frac{z}{c} = 6 \\ \frac{a}{x} + \frac{b}{y} + \frac{c}{z} = 11 \\ xyz = 6abc \end{cases}$$

unde a, b, c sînt primii termeni ai progresiei cu rația pozitivă de la punctul 1.

II. Se dă ecuația:

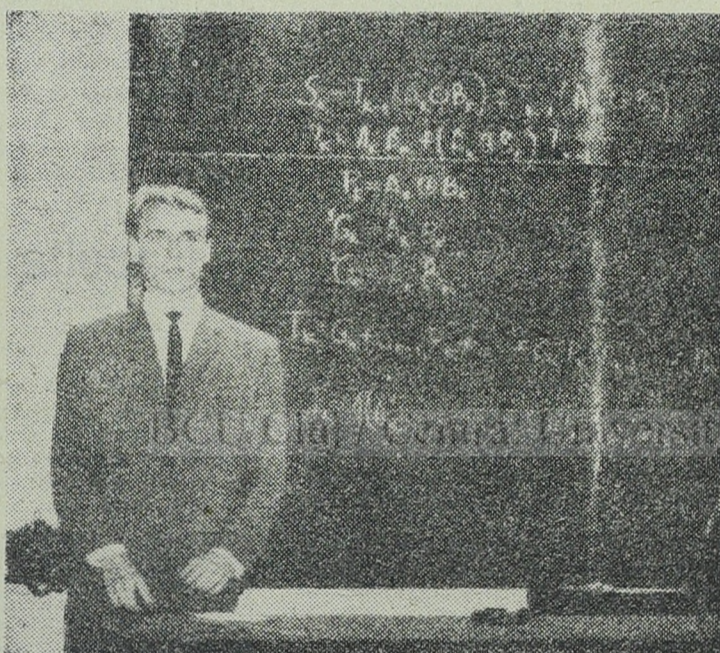
$$\begin{vmatrix} x & 2 & 3 \\ 2 & x & 3 \\ a & a^2 & x \end{vmatrix} = 0$$

1. Să se determine a, astfel ca ecuația să aibă două rădăcini egale și de semne contrare. Înlocuind valorile găsite să se rezolve ecuația.

2. Să se determine a, astfel ca ecuația să aibă produsul rădăcinilor egal cu 12 și să se rezolve pentru valorile găsite.

III. Fiind dată funcția:

$$f(x) = \frac{x-2}{x-2 - \frac{x}{x-1}}$$

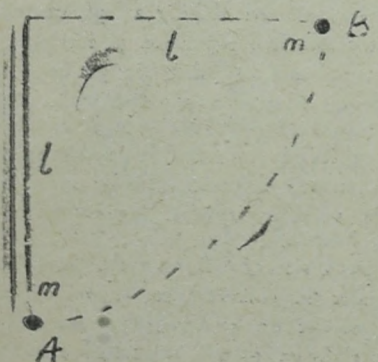
Demonstrații...

FIZICĂ

1) Primul principiu al termodinamicii.

2) Producerea curentului alternativ. Frecvența, intensitatea și tensiunea curentului alternativ.

3) Un corp cu masa m = 1 kg este suspendat la extremitatea unui fir inextensibil și de masă neglijabilă. Lungimea firului este l = 10 m.

Să se determine:

a) Forța cu care corpul se abate de pământ, dacă accelerația gravitațională este g = 9,81 m/sec².

b) Lucrul mecanic efectuat pentru a aduce din poziția A în poziția B și cu cât variază energia potențială a corpului cu această ocazie.

c) Lăsînd liber corpul din poziția B și neglijînd frecările, să se determine viteza cu care va trece corpul prin poziția A.

d) Perioada micilor oscilații ale pendulului matematic format de corpul m și firul de suspensie.

3) Tensiunea electromotoare a unui element este U = 1,4 V. Rezistența circuitului exterior conectat la bornele elementului este R = 10 Ω, iar rezistența interioară a elementului r = 4 Ω.

a) Care este tensiunea la bornele elementului și intensitatea curentului?

b) Ce rezistență exterioară trebuie montată în circuit pentru a se obține același curent în cazul folosirii ca sursă a două elemente identice:

- legate în serie

- legate în paralel

c) Că apă se poate încălzi de la 10°C la 50°C într-o oră, în cele două cazuri?

SUBINGINERI

1) Mișcarea circulară uniformă a unui punct.

2) Condensatoare electrice. Gruparea condensatoarelor (serie și paralel).

3) Un corp este lăsat să alunece de la marginea superioară a unui plan înclinat și își continuă apoi mișcarea pe un plan orizontal. Lungimea planului înclinat este de 8 m, unghiul de înclinare = 60°, coeficientul de frecare de alunecare pe planul orizontal = 0,4. Se neglijează frecarea pe planul înclinat.

Să se determine:

a) Viteza atinsă de corp la intrare pe porțiunea orizontală.

b) Distanța parcursă pe planul orizontal.

3) Un pilon este înfipt în pământ prin lovire cu un corp de masă M = 100 kg, care cade pe verticală de la înălțimea de H = 5 m. La fiecare lovire pilonul se înfișează cu h = 2,5 cm.

Se cere:

a) Durata căderii greutății, dacă frecarea cu aerul este neglijabilă.

2. Să se găsească domeniul ei de definiție.

3. Să se construiască graficul ei.

II. Să se arate că expresia:

$$E = \cos^2(x-y) + \cos^2(x+y) - \cos 2x \cos 2y$$

nu depinde de x și y.

! Să se pună sub formă mai simplă.

III. Fiind dat polinomul:

$$P(x) = x^5 - 7x^4 + 15x^3 + ax^2 + bx + c$$

cu a, b, c ∈ R. Se cere: 1) Să se determine parametrii a, b, c astfel ca polinomul să se dividă prin (x²-4) · (x-1).

2) Cu a, b, c astfel determinați să se rezolve ecuația P(x) = 0.

3) Să se raționalizeze expresia:

$$E = \frac{1}{\sqrt{u^2v+uv^2} - \sqrt{u+v}}$$

unde u și v sînt rădăcinile complexe conjugate de la 2.

I. Fiind dată ecuația: x³ - 3x² - 3x + 5 + λ²√2 = 0

1. Să se discute natura rădăcinilor cînd λ variază de la -∞ la +∞.

2. Înlocuind valoarea lui λ pentru care ecuația admite o rădăcină dublă, să se găsească toate rădăcinile ei.

II. Fiind dată ecuația: sin y (sin y + cos x) = m sin x (sin y + cos y) în care m ∈ R.

1. Să se transforme într-o ecuație tgz și tgy. Ecuația obținută să se transforme într-o ecuație în tg $\frac{x}{2}$ luînd $y = \frac{x}{2}$.

Să se determine intervalul în care poate să varieze m pentru ca ecuația să admită rădăcini variabile.

2. Să se determine m astfel ca ecuația în tg $\frac{x}{2}$ să admită soluția x = $\frac{3\pi}{4}$.

3. Înlocuind valoarea găsită, să se calculeze toate rădăcinile ecuației.

III. Fiind dată funcția: y = $\frac{x-2}{\sqrt{1+x^2}}$

1. Să se arate că verifică ecuația: (1+x²)y'' + 2x(1+x²)y' + y = 0.

2. Să se studieze variația funcției și să se construiască graficul ei.

3. Să se calculeze aria cuprinsă între arcul de curbă și dreapta care unește punctele de pe cele două axe de coordonate prin care trece curba.

III. Dîndu-se funcția f(x) = $\frac{x^2 + \alpha x + \beta}{x-1}$

1. Să se determine α și β astfel ca f(x) să admită un extrem în punctul M(0,1).

2. Să se reprezinte grafic funcția y = f(x) pentru α și β determinate la 1.

3. Să se afle volumul corpului obținut prin rotirea în jurul axei Ox a arcului de curbă corespunzător funcției g(x) = f(x) - 1, x ∈ $\left[0, \frac{1}{2}\right]$ cu α și β de la punctul 1.

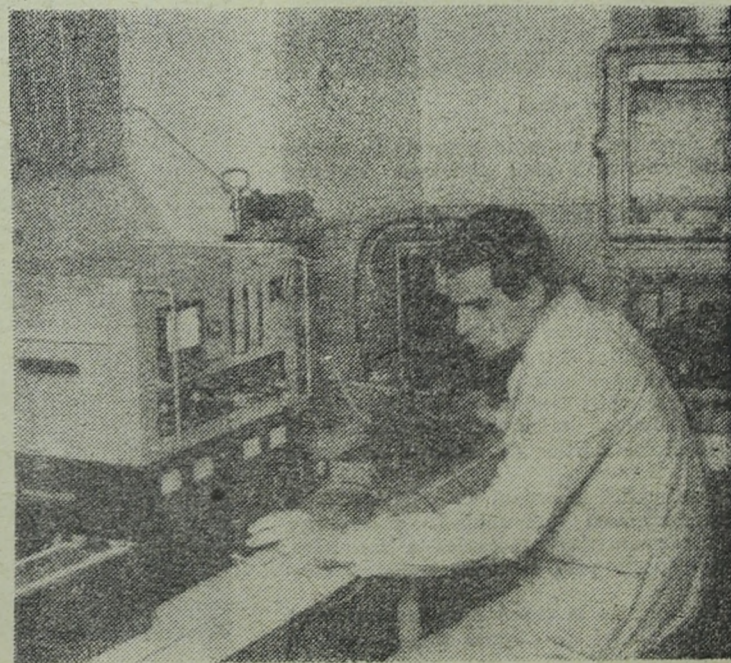
glijabilă.

b) Viteza ei de cădere în momentul cînd atinge pîntonul.

c) Lucrul mecanic săvîrșit.

d) Ce forță de frecare mijlocie opune pîntonul la înfigerea lui în pămînt.

(Observații: g = 10 m/s²).

Concluzia: „A FI STUDENT“

Pentru orice altă informație privind I.P.T., examenul de admitere, etc., vă rugăm să ne scrieți pe adresa redacției: B-dul 30 Decembrie nr. 2.

Pagini realizate de: L. CONEA

Permis de
bibliotecă
„original“

Dacă studenții noștri au nemulțumirile lor față de biblioteca institutului, de multe ori și personalul poate fi admirat pentru că este suportiv. La secția termen scurt, un student se arată într-o zi indignat de formalismul sistemului de deservire: — Vă dau paltonul, dați-mi cărți. Dar nu despre această vom să vă povestim. Ci despre legitimația de bibliotecă a studentului Borcean Nicolae, anul V Mecanică, nevizată, fără poză, și cu mențiunea că este valabilă de la căderea Romei și până la sfârșitul lumii. Poate Consiliul AS și deșanatul îi vor arăta, chiar dacă este în anul V că nu de astfel de originalități deosebi lipsă...

D.B.

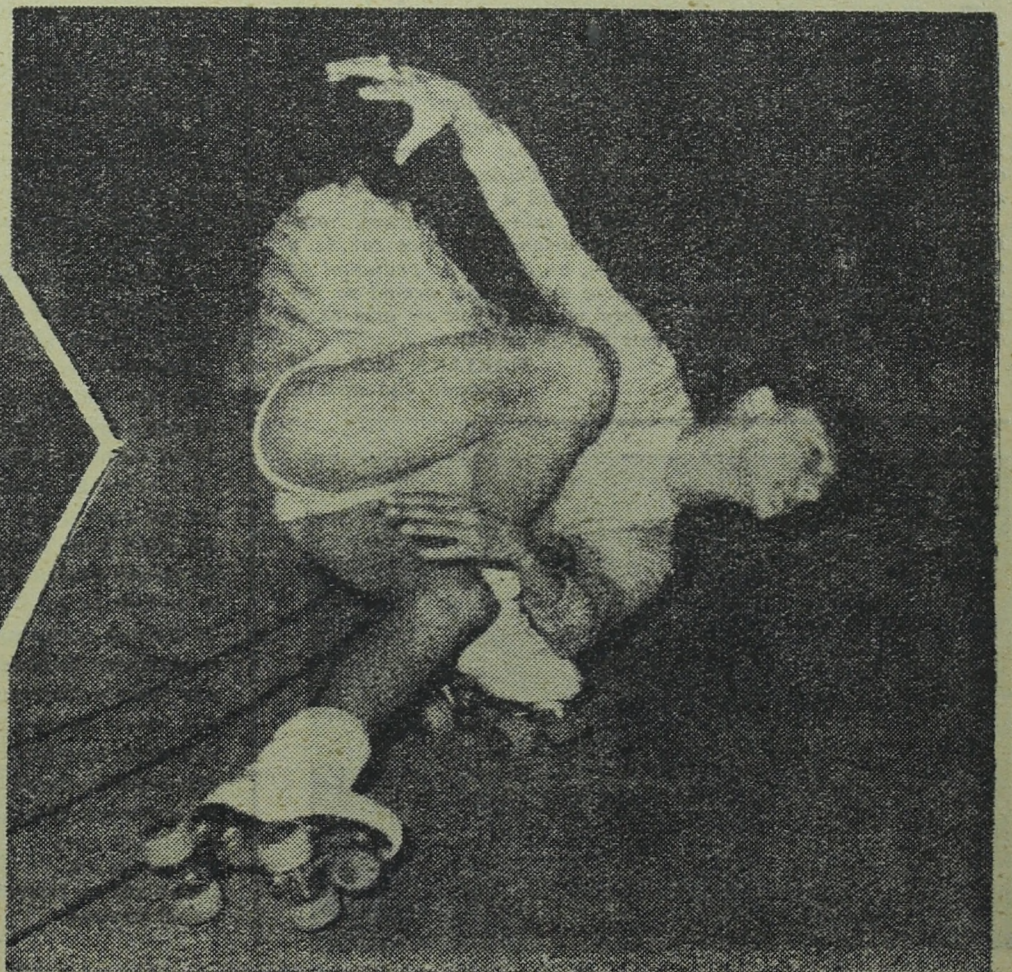
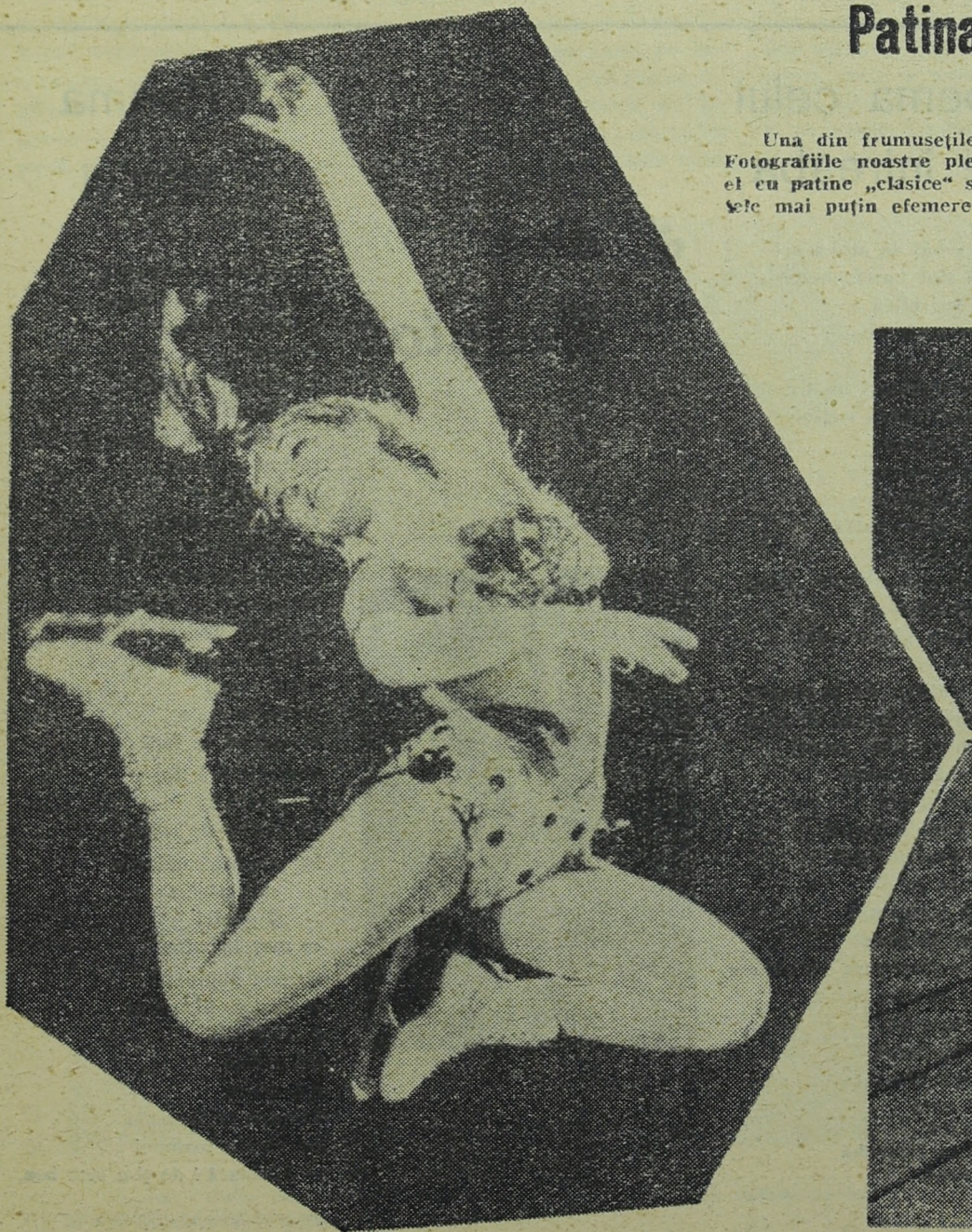
„Săptămîna
culturală
a Capitalei“

Este o datorie plăcută să semnalăm aceluia dintre cititorii noștri care n-au remarcat-o încă o publicație săptămînală a cărei lectură este aproape captivantă. Ne referim la noua serie, apărută sub conducerea lui Eugen Barbu, a revistei „Săptămîna culturală a Capitalei“. 16 pagini mari în loc de 8 mici, ca pînă acum, oferă un spațiu larg în care condeie de prim rang analizează fenomenul cultural. Se găsesc aici rubrici permanente de teatru, film, muzică, arte plastice, literatură, modă, automobilism, politică, sport. În afară de programul complet al tuturor reprezentațiilor teatrale, cinematografice, televiziune, expoziții, etc., se mai scormonește prin arhivele casei regale, se dau lecții de bridge, se oferă panseuri (Gigă) și alte cronichete umoristice și satirice, în sfîrșit se dezbate în fiecare număr pe 2-3 pagini cîte un aspect al vieții culturale. Formula publicistică modernă și ilustrația atractivă măresc farmecul acestei publicații, al cărei succes în rândurile cititorilor poate fi ilustrat și prin creșterea tirajului de la 50.000 exemplare la numărul 1 la 75.000 la numărul 4. (probabil însă că de la închiderea ediției și pînă la apariția revistei noastre și această cifră va fi depășită). Înainte de a încheia, am mai remarca în mod deosebit rubrica „Săptămîna pe scurt“, pentru remarcabila, aproape obositoare, dacă n-ar fi pigmentată de umor și ascuțit spirit critic, densitate de informație.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Patinaj și ... patinaj

Una din frumusețile iernii este și sportul grației pe gheață. Fotografiile noastre pledează pentru eleganța patinajului, fie el cu patine „clasice“ sau cu roțile, pe gheață sau pe suprafețe mai puțin efemere...

FIDELIO

de Beethoven

ultima premieră a Operei

Nu există un om cu puțină sensibilitate muzicală căruia la un anumit ceas din viață, Beethoven să nu-i fi răsărit în față, într-o fulgerare a geniului său, pentru care pe bună dreptate a fost denumit drept un „Majores Dei” al artei sonore. Când ne gândim la Beethoven, involuntar ne apare imaginea simfonistului.

Dar, iată, cu câteva zile în urmă, cu prilejul comemorării a două veacuri de la nașterea compozitorului — e inutil să adăugăm adjectivul „marele” — Opera de Stat din Timișoara ne-a oferit una din cele mai plăcute surprize, prin înscrierea în repertoriul ei, a operei FIDELIO. În numeroasa familie a opusurilor beethoveniene, opera sa unică, a rămas izolată, ca un copil năpăstuit, dar cu atât mai iubit. „Am născut-o în chinurile cele mai mari... această operă îmi va aduce coroana de marș...” — spunea autorul ei. Că Beethoven a fost un exigent cu sine însuși o atestă caietele sale de schițe, mărturie clară a cizelării oricărei compoziții vreme îndelungată. „Fidelio” le întrece pe toate. Consider că este suficient să ne gândim numai la cele trei versiuni ale operei și la rostul existenței a nu mai puțin de patru uverturi, adevărate poeme simfonice de sine stătătoare.

Ca de obicei, Beethoven nu s-a oprit la un aspect minor al vieții, ci a îmbrățișat într-o singură cuprindere un univers. De altfel întreaga sa creație este atât de dramatică, atât de expresivă, pătrunsă de idealuri supreme. „Fidelio” este fără îndoială, un monument închinat umanismului, o veritabilă „Eroică” a genului. Coborînd în temnița mizeră unde zace Florestan, Leonora, nu vine să aducă numai mîngîiere soțului ei ci tuturor celor apăsați de călcîiul tiraniei. Trompetele care vestesc eliberarea prizonierului aninșă parcă triumful luptei de libertate a întregii umanități în suferință. Azi ascultăm înșiorați acest mesaj al unui mare luptător, căci mîneș vizionar, Beethoven a depășit limitele stricte ale timpului și a intuit peste veacuri înfăptuirea visului de fericire al omenirii.

Punerea în scenă a operei, este asigurată de regizorul austriac Ulrich Baumgartner, care dacă nu a reușit în deplinătate, s-a străduit să extindă mesajul acestei creații într-o asemenea manieră, încît spectatorul să nu se gîndească la Sevilla — locul unde se desfășoară acțiunea — ci să se ridice dincolo de orice hotare în timp și spațiu. Într-adevăr fiecare element: de regie, de decor și chiar de costum vine să întregască această opinie.

Din punct de vedere al stilului muzical, Fidelio este în primul rînd o operă germană, care valorifică prin mijloacele folosite de compozitor, prin însăși substanța ei, tradițiile Singspiel-ului. Portretul muzical al personajelor principale este realizat de Beethoven, în chip desăvîrșit printr-o arde semnificativă. Aria Marcelinei și a lui Rocco, de la începutul actului I, îmbracă forma simplă a unor cîntece proprii genului de Singspiel. Caracterul perfid și cruzimea lui Pizarro, reiese în chip evident în aria sa de răzbunare, acompaniată de izbucnirile pline de neliniște ale orchestrei. Dimpotrivă, marea arie a Leonorei, precedată de un recitativ dramatic, ne face să înțelegem caracterul nobil al eroinei. Recitativul și aria lui Florestan, care formează prima scenă a actului al II-lea ne înfățișează pe eroul încătușat, care totuși speră în eliberarea sa.

Trebuie să subliniem și emoționantele scene de cor, de la sfîrșitul actului I. Este corul deținușilor, ieșiți pentru scurt timp din celulele lor întunecate să salute binefăcătoarele raze ale soarelui de care își iau rămas bun în cuvinte pline de amărăciune, cînd la porunca lui Pizarro sînt din nou închiși între zidurile temniței. Finalul operei — în care vocile Leonorei, Marcelinei, a lui Florestan, Jaquino, don Fernando și Rocco se unesc cu cele ale corului și orchestrei — este un grandios imn pătruns de bucuria biruinței binelui și a dreptății împotriva asupririi. Un presto jubilat reunește personajele și corul în aceeași comuniune frenetică, este comuniunea marilor împliniri de răsunet social pe care Beethoven le-a cîntat în Fidelio.

„Atacînd” opera beethoveniană, colectivul scenei noastre lirice a dovedit cetezanță, dar nu și-a dezmințit posibilitățile. Distribuția, reunește nume cunoscute publicului timișorean, în frunte cu artista emerită Marieta Grebenișan în rolul Leonorei Francisc Dinier în dificilul rol al lui Florestan și basul Marius Sola în bonomul temnicier Rocco, și Iuliu Mare care îmbracă haina crudului guvernator Pizarro. Nu lipsite de simpatie sînt aparițiile Elenei Brănișteru-Vasile în rolul Marcelinei și a lui Vasile Nicola în cel al lui Jaquino. Apreciem mult, între altele, suplețea și fidelitatea cu care a fost realizat acompaniamentul orchestral sub bagheta maestrului Mihai Beleavenco, în sensul unei sensibilități față de valorile de esență a partiturii.

Conchidem prin aceasta că părăsind sala de spectacol, recunoaștem că am asistat dacă nu la un triumf, în orice caz la o reușită fericită. Beethoven e Beethoven, nu numai pe podiumul de concert ci și în teatrul liric, iar Opera de stat este demnă de nobila ei misiune de a propaga cultura muzicală într-un oraș ca al nostru ce se mîndrește cu valoroase tradiții artistice.

MARIANA MOLNAR
Chimie Industrială.

Debutul ansamblului de estradă „Olimp.”

În ultima joi dinaintea de vacanță am avut ocazia de a asista la inaugurarea oficială a activității noului ansamblu de estradă al centrului universitar, „Olimp”.

Am urmărit acest spectacol pentru că gustul amar al eșecului estradei noastre la Festivalul național din primăvară îmi mai stăruia încă. Apoi, și numele regizorului spectacolului, Gelu Mureșan, laureat al mai multor festivaluri ale cîrcuburilor, om cu idei originale era de natură să imprime speranță. Din acest punct de vedere este greu de afirmat că ne-am ales cu prea mult. Vechile tare se fac încă simțite, lipsește îndrăzneala de a face cu adevărat revistă. Adică prezentarea e prezentare, soliștii vin, cîntă, pleacă, și tot așa... Lipsește dansul, coregrafia variată și ritmată, o montare complexă a fiecărui număr. Abia la începutul părții a doua am avut pe undeva senzația de a-l regăsi pe Gelu Mureșan; atunci s-a întîmplat ceva în scenă, a fost introdusă o cameră de luat vederi—reflector, s-a folosit proiecția de film. Au fost oameni suprasolicitați (Andy Schest și Walter Berberich), oameni care nu aveau ce căuta în spectacol (Florin Mișic), a fost și mereu același Rîțiu citind povești de un umor cam îndoielnic și grosier. Pentru că s-a executat în tot spectacolul

un singur dans, și acela foarte lent, am fi mai degrabă tentați să credem că am asistat la un concert de muzică ușoară. Interpretele Viorica Vuia, Octavia Dan, Rodica Popistaș, ca și Walter Berberich și Andy Schest, au constituit adevărate surprize, mai ales că aflasem că marea majoritate a membrilor ansamblului se aflau la prima apariție în public. Trezind bariera emoției, fetele au reușit momente foarte bune, umplînd parcă scena cam goală prin concepția regizorală (nu excludem, desigur, și motive de alt gen), și astfel în partea a II-a publicul se mai încălzește și înregistrăm și două bisuri.

Desigur că toate acestea nu trebuie considerate concluzii definitive. Știm foarte bine că premiera a fost puțin devansată, și este foarte bine așa. Colectivul ansamblului a căpătat probabil mai multă încredere și ne putem aștepta la dezvoltarea în continuare, la îmbogățirea spectacolului. Important este că ansamblul a fost creat. Trebuie căutați în continuare oameni, trebuie găsite surse de umor autentic studentesc, trebuie găsit un coregraf pasionat și priceput. Apoi cît mai multe spectacole, pentru că acest ansamblu va trebui să lupte peste ceva mai mult de un an pentru prestigiul Timișoarei. Este însă

și de datorita Consiliului pe centru și Casei de cultură să sprijine serios această acțiune, pentru că spectacolele de revistă au anumite necesități minime de montare și costumație care aici constituie un element decisiv al succesului. Nu trebuie uitat nivelul festivalului din aprilie; maximum de atunci va reprezenta minimumul din 72; să ne amintim mereu de estradele din Tirgu-Mureș și București, de spectacolul sincretic realizat în primăvară la Clubul C.F.R. de maestrul lui Gelu Mureșan în ale filmului, Sandu Dragoș.

În orice caz, începutul fiind făcut, nu ne rămîne decît să dorim ansamblului „Olimp” reprezentării de un nivel calitativ mereu mai ridicat, captivante. Așteptăm cu interes evoluțiile sale viitoare, poate chiar o nouă premieră în semestrul II.

A. N.

P.S. Să nu uităm a aminti că între timp în subsolul Casei avea loc prima nuntă studentescă ținută aici și să urăm din partea redacției numai fericire Elenei Hălmăgean din anul V Chimie Industrială și a lui Ion Drăghici din anul IV Mecanică.

Poema celui ce întreaba

M-ai întreb de atîtea ori de ce-mi sînt buzele mute și glasul se ridică spirală spre albastrui... tu nu știai că am privighetori în degete și-n fiecare frunză ruginie se schimbă trilul la briu o cîngătoare de piatră neplînsă și chei de piine caldă cioplite în cuptor. Obosite-mi sînt cetățile pline de somnul mărilor, dac-aș putea să-mi ridic palme spre lut să-i cer liniștea de la-nceput fecunda sete și foame de pîrg focul neinceputelor jocuri și a semnelor clădite de noi pentru noi de mină pentru tîmplă de foame pentru faptă o îndărăt în lut în liniștea campestră a ploapelor închise dar trebuie răscrecea s-o cunosc din verde în cărunț din mine în mine din deget în deget primește-mă pămînt liniștea-ți urce din lut în lut iar tu cel ce întreabă vei fi toamnă.

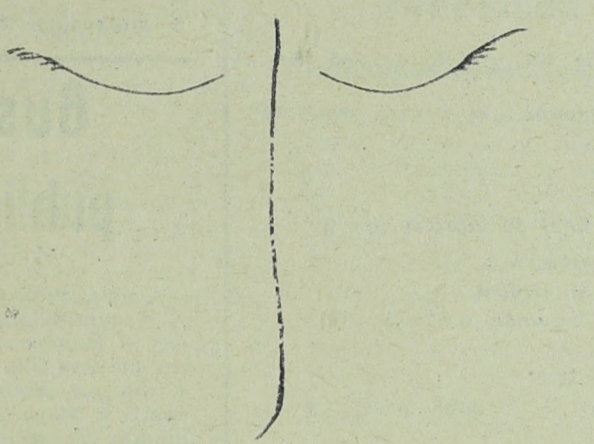
Poema visului

Visatu-m-am văzduh întins pe patru cuie albastru de frig și vînt de nesomn cu trupul alungit alunecam pe visul unei frunze de alua țărîna în miîni mi-o purtau cireșii din drum și lacrimi de lcnm în porți bătrîne răstignite pe durerea fluviului soare groapă să-mi sape lutul viorii fîntînila mele strună să se facă amarnic mă doare cînd ploaia cu degete de salcie își piaptănă culorile sînt păsări și păsări ce mor în mine singele dimineții se scurge încinerat o frică albă mă ridică mă doare Lumina se înnoadă pe rînila toamnei — Fecioară! de ț-e sete bea.

maxi

i n i... m:

Motto: „Ce sosiră pe capul nostru aceste cumplite vremi de acum...”

Miron Costin.

Așadar, zilele așteptate de un timp cu îngrijorare au venit. Toamna și mai ales iarna lui 70 a adus și în peisajul orașului nostru mult discutatele maxi. Războiul opiniilor a izbucnit în toată ascuțimea lui, și majoritatea cronicarilor noștri de modă au plecat steagul. Doar semnatul rubricii din „Contemporanul”, spiritualul Y, își păstrează nestinsă verva.

Desigur că tendințele fundamentale care se confruntă sînt alinierea sexului frumos la modă, de multe ori fără discer-

nămînt (după principiul: dacă are X, eu de ce nu?), și nemulțumirea sexului opus față de dispariția fetelor vesele în rochițele lor scurte (adică pică pară mălăiață...), înlocuite fiind de niște arătări cu care ne obișnuiseră doar vechile pelicule cinematografice, cărora le apreciam vîrsta după lungimea rochiilor.

Poate că dincolo de toate acestea, un rol nu lipsit de importanță a jucat aici marea industrie textilă, geloasă pe înflorirea industriei elorapilor de care a generat-o moda mini

Aflăm însă în ultimul moment că după cele mai noi cercetări nici marile fabrici textile nu ies prea avantajate. Atunci?

În orice caz, fenomenul maxi s-a impus, deși el constituie, spre deosebire de alte reluări ale modei, un fenomen de regres, deoarece afectează chiar tendința fundamentală a evoluției. Într-un fel, o astfel de modă este condamnată de deceniul opt, secolul XX. Nu numai mutațiile însemnate și rapide în conștiința socială, nu numai emanciparea efectivă a femeii pe o vastă arie a mapamondului și noile relații statornicite în rândurile tinereții, ci și spiritul sportiv și practic al zilelor noastre, ritmul accelerat al vieții cotidiene pledează împotriva acestei vestimentații desprinsă din pagini prăfuite de istorie. Dar de ce să nu privim această situație și ea pe un moment de respiro, de pauză?

Într-adevăr, scurtarea a fost fulgerătoare în ultimii ani. Dacă ar fi să socotim în centimetri, cam tot atît se realizase înainte în zeci de ani. În orice caz, pentru moment cel puțin, se pare că nu se putea merge mai departe, indiferent de ceea ce ne va rezerva viitorul. Și atunci, pentru că menținerea unui anumit plafon de scurtime devenise poate plictisitoare (pentru că mulți nu concep moda decît ca pe ceva care trebuie neapărat să se schimbe încontinuu, ceea ce le oferă preocuparea de a-i urmări toanele), o săritură la antipodi a găsit terenul pregătit. Zic unii că filmul „Bonnie and Clyde” a avut și el rolul său, că imensul succes de public pe care l-a înregistrat le-a oferit creatorilor de modă soluția acelei variații pe care o resimțeau necesară. Și așa, după prospectivile efectuate cu băștile „Bonnie”, care au dovedit că terenul este solid, a trecut la atac artileria grea, și succesul a fost mare, spre disperarea noastră, și nu numai a noastră, ci chiar a multora dintre Ele...

Ieri Courrèges ne propunea...

Căci ne amintim că vedem acum un timp un jurnal în care în Brazilia se desfășoară o demonstrație anti-maxi. Poate că este o anumită nuanță de adevăr în lozinca participantelor: „Mini nu este o modă, este o stare de spirit!”

Să vedem în maxi o reacție împotriva practicizmului, a vieții concrete? O reînviere a romantismului acceptat? Sexul frumos își sporește farmecul prin adăugarea unei note de mister? Refuzîndu-se de multe ori romantismului, fetele de azi i se aliază totuși prin jocul conformism nonconformism al modei.

Credem însă un lucru: maxi nu a reformat o victorie totală. Nu s-a renunțat la mini. Nu se dorește maxi în sine, se dorește și maxi. Este, zicem noi cu speranță, o nuanță importantă. Pentru că, așa după cum s-a spus de atîtea ori, moda este ceea ce ți se potrivește. Și ar fi absurd să negăm că unora le cade foarte bine acest afurisit maxi, după cum tot așa de adevărat este că altora nu le stătea de loc bine în super-mini.

Dar dacă e vorba de maxi, zicem noi, atunci să fie maxi, croit ca atare, după regulile sale. Fiindcă un maxi bine făcut își are estetica sa, pe care de la eaz la caz o poți aprecia, în timp ce paltoanele de croială obișnuită, lungite fie cu blană, fie cu alte materiale, în care se vede cel mai bine că pe cele pe care le poartă le interesează numai lungimea, care trebuie să fie cea „la modă”, nu și felul cum arată, nu ne par soluții prea inspirate...

Lu urma urmelor, maxi este o modă igienică. Le apără pe prietenele noastre care nu au contractat încă reumatismul viitorului (argumentul nu este însă prea solid, pentru că și știința medicală înregistrează succese revoluționare). Dar la primăvară putem garanta că vom vedea multe pardesie și

mantouri maxi fluturînd deschiate în bătaia vîntului și descooperînd unilăta minirochie.

Iar la vară, să vedem cîte maxiuri vor acționa întru oprirea bronzării pe stradă sau pentru ca posesoarele lor să se simtă cît mai bine în autobuzul 17 Constanța-Costinești și retur, de exemplu.

Și iată că un prim semn s-a ivit (deja!) la orizont. Pentru această primăvară, Yves Saint-Laurent, cel care triumfase cu elegantele sale costume pantalon-tunică, reia ideea mini și chiar super-mini. Ceilalți „mari parizieni” se mențin încă într-o expectativă prudentă, manifestînd însă tendințe semnificative de desprindere de maxi.

Mini — un pas înainte. Maxi — doi pași (numai?) înapoi. Să așteptăm deci, oțelindu-ne sufletele, acțiunea legii progresului.

În definitiv tot prietenele noastre sînt, și dacă le cunoaștem de măcar un an atunci maxi nu este decît o variație pitorească.

O variație care o face pe Ea mai interesantă, mai misterioasă, mai seducătoare. O variație care obligă, pentru că maxi nu e o vestimentație teoretică, trebuie purtat, și aceasta nu este chiar așa de simplu cum pare la prima vedere. E nevoie de exerciții, pentru ca grația să transpară de după atîta material, și succesul ne face și pe noi mîndri. Și privind-o pe Ea îmbrăcată într-un mod care ne stîrnește adversitatea, ce plăcut e totuși să recunoști (dacă e cazul!) că de fapt îi stă bine. Putem atunci liniștiți să meditam la caracterul trecător al celor lumeste...

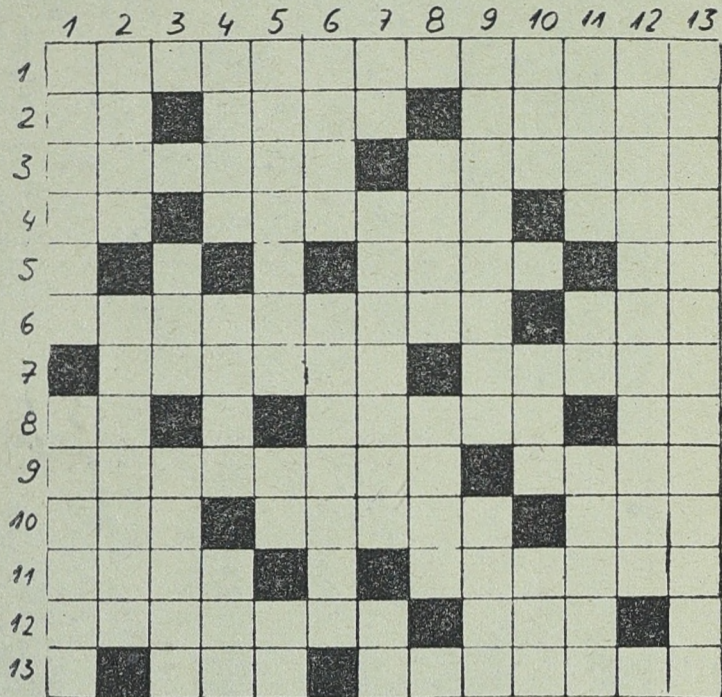
Cît privește pe cel care se cumosc acum, în această zodie a măturaților voluntari de străzi, să le urăm din toată inima inspirație...

T. A.

Pierre Cardin încearcă împăcarea tuturor tendințelor în aceste uniforme de infirmiere prezentate recent la Londra.

IN TURNATORIE

ORIZONTAL

1. Instalații de elaborare a oțelurilor aliate, mai puțin folosite în turnătorie. 2. Atenție în față! — Iese din formele de turnare în faza de uscare a lor. — Diminutiv pentru un metal scump. 3. Material folosit pentru confecționarea modelelor în turnătorie. — Aspect al unui anumit tip de formă pentru turnarea piesei. 4. Clor. — Acestora. — Atelier de turnarea barelor. 5. Săptăminal de politică externă (neart.) — Eu, moldovenesc. 6. Fază în care intră atelierul de turnătorie, după elaborarea unui anumit număr de piese. — Pe aceste căi se aduce materia primă, de la mari distanțe. 7. Se pot obține prin turnare în cavități de lungime mai mare ca diametrul — A face nudism. 8. Densitatea materialului fluid, în cauculele rețelei de turnare. — Instructajul înainte de turnare! — Crom. 9. Termen fizic în reacțiile cu căldură. — Grămadă de piese turnate. 10. Siliciu și oxigen. — Materialul organic sau anorganic folosit la prepararea amestecului de formare. — Atmosferă fizică! 11. Institutul sau trustul de proiectare pentru turnătorii. — Obiect turnat, prevăzut cu un strat superficial de aramă. 12. Operație de îndepărtare a părților nefolositoare ale unei piese după turnare. — Măsoară timpul geologic. 13. Se folosește mai ales la turnarea centrifugală — Mai multe... roli, în turnătorie.

VERTICAL

1. Material folosit ca fondant în cubilare, la procesul de elaborare a fontelor de turnătorie. — Centrul industrial, care dispune de imense turnătorii. 2. Aliaj, care se folosește mai puțin în turnătorii. — Material din care se confecționează unele forme permanente în turnătorie. 3. Este folosită pentru antrenarea componentei levigabile a amestecului de formare. — Metalul înainte de turnare. 4. Dispozitiv de schimbare a circuitului aerului la cuptoarele cu vatră. — Se zice că sînt obiecte de... pentru piesele lucrate frumos. — Instrument folosit în desenul tehnic și industrial. 5. Prima operație de realizare a unei piese, care ușurează procesul de laminare a țevilor. — Lungime pe lățime! — Remus Barbu. 6. Rustic, fără pană! — Asamblare a două piese mai puțin prin turnare. 7. Tranzit! — Fostă regiune a țării noastre care posedă centre cu turnătorii. — Primul afluent! 8. Cățun în nordul Transilvaniei. — Fluviu în Franța. 9. Să-l căutam! — Transportă materialele spre turnătorii (sing.). 10. Ou, pe ou! — Merg în sus. — Se confecționează și prin procedeul de tur-

mare. 11. Calculată pentru fiecare plesă de turnare — Corp diplomat. — Piesă rasă cu lama (masc.). 12. Operații efectuate pentru îndepărtarea unor neajunsuri provenite din procesul de turnare (neart.). 13. Proces obținere a fontei în cubilou. — Lemn de esență tare folosit pentru confecționarea modelelor în turnătorie.

Cuvinte rare: Nudia, Șruf.

GHEORGHE RETEGAN Mecanică Agricolă

Curiozități numerice

Care este cel mai mare număr care poate fi scris cu 4 cifre

$$R = 9^9$$

Acest ultim număr se compune din 369693 cifre.

Materializare a lui 9^9 : Fie 124 $\frac{1}{2}$ bile de apă, fiecare cu diametrul de 1012 ani lumină; în fiecare mm³ de

apă sînt 107 infuzori — Numărul total de infuzori este 9^9

- a) numărul 37-037 are proprietatea că :
 $37.037 \times 2 \times 3 = 111.111$ și evident
 $37.037 \times n \times 3 = nnn.nnn.$ unde $n=2, \dots, 9$
- b) numărul 15.873
 $15.873 \times 1 \times 7 = 111.111$ și
 $15.873 \times n \times 7 = nnn.nnn$ unde $n=2, \dots, 9$
- c) numărul 12.345.679
 $12.345.679 \times 1 \times 9 = 111.111.111$ și
 $12.345.679 \times n \times 9 = nnn.nnn.nnn$ unde $n=2, \dots, 9$

Se spune că Napoleon plecînd la Sfînta Elena l-a rugat pe prietenul său devotat mareșalul Ney ca în fiecare an să arunce în mare un pahar de apă pariziană.

Ar fi ajuns ceva din această apă la Sfînta Elena?

Fie un pahar de 1/10 l; el conține 33,31 · 10²³ molecule H₂O. Volumul total al hidrosferei fiind 13 · 10²³ cm³, rezultă că pe centimetrul cub de apă sînt 2,5 molecule de apă pariziană, sau într-un pahar de 1/10 l 250.

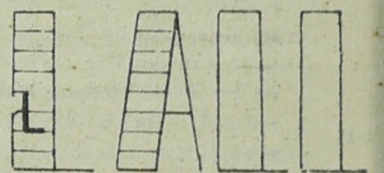

A Midwinter Night's Dream...

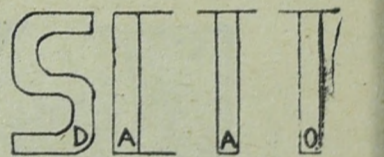
Gustul publicului

Așadar, publicul s-a pronunțat și răspunsul la ancheta „Flacăra” la întrebarea: Care a fost cel mai bun film al anului este: 1. Sunetul muzicii, 2. În arșița nopții, 3. Mayerling. Și cînd ne gîndim că tot în 70 au ruit printre altele, Procesul, Să uci-zi o pasăre cîntătoare, Splendoare în iarbă, Ghici, cine vine la cină, Te iubesc, te iubesc, Departe de lumea deslănțuită, Păsările...

Cu socoteală (Monoverb 7-11)

Cu admirație (Triverb: 5, 1, 12)

MARTIN VICTOR
Mecanică

Catedre și realizări

Catedra de Tehnologie mecanică, una dintre cele mai vechi catedre ale Institutului nostru, a crescut odată cu școala politehnică timișoreană, dezvoltându-se dintr-un mic nucleu de cadre didactice entuziaste, în frunte cu inginerul Coloman Bakonyi care în anul 1925 a început să predea primul curs de tehnologie mecanică. Un an mai târziu, sub semnătura sa, apare și primul curs complet de tehnologie scris în limba română. Acest curs va fi reeditat în cinci ediții succesive (1927, 1928, 1930, 1932, 1937) dezvoltat în două volume și completat cu încă unul de tehnologia lemnului în 1940. O a doua ediție a cursului dezvoltat apărută în anul 1947 încheie prima etapă de evoluție a disciplinei de tehnologie mecanică.

În anul 1948 la discipline de tehnologie funcționau 4 cadre didactice: un profesor, un conferențiar și doi asistenți. În urma reformei învățământului se înființează oficial catedra de tehnologia materialelor. Acest eveniment constituie o cotitură în urma căreia catedra se dezvoltă treptat și neîntrerupt ajungând în prezent la un colectiv de 17 cadre didactice (doi profesori, trei conferențieri, șase șefi de lucrări, șase asistenți), și 19 cadre tehnice ajutoare (2 ingineri, 5 tehnicieni, 7 muncitori și 5 laboranți).

Concomitent s-a dezvoltat și baza materială a catedrei. În anul 1948 se improvizează primul laborator pentru lucrări practice într-o baracă în care sînt instalate și primele utilaje. Un laborator corespunzător se construiește în anul 1955-56 sub forma unei clădiri cu două nivele, fiind dotate treptat cu mașini și utilaje pentru efectuarea lucrărilor de mașini unelte și tratamente termice iar în anul 1950-51 se organizează, într-o încăpere din pavilionul facultății laboratorul de studiu materialelor. În anul 1962 colectivul catedrei T.M. se împarte în două catedre: T.M. și T.C.M., ca urmare a înființării secției de specialitate T.C.M. la facultatea de mecanică.

În același timp a crescut și numărul studenților prin mărirea cifrei de școlarizare și mutarea la Timișoara a unei facultăți noi: Facultatea de Mecanica agricolă.

Preluind conducerea catedrei în această situație grea, Prof. dr. ing. Aurel Nanu mobilizează colectivul și cu un efort neîntrerupt organizează laboratoarele și le dotează (cu precădere

prin autoutilare și prin transfer) reușind ca într-un timp scurt să asigure condiții de desfășurare normală a activității didactice și științifice.

În prezent catedra dispune de 10 laboratoare (mașini unelte, turnătorie, sudură, deformare plastică, analize pentru amestecuri de formare, microscopie, prelucrări metalografice, transformări structurale, eroziune complexă și eroziune electrică).

Corespunzător s-a dezvoltat și

Catedra de Tehnologie Mecanică

activitatea didactică acomodându-se cerințelor și condițiilor noi de învățămînt. În acest an școlar se predau în cadrul catedrei: 15 cursuri diferite la 6 discipline și se efectuează peste 550 ore lucrări de laborator.

Disciplinele predate de cadrele didactice ale catedrei au căpătat o structură nouă. Se pornește la fiecare metodă sau procedeu tehnologic de la fenomenele fundamentale din metodă, interpretarea fizico-matematică a lor și deducerea condițiilor de optim.

Pe fundamentul teoretic dezvoltat se trece la prezentarea utilajului capabil să realizeze optimul dedus și apoi la tehnologia propriu zisă de lucru.

Fiecare metodă prezentată este finalizată cu considerații economice și de protecția muncii.

Pentru a veni în ajutorul studenților, la fiecare disciplină de catedră s-a asigurat material bibliografic. Sînt editate cursurile de Tehnologie metalelor (4 volume) de Prof. dr. ing. A. Nanu, mașini unelte (1 volum) de Conferențiar A. Dreucanu și îndrumător de lucrări la Tehnologie materialelor, Studiu metalelor și Mașini unelte. Sînt în curs de tipărire cursurile de Tehnologie materialelor de Prof. dr. ing. A. Nanu și studiul metalelor de Prof. dr. ing. M. Trușculescu.

În cadrul cercului științific studentesc de Tehnologie mecanică s-au rezolvat în fiecare an

cite 5-9 teme de cercetare. Marea lor majoritate au fost și sînt legate de rezolvarea unor probleme cu aplicabilitatea practică pentru întreprinderi precum și autodotare a laboratoarelor. Astfel de exemplu instalația de prelucrare cu ultrasunete, dispozitivul de filetat cu virtej etc. au permis introducerea unor lucrări noi de laborator cu studenții. O bună parte din lucrările științifice realizate de studenți sub îndrumarea cadrelor didactice de la catedră au fost premiate la diferite sesiuni de comunicări științifice studențești la nivel de facultate, institut sau pe țară.

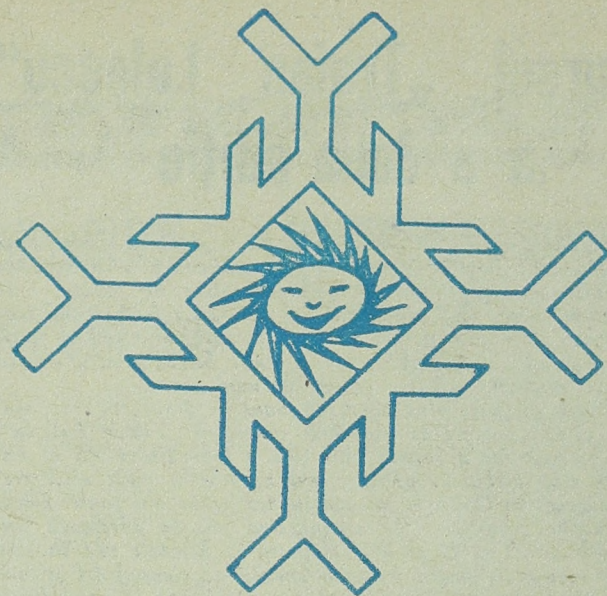
Cercetarea științifică ce se desfășoară la catedră este orientată în domeniul tehnologiilor moderne de prelucrare. Direcția principală o constituie cercetările privind prelucrarea dimensională prin eroziune electrică, electrochimică și ultrasonică. De 10 ani aceste cercetări, de cel mai mare interes pentru tehnologia modernă, preocupă majoritatea cadrelor didactice și de cercetare ale catedrei, rezultatele concretizându-se în peste 60 de lucrări științifice comunicate și publicate în țară și străinătate, cit și în construirea unor utilaje și echipamente de prelucrare. În cadrul catedrei se mai desfășoară lucrări de cercetare importante, în domeniul îmbunătățirii caracteristicilor materialelor metalice, al prelucrării prin deformare plastică cu putere și viteze mari, al automatizării proceselor de prelucrare prin așchiere etc.

Numărul total de lucrări științifice și tehnice publicate în țară și străinătate de membrii catedrei de Tehnologie mecanică este de peste 200.

Sub conducerea Prof. dr. ing. Aurel Nanu s-au susținut pînă în prezent 9 lucrări de doctorat ale unor membri ai catedrei sau ale unor specialiști din alte institute. În prezent lucrează la elaborarea tezelor de doctorat alți 25 de doctoranzi în specialitatea Tehnologie materialelor.

Activitatea de cercetare științifică și doctorantura este orientată în primul rînd în vederea rezolvării unor probleme cu aplicabilitate înedită în producție.

Catedra de Tehnologie mecanică încheie anual cu industria contracte de cercetare științifică în valoare de circa 300.000 lei, prin a căror aplicare se introduc tehnologii noi sau se optimizează tehnologii existente, cu efecte tehnico-economice deosebite.

Vioara galbenă

Pe străzile orașului acesta întâlneam în tinerețea mea un om cu o vioară galbenă. Ați văzut vreodată o vioară galbenă? E ceva atît de bizar și de trist. Ingrozitor de trist. Acum cine știe unde or fi putrezind amindoi? Am senzația că odată cu ei a murit și tragioul.

E mult de atunci, tare de mult. Eram copil și fără griji, dar pe el nu-l voia putea uita niciodată. Atunci l-am văzut deseori, dar n-am putut să-mi dau seama ce vîrstă avea. Grapele timpului trecuseră peste el mutîndu-l, așa cum numai el știe s-o facă. Obrazul său era veșnic neras, dar nici barbă nu purta. Părul roșcat îi ieșea lung și înclit de sub pălăria decorată și turtită de arșită și ploii. Fața lui era veșnic înflorită de un rînjit naiv ce-i dezgolea vederii dinții galbeni de tutun. Avea o înfățișare atît de jalnică omul acela, dar nu asta m-a făcut să nu-l pot uita. Altfel: vioara aceea galbenă ca un sicriu proaspăt vopsit, de la cine știe cine moștenită.

Mergea pe străzi ținînd vioara între umăr și bărbie, strîngîndu-i gîtul cu putere de parcă se temea să nu l-o smulgă cineva. Peste cele cîteva strune dezaordate ce-i mai rămăseseră trăgea, cînd ușor, cînd mai

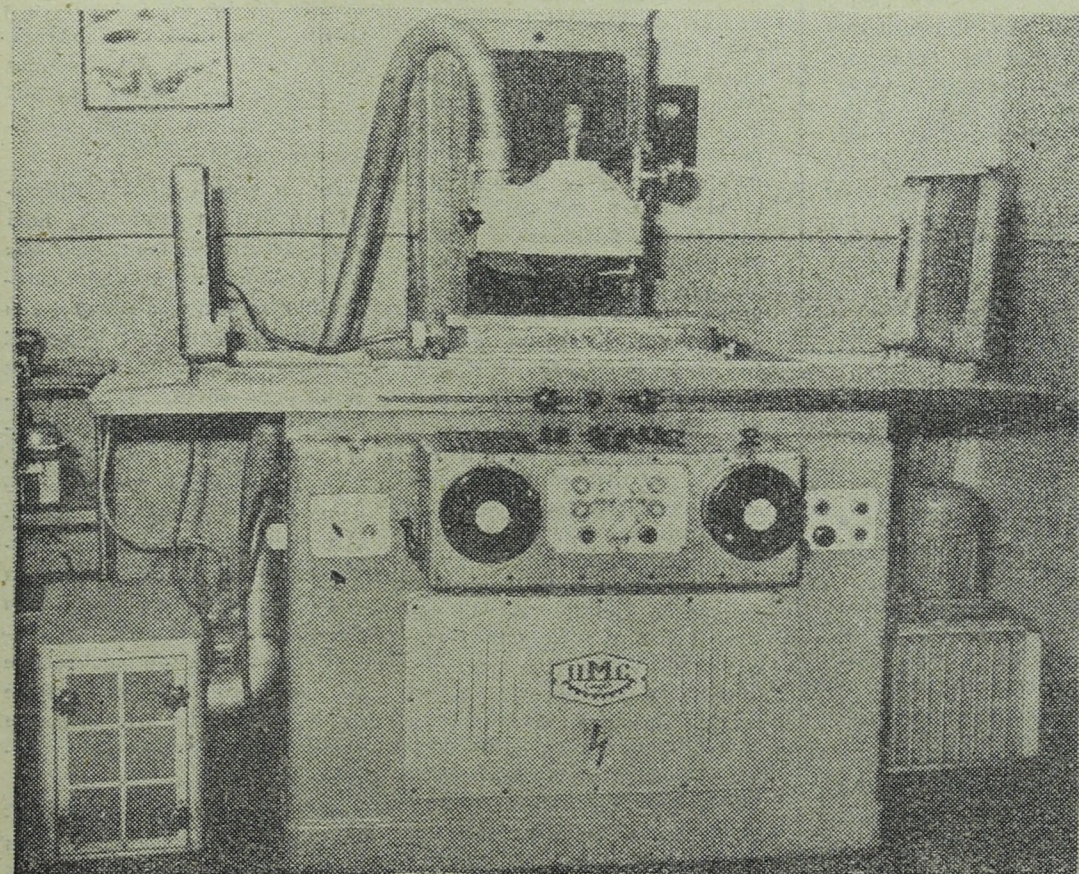
apăsât, arcușul cu fire de păr galben de cal, multe rupte și atîrnînd pe la capete. Vioara scotea niște sunete cînd plîngărețe, cînd zgîrietore, cînd lugubre, dar toate fără nici o noimă, fără nici o armonie.

Trecătorii se opreau izbiți de sunetele acelea anchilozate, nedumeriți, dar cum îl vedeau ascultau un timp plecau cu rîsul uitat pe buze.

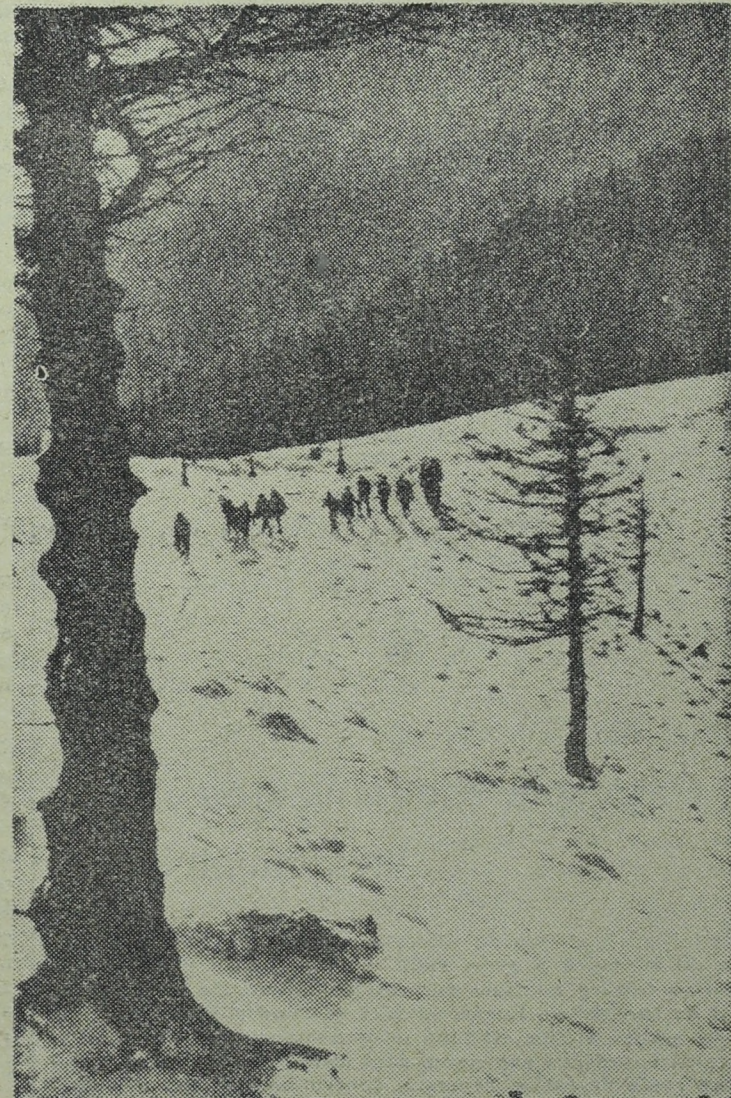
Dar atunci cînd îi vedea oprindu-se și ascultîndu-l în privirea celui om izbucnea o lumină ciudată, ce venea parcă din altă lume. Era lumina ce scintilează în ochii virtuozului cînd aude sala aplaudînd frenetic după amuțirea ultimelor acorduri. Rîsetele oamenilor erau pentru el aplauze. Și ochii lui cuprinși de o vîpaie mistuitoare deveneau atunci demonici, și lumina lor te învăluia penibil.

Toți îl credeau nebun și rîdeau de el. Am rîs și eu. Ar fi trebuit să plîngă toți, dar nimeni nu știa că omul acela s-a născut surd și el n-a auzit niciodată, înțelegeți, niciodată muzica grotescă a vioarei lui galbene. Și totuși cînta, cînta mereu, dar nu pentru el. Cînta pentru oameni.

NICOLAE GHERMAN

Mașină de rectificat pîană.

Concursul „Traian Lalescu” la a doua ediție

Ne mai despart câteva luni de ediția a doua a concursului „Traian Lalescu”, formă importantă de antrenare a studenților din anii mici la aprofundarea unor discipline de studiu. Se știe că prima ediție, desfășurată în mai 1970, s-a bucurat de succesul scontat. De aceea ne-am adresat vicepreședintelui cu probleme profesionale al C.U.A.S., tov. George Savii, pentru a afla în ce stadiu se află pregătirea ediției de anul acesta.

— Pentru cei care sint acum în anul I, v-am ruga să reamintim în câteva cuvinte ce înseamnă concursul „Traian Lalescu”.

— Acest concurs a fost o inițiativă a Consiliului AS al Facultății de electrotehnică, pe care am apreciat-o mult anul trecut, cînd lucram în Consiliul pe centru, iar acum sint foarte bucuroși să contribuim nemijlocit la organizarea lui. Se adresează studenților din anii I și II și se desfășoară în aceleași zile în care colegii lor mai mari susțin sesiunea anuală de comunicări științifice pe institut. La prima ediție el s-a desfășurat la disciplinele de mecanică și matematică, alese anume pentru a putea participa reprezentanți ai tuturor facultăților.

— Ediția de anul acesta aduce elemente noi?

— Pe baza experienței acumulate și mai ales încurajați de succesul primei ediții, am hotărît să lărgim profilul concursului, mărind numărul disciplinelor la care se va desfășura.

— Care sint, deci, aceste discipline?

— Ele vor fi anul acesta în număr de cinci, și anume: matematică, pentru anii I ai tuturor facultăților, mecanică teoretică, pentru anii I și II ai facultăților de electrotehnică, mecanică și construcții, rezistența materialelor, pentru anii II de la mecanică și construcții, bazele electrotehnicii, pentru anul II de la electrotehnică, și chimie generală, pentru anii I și II de la facultatea de chimie industrială. Deoarece intenția noastră este de a stimula gîndirea independentă a colegilor noștri mai mici, concursul va consta dintr-o teză de 3,5 ore, în care se vor rezolva probleme pe baza materiei predate pînă la 20 aprilie. Deci precizăm că nu se va cere teorie.

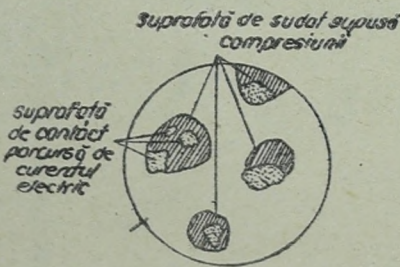
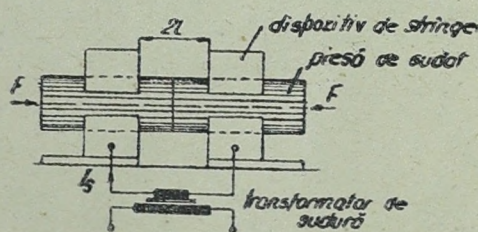
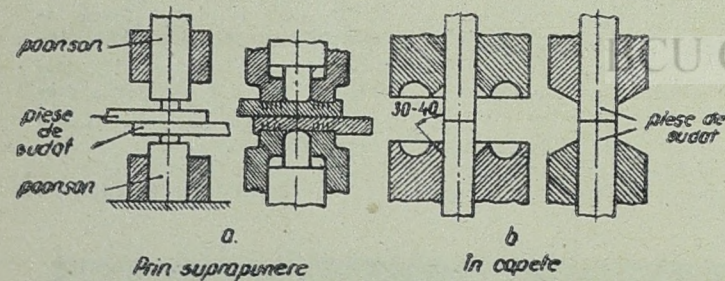
— Alte precizări de ordin tehnic?

— Data concursului: 24 aprilie, ora 16,30. Organizarea efectivă va reveni consiliilor AS din facultățile în care se va desfășura teza la fiecare disciplină. Noi ne vom preocupa de perfecționarea diplomelor și de premii, precum și de colaborarea cu catedrele respective. Consiliile AS vor întocmi listele de participare, iar catedrele vor organiza pe baza lor pregătirea candidaților care solicită acest sprijin.

— Cine poate participa la concurs?

— Orice student din anul I sau II. Se poate participa și la două discipline, dacă orarul, pe care-l vom comunica ulterior definitiv, va permite. Inscriverile se vor face la consiliul AS, pînă la 1 februarie.

— Vă mulțumim și vă urăm un număr cît mai mare de „amatori”.

Pași spre modernizarea învățămîntului

O inițiativă extrem de valoroasă a studenților de la Facultatea de mecanică a prins viață. Este vorba de multiplicarea desenelor tehnice necesare cursului de Tehnologia materialelor expus de tov. șef de lucrări Nichici Alexandru anului II. Este evident pentru oricine cît timp se economisește și în ce condiții pot urmări studenții expunerea dacă intră în sala de curs avînd fiecare copia desenelor necesare. Prezentăm mai sus o pagină (și sint 5 numai pentru o prelegere!) realizată în cadrul acestui valoros pas înainte în metodele de predare. La mai mare!

Colocviu cu anul I chimie

La discuție au participat:

Marinela Popovici

Mihaela Cuc

Virag Carol

Berezki Gavril

Lichtig Marta

Delia Dragoș

Din multitudinea opiniilor exprimate am reținut cu greu câteva:

Gavril: Avem „probleme” care țin în primul rînd de desfășurarea zilnică a procesului de învățămînt. Una din ele ar fi lipsa spațiului de studiu, mai ales în cîmîinul I M.V. unde prezența clubului deranjează studenții anului I, cazați imediat deasupra.

Delia: Pentru că trebuie să vorbim de felul în care decurge acomodarea noastră în facultate aș spune că de această problemă cadrele didactice care ne înconjoară s-au ocupat prea puțin. În afara unor forme organizatorice care trebuiau îndeplinite la început de anul activității noastre în facultate nu a purtat amprenta acestei atît de dorite apropieri de cadrul didactic.

Mihaela: Dintre surprizele plăcute, ce ne-au fost oferite odată cu venirea la facultate, aș aminti desfășurarea sub formă de discuții a seminarului de chimie generală. Deși este un lucru nou pentru noi trebuie să ne străduim să profităm cît mai mult de modulul de desfășurare.

Marta: Referitor la activitatea biroului A.S. pe an aș putea spune că deși la început el desfășoară o muncă susținută. Deficiența este că legătura cu studenții anului se face mai puțin simțită și aceasta aș pune-o și pe seama distanței care există între colegii noștri. Nu ar fi rău ca primul pas să fie făcut prin organizarea serilor grupelor despre care știm că reprezintă un mijloc nimerit pentru învingerea acestei distanțe.

Carol: Am fost încintați de organizarea balului bobocilor care am auzit, constituie o tradiție pentru facultatea noastră.

Marta: Pentru că a venit vorba de balul bobocilor aș vrea să amintesc un aspect mai puțin plăcut acela, referitor la modul în care s-au făcut invitațiile: exemplu Dacă nu ești vesel, stai acasă!

Părerile referitoare la atmosfera generală din an sint împărțite. În grupa ei, subliniază Marinela, se pot vedea germeii colaborării colegiale fructuoase.

În ansamblul anului însă răceala relațiilor colegiale nu a putut fi învinsă, și într-un fel e firesc.

Interlocutorii și-au exprimat dorința lor de a se încadra cu toată pasiunea lor în buna desfășurare a procesului de învățămînt, și totodată și-au exprimat speranța că timpul va rezolva problema atît de spinoasă a încadrării studenților anului I, cu toate forțele în activitatea profesional-politică.

Pagină de
LIVIU COTARCA

Perfecționarea școlii superioare

14.1. Dobîndirea unor deprinderi practice nemijlocite prin calificarea în una din meseriile domeniului de specialitate, cunoașterea materialelor și stabilirea unui contact cu profesiuni ajutătoare ale ramurii etc. Aceasta se realizează în primii ani de studii. În învățămîntul superior tehnic ele constau, după specific, în activități nemijlocite în ateliere mecanice și electrice, secții mecano-energetice ale întreprinderilor de profil, șantiere de construcții, măsurători topografice, etc. Această practică se va desfășura fie în întreprinderi și șantiere, fie în ateliere-școală ale întreprinderilor sau ale instituțiilor de învățămînt superior.

14.2. Cunoașterea organizării și conducerii proceselor de producție în întreprinderi industriale, instituții economice și științifice realizată prin practicile de specialitate din anii superiori, urmărindu-se antrenarea studenților în activități corespunzătoare nivelului lor de pregătire teoretică. Se va urmări îmbunătățirea cunoașterii de către studenți a aspectelor economice și tehnologice ale activității profesionale, prin participarea lor efectivă la rezolvarea unor probleme concrete ale procesului de producție.

14.3 Aprofundarea domeniului de specialitate și formarea legăturii cu viitorul loc de muncă sau viitoarea subramură a specialității în vederea integrării imediate în producție după absolvire. Această etapă corespunde practicii pentru elaborarea proiectului sau lucrării de diplomă, prin care se urmărește o mai mare convergență a cunoștințelor teoretice cu necesitățile practice ale viitorului loc de muncă. Pentru aceasta temele proiectelor de diplomă vor fi stabilite de către cadrele de specialitate de comun acord cu unitățile în care se face practică, urmărindu-se a se imprima acestor teme un caracter creator, legat de necesitățile unităților productive.

15. În ceea ce privește organizarea, practica se va desfășura continuu, fie eșalonat pe anii de studii (în timpul verii sau pe parcursul semestrelor), în funcție de specificul facultății sau secției și de posibilitățile întreprinderilor. Pînă la terminarea studiilor studenții trebuie să efectueze în total 6-8 luni de practică în producție. Este necesar să se dea mai multă elasticitate modalităților de organizare, formelor și etapelor de efectuarea practicii, prin punerea lor în concordanță cu perioadele de activitate ale domeniului respectiv de producție, precum și prin adaptarea structurii anului universitar în funcție de necesități.

16. În vederea creșterii eficienței practicii, se vor lua măsuri pentru asigurarea unei conduceri mai competente, prin profesori, conferențieri care să îndrumeze și să controleze activitatea studenților în tot timpul practicii în uzine. Totodată, se va solicita întreprinderilor, în cadrul convențiilor privind practica, să desemneze cadre tehnice competente pentru îndrumarea și controlarea practicanților.

17. Pentru a evita aglomerarea unui mare număr de studenți în uzine, se va efectua repartizarea practicanților la mai mul-

te unități, astfel încît încadrarea studenților în activitatea colectivului întreprinderii sau secției să se facă mai ușor. În acest scop, instituțiile de învățămînt superior vor încheia cu uzinele și institutele de cercetări și proiectări, convenții de lungă durată privind efectuarea practicii.

18. Practica studențească, așa cum subliniază recente documente de partid, trebuie să aibă ca rezultat participarea activă din prima zi a absolvenților la activitatea productivă, reducerea la minimum a intervalului de adaptare la locul de muncă. În acest scop este necesară pe de o parte precizarea cît mai din timp a caracterului și specificului viitorului loc de muncă al studenților din ultimii ani în funcție de locul de muncă pe care urmează să-l ocupe.

19. Pentru deplina reușită a practicii în producție este necesar ca înainte de trimiterea la practica de specialitate, să aibă loc o repartizare a studenților pe specialități și subramuri de specialități. Repartizarea se va efectua ținîndu-se seama de opțiunea studenților și de necesitățile economiei naționale, iar acolo unde este posibil ea se va face numai pe subramuri de specialități și pe întreprinderi.

În funcție de calitatea rezultatelor obținute de studenții repartizați în perioada practicii, se va studia modalitatea reducerii corespunzătoare a perioadei de stagiu a absolvenților.

20. Lucrările de cerc științific și mai ales proiectele și lucrările de diplomă vor trebui să fie legate cît mai concret și mai direct de problemele locului de muncă ales. Se va studia posibilitatea ca, în funcție de interesul prezentat de aceste lucrări pentru unitățile la care studentul a fost repartizat, acestea să fie cointerestate în a acorda, pe bază de concurs, burse celor care s-au angajat să rezolve problemele de importanță majoră pentru unitatea respectivă.

Tot în scopul mării eficienței practicii în producție, după repartizare, facultățile vor căuta să dirijeze pregătirea studenților în direcția ramurii sau subramurii alese, atît în cadrul cursurilor prevăzute în plan cît și al unor cursuri speciale facultative legate direct de nevoile studenților repartizați, prin introducerea în programe a unor teme referitoare la problematica subramurii de specialitate; de asemenea se va avea în vedere ca activitatea științifică în cercurile studențești, proiectele de an, temele de casă, proiectele și lucrările de diplomă să fie orientate spre ramura în care s-a făcut repartizarea.

Extras din broșura „Îmbunătățirea procesului de învățămînt în școala superioară”, elaborată de Ministerul Învățămîntului.

AUTOTURISME DIN RETORTA

Datînd de mai mulți ani, strînsa colaborare dintre chimiști și constructorii de automobile începe să dea roade din ce în ce mai interesante, chimia dovedindu-se în acest domeniu, ca de altfel în toate sectoarele de activitate ale vieții moderne, o avangardă a progresului tehnic. Exprimată în limbajul arid dar cloevent al cifrelor această evoluție se manifestă cu deosebită pregnanță.

Dacă în anul 1950 în compoziția automobilului intrau aproape 4 kg. de mase plastice, această pondere s-a ridicat anul trecut la 30 kg. urmînd să crească pînă în 1980 la 80 și chiar 100 kg. Totodată dacă producția mondială de automobile s-a dublat în cursul ultimului deceniu, cantitatea de material plastic utilizat în construcțiile auto a sporit de 6 ori. Dar chimiștii și caroserii încă nu sînt satisfăcuți: visul lor este automobilul construit integral din plastic, automobilul în care în afară de motor, de schimbătorul de viteză, de osii și de roți, totul să provină din laboratorul chimistului. Că nu avem de a face cu o utopie, a fost demonstrat de marile saloane automobilistice în cadrul cărora au putut fi admirate zeci și zeci de prototipuri de automobile de materiale plastice.

Faptul că pînă la ora actuală încă nu s-a găsit nici o firmă care să lanseze limuzine sintetice în fabricație de serie, se explică numai prin considerente de ordin financiar.

Cel care se urcă azi în automobil este înconjurat de materiale plastice. Piese vizibile din interiorul automobilului sînt confecționate în proporție 99% din mase plastice, de la volan, tabloul de bord și părțile laterale pînă la banchetele capitonate, mochetă, manete și butoane.

În fața de test se află geamurile laterale și spate, în curînd și parbrizul dintr-un material acrilic care a primit denumirea de „sticlă para”. Această enumerare poate fi continuată cu pneuri confecționate din nylon și poliesteri, cu grilajul și rezervorul de carburant.

Plasticul a pătruns și sub capota motorului: roțile ventilatorului, tuburile, chiar și unele piese ale motorului sînt din material sintetic. Cu alte cuvinte masele plastice s-au impus pe scară largă în fabricarea pieselor de mică importanță.

Avantajele materialelor de construcție sintetice sînt evidente: sînt ușor de întreținut, lavabile, rezistente la uzură, au greutate specifică mică și sînt anticorozive.

Pasul următor în direcția automobilului din retortă îl constituie caroseria din plastic. Nu tabla de oțel îmbrăcată în material sintetic montată pe ramă de metal ci caroseria autoportantă din plastic va fi curentă ca structură în construcția modernă de automobile. Chiar dacă pentru moment nu s-a renunțat încă la șasiul metalic, caroseria din material plastic apare tot mai des fiind caracteristică pentru tipuri atât de cunoscute ca de pildă Porsche 904, Carrera GTS, Maseratti, noul model sport Mercedes Benz C. 111.

Cele mai îndrăznețe inițiative din acest sector se datorează nu firmelor de prestigiu ci colectivului de tineri stilști relativ necunoscuți de la firme mai mici, care produc doar cîteva mii de automobile pe an și pentru care volumul enorm de timp și muncă este compensat de costul redus al materialului.

Un succes senzațional l-au reperat în lumea specialiștilor trei tineri carosieri reușiți în grupul „Delta Design” care, își desfășoară cercetările în strînsă colaborare cu concernul chimic Bayer Leverkusen. Prototipurile puse la punct de aceste colective reprezintă primele automobile din lume construite integral din materiale plastice după procedeul „sandwits” care este schițat mai jos.

Iată cîteva din avantajele maselor plastice față de materialele de construcție convenționale utilizate la automobile:

- ușoare și anticorozive
- silențioase
- elastice la ciocniri ușoare
- ușor de reparat chiar după ciocniri grave
- pot fi vopsite în profunzime suprimîndu-se astfel o lucrare specială dificilă.
- zgîrieturile mici sînt aproape invizibile
- pot fi modelate ușor în forme complicate.

Singurul inconvenient al materialelor plastice constă în aceea că tehnologia caroseriilor sintetice e greoaie și lentă pentru fabricații în serii mari. Caroseriile din masă plastică trebuie mulate pe un model armat cu fibre de sticlă acoperit din nou cu un strat de masă plastică, forma supunîndu-se unui tratament termic, după care urmează uscarea și finisarea piesei. Toate aceste operații necesită foarte mult timp în special normalizarea în aer.

O economie considerabilă de timp și de muncă a putut fi realizată în ultimul timp grație noului sistem „sandwits”

Întregul corp al caroseriei este presat într-o singură operație într-o cochilie de masă plastică. Între cele două panouri se pompează masa spongioasă în stare lichidă care se expandează instantaneu.

Stratul de umplutură contribuie în mare măsură la rigidizarea caroseriei. Acest procedeu de construcție permite scoaterea caroseriei din formă după 30 de minute de uscare. Dar și acest tip de uscare e încă prea lung pentru producția în serii mari.

Cercetările următorilor ani cu siguranță vor permite trecerea la fabricarea caroseriilor sintetice pe scară industrială. Cuvîntul hotărîtor îl vor spune specialiștii în tehnologia compușilor macromoleculari.

ȘTEFAN CSERNY

DE PE DISCUL MICROSION PE ECRANUL TELEVIZORULUI

Prima demonstrație publică a înregistrării unui succes senzațional, făcîndu-i pe experți să vorbească de una din marile realizări ale tehnicii mondiale. Numele noii invenții Video-discul. Lansat pe piață de firma A.E.G. în colaborare cu casa de discuri Teldec, video-discul a fost pus la punct după cinci ani de studii și cercetări de un grup de patru ingineri, printre care s-a aflat și Eduard Schüller, cunoscut ca inventator al primului aparat de înregistrare cu bandă magnetică de tipul magnetofonului. Primul disc din lume, cel de-al cincilea sistem video-recording elaborat pînă în prezent, constituie desigur o realizare de natură să deschidă noi perspective în domeniul audio-visual, comparabil sub acest raport doar cu primul disc sonor prezentat cu aproape nouăzeci de ani în urmă de Emil Berliner, care perfecționase fonograful lui Edison înregistrînd pentru prima oară vibrațiile sonore pe plăci de zinc acoperite cu un strat de ceară.

Grație noului disc-imagini, nu va trece mult timp pînă cînd fiecare posesor al unui televizor își va putea alcătui un program TV după preferințele sale, lucru pentru care va fi suficient să cupleze video-picupul la receptorul său. Faptul că alegerea a căzut tocmai asupra formei clasice a discului prezintă, sub raportul teoriei informaționale, un sistem de înmagazinare ideal: Dacă pe banda magnetică pot fi stocați 1000 de biți pe milimetru pătrat, pe disc microsion pot fi stocați 5.000.

Discul negru din material plastic a cărui grosime nu înțrece pe aceea a unei foi de hîrtie nu se deosebește la prima vedere cu nimic de vechiul disc de patefon. Numai că în spatele acestei simplități geniale se ascunde un volum de probleme tehnice și un grad de precizie mecanică, pe care nespecialistul nici nu și le poate imagina. Pentru a se obține o imagine de televiziune clară este nevoie de un flux informațional cu mult mai mare decît pentru o înregistrare acustică.

Astfel dacă înregistrarea vibrațiilor sonore pe disc reclamă aproape 300.000 de biți pe secundă, pentru a se obține o

înregistrare a imaginii este nevoie de 300 de milioane de biți pe secundă, iar dacă la redarea unui disc stereo sînt baleate pînă la 20.000 de șanțuri pe secundă, redarea imaginii necesită un flux de o sută de ori mai mare.

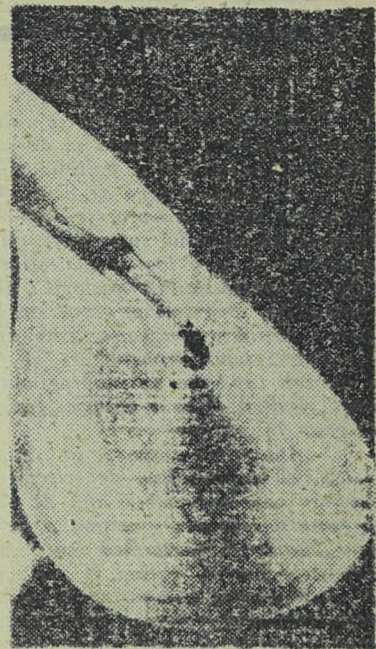
Cu alte cuvinte, dacă am încerca să înregistrăm informațiile vizuale corespunzătoare celor sonore pe un disc microsion obișnuit, în condițiile tehnologice cunoscute pînă în prezent ar fi nevoie de un disc cu un diametru de aproape trei metri.

Din cele arătate mai înainte reieșea clar problema, care se pune în felul următor: cît de mic trebuie să fie un semnal informațional pentru a putea fi distins pe suprafața discului, și cîte semnale extrem de mici pot fi înmagazinate pe un disc cu diametru normal?

La discul sonor, transpisia semnalelor informaționale are loc prin devierea laterală a acului. Într-o șanțură trebuie să existe nervuri destul de late pentru a se putea înregistra și semnale extreme. Din această cauză se pierde o mare capacitate de stocare, iar calitatea de suprafață a discurilor și posibilitatea de micșorare a semnalelor nu sînt complet valorificate.

Toate aceste inconveniente au fost înlăturate la discul video. Acul alunecă peste un sistem de proeminențe minuscule de plastic dispuse pe fundul șanțurii, modificările de solicitare fiind transformate prin intermediul unei piezoceramici în impulsuri electrice. În acest mod s-a reușit să se reducă amplitudinea și totodată să se realizeze și o distanță constantă, foarte mică între șanțuri, așa încît pe un milimetru pot fi dispuse între 120 și 140 de șanțuri, zece șanțuri atingînd abia grosimea unui fir de păr uman. În plus densitatea de înmagazinare a putut fi sporită și printr-o altă perfecționare adusă tehnicii tradiționale de înregistrare, anume prin introducerea modulației de frecvență, care permite înregistrarea tuturor frecvențelor cu aceeași amplitudine, șanț lungă șanț, suprimîndu-se nervurile dintre șanțuri.

Discul cu înaltă densitate de înmagazinare realizat pe aceas-

Discul de material plastic, avînd o greutate de 1 gram, este atât de flexibil încît poate fi răsucit în jurul degetului.

tă care poate cuprinde 3 miliarde de semnale, ceea ce înseamnă că la un necesar de 3 milioane de semnale pe secundă, un program de televiziune cu o durată de un sfert de oră poate fi imprimat pe un disc cu un diametru de 30 cm. Microsioanele extrem de fine reclamă bine înțeles și o nouă tehnică de redare. La 4.500 de turații pe minut, diamantul unui ac tradițional ar tăia discul ca un brici. S-a construit deci un ac special pentru discuri video, un diamant în formă de sanie, rotunjită în față, care exercită o presiune uniformă pe mai multe șanțuri deodată, muchia ascuțită din spate sesizînd diferențele de nivel de pe fundul șanțului ca diferențe de apăsare. Un dispozitiv mecanic transportă cu fiecare turație sania de balensiere cu un șanț mai aproape de centru.

Intrucît fiecare turație corespunde unei imagini cu ajutorul unui comutator se poate opri pe o anumită imagine în timpul proiectării pe ecranul televizorului. Nici video-picupul nu seamănă cu modelele tradiționale. Rotația se efectuează cu ajutorul fușilor mediani amplasați pe axul median în timp ce forța centrifugă și perna de aer ce se formează sub disc asigură o presiune constantă.

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA ÎN CÎTEVA RÎNDURI

Un ștergător de parbriz care gîndește

De curînd o firmă din R.F.G. a lansat pe piață un ștergător de parbriz, care intră singur în funcțiune la căderea primei picături de ploaie pe parbriz, oprindu-se abia cînd geamul este perfect uscat. Descoperit mai mult prin întâmplare, cu ocazia unor experiențe de conectare efectuate în cadrul Tîrgului Internațional de la Hanovra din acest an, ștergătorul de parbriz automat a trezit de îndată interesul producătorilor de automobile. Noul dispozitiv se remarcă prin construcția sa relativ simplă și prin faptul că este orînd gata să funcționeze.

Pe partea interioară a parbrizului se montează o plăcuță de metal care se comportă ca un condensator. În momentul în care geamul se umezește, capacitatea condensatorului, sau mai precis a captorului electronic se modifică declanșînd un impuls care este transmis printr-un amplificator la comutatorul motorului ștergătorului de parbriz, punînd în mișcare ștergătoarele de parbriz. De îndată ce geamul este uscat, condensa-

torul revine la capacitatea sa inițială, ceea ce are ca urmare deconectarea automată a ștergătoarelor.

Rezervoare de benzină din masă plastică

Oficiul federal de circulație a autovehiculelor din Flensburg a aprobat pentru prima oară în R.F.G. înmatricularea de automobile de serie cu rezervoare de benzină din masă plastică. Ca urmare, firma Porsche din Stuttgart va înzestra pe viitor cîteva din tipurile ei de mașini sport cu rezervoare din lupolen, construite de firma BASF din Ludwigshafen. Avînd o capacitate pînă la 110 litri, noile rezervoare din material sintetic sînt anticorozive și rezistente la temperatură, foarte ușoare și au un preț de cost scăzut.

Telefon subacvatic

În Uniunea Sovietică a fost construit un telefon subacvatic pentru uzul celor ce lucrează în

mediu subacvatic. El va asigura legături telefonice fără fir între scafandri și suprafață prin intermediul unor canale hidrostatice.

Telefonul subacvatic este format dintr-o cutie circulară cu diametrul de 180 mm și avînd o greutate de 2 kg. Pentru partea electronică se folosesc semiconductori. Telefonul poate fi utilizat pentru o distanță de 1 km sub apă.

Cel mai mare din lume

La aeroportul Heathrow din Londra a fost terminată construcția celui mai mare hangar din lume. Pus la dispoziția avioanelor BOEING 747, acest hangar măsoară 170 m în lungime, 83 m lărgime și 33 m înălțime. Cele șase porți ale hangarului, care au o înălțime de 23 m — cîntăresc fiecare 45 de tone. În noua clădire încap totuși numai două avioane BOEING 747, deoarece lungimea acestora este de 70 m, iar înălțimea de 20 m.

BRAD DORU

Esterevescență spirituală XX

Calculatoarele electronice sînt o realitate. O realitate ce coexistă omului, mulțimea sa de stări și a mașinii electronice intersectându-se și într-o posibilă simbioză.

„Concepind rețeaua de neuroni a creierului ca o rețea logică în care se realizează procese de abstractizare și impunînd o răsfrîngere în oglindă spre structura automatelor instruibile vom deosebi o lume a logicii dialectice și alta a logicii formale între care am putea stabili analogii: dispoziții ereditare — plan de construcție, instrucțiuni învătate instrucțiuni program stocate, mesaje obținute din comunicare directă — informații actuale.

Principiului de realizare al regimului optim de funcționare a mașinii (aparite de subprograme) i se alătură principiul economiei gândirii (fluxul informațional se îngustează în creier și se lărgeste în acțiune).

Așadar nu importă în ultimă instanță cantitatea de informație, ci posibilitățile de selectare și combinare, acțiunea de reflectare care e limitată însă de capacitatea de stocare. Omul are o receptivitate a dispozitivului de stocare pe termen scurt, azezarea „memoriei pe termen scurt” de 160 biți pe secundă, ceea ce depășește pragul, putînd fi prelucrat doar succesiv în timp.

Un anumit comportament al calculatorului cit și la om este rezultatul unei comenzi (motive om, forme ale conștiinței sociale, motivele etice de exemplu, reprezentînd o adaptare la ambianță).

Această adaptare la mediu, această acțiune de autoregulator a omului se reflectă în tendința de învățare la mașini cu o așa zisă „matrice de învățare”, dă capacitatea automatelor instruibile de a reflecta ambianța și de a-și perfecționa modelul intern spre un

Simbioza om — calculator

(sau despre efectul lecturii)

izomorfism de structură cu ambianța.

Modelul intern are rol în alegerea reacției celei mai favorabile la un stimul, dintre toate reacțiile posibile. Apriorismul său este relativ în sensul că există modele ale ambianței ce se transformă optim ținînd cont de istoria lor prin introducerea unui dispozitiv de stocare suplimentar (multidimensional) al experienței.

Astfel de mașini primesc numai comanda și își găsesc singure drumul (nu se conduc după un program rigid introdus din exterior). La ora actuală comparația om—mașină îi e favorabilă omului. Cîteva date ar fi semnificative: numărul elementelor interconectate la om (neuroni) este evaluat la 10^{10} , sistemele cele mai complicate neconținînd mai mult de 10^9 elemente; materialul tehnic utilizat în construcția calculatoarelor e mai rezistent, nu e supus oboselii, are viteza mai mare în receptarea și emiterea de mesaje (viteza la mașini 10^6 biți/secundă, la om 15 biți/secundă) capacitatea de stocare la sistemul de memorii 10^{15} biți, la mașină 10^8 biți. La om spațiul necesar pentru un element de conectare este 10^{-2} cm³, la mașină 10^{-2} cm³.

În acționarea lor, elementele de conectare nervoase operează discontinuu pe baza principiului „totul sau nimic”, principiu legat organic de cel al acumulărilor cantitative și saltului calitativ. Numărul stărilor posibile în creier crește și deci crește și capacitatea de reflectare a lumii exterioare. Modelarea cinematică a vieții se oprește însă în fața structurii albuminoideale a organismelor.

Marea întrebare vizează putința realizării unor sisteme cibernetice-tehnice folosind drept elemente de construcție celule biologice.

Această chestiune depășește probabil situația într-un spațiu cu nivele de referință admise în textul de față. Sau, explicitînd subtilul, am realiza un salt din planele de răsfrîngeri multiple a realului în fictiv prin două oglinzi paralele și situîndu-se într-un spațiu care nu le mai recunoaște ca nivele de referință.

N-ar fi decît o beție a construcției „suficientă sieși, plăcută și trebuitoare spiritului”.

COLAJ

„Eleusis” este împărăția posibilului. Creată de un pictor (Florin Pucă) și un poet (Leonid Dimov). Aici desenul s-a înnobilit spre literă iar litera înspre mirajul fosforescent al spațiilor și liniilor picturale.

„Eleusis” este o carte despre frumos, în care cuvintele înlănțuite în dansul fantastic al limbii se despletesc molatec spre lucruri și oameni, ascunzînd încă

„Se răstoarnă sacadat și stă
Plictiseala drumului de cretă.
Clopot matinal arată că
Litera-i întoarsă și secretă.”

Se simte fiorul unei muzici astrale, o muzică a imaginilor lenese — în oglinzi uriașe lunecînd, lunecînd în răsfrîngeri; un cîntec petrecut în cuvinte vămuite acelorasi oglinzi, petrecut spre neliniștea senină a spiritului.

„Cînd au zburat peste cetatea mea
Zorînd de-a valma, paseri migratoare,
Era și-un ibis libic ce stătea
În virf de turnuri, zîmăgălit de soare.
L-am petrecut c-un zîmbet, la plecarea,
Plutea la fel de singur străvezit
De gerul verdelui din depărtare,
Distinsul ibis, suîns în infinit.”

Poemele se trezesc din pagină și-si încep jocul trist delirant, al posibililor imagini.

„Dorm paserile înlemnite
Cioplite-n telz atît de dur,
Care-nconjoară pe sărite
Livada noastră de velur.
Sînt mani tucani și lari ilari,
Penași, penași cu ciocuri roase
Vopsiți în tuci și-n chinovari
Cu rugi-porunci să nu le lase,
Bufoni, grifoni de ris întins
Cu dungă prelungi și piei lugubre
Absent, în ghiare clare-au prins
Gri colibri cu pete rubre...”

Paginile se topesc într-un spațiu al vederii și al discursului, curbat mereu cu fiecare reîntoarcere.

„Imboldiți de visul cărții mallarmeene,
am încercat să întocmim „carte-spectacol”
Un duh pitagoric ne-a călăuzit aproape
fără să luăm seama.” — Florin Pucă
„La hotarul dintre viață și moarte,
dintre vis și realitate, dintre somn și veghe,
Am crezut și noi că zărim niște turle
de burguri mari, grămădite într-un
amurg de oțel...” — Leonid Dimov.

Și mereu, galopul obsedat al cailor,
„Sîntem cu toții niște negri cai;
De dimineață izgoniți din rai,
Și golopăm printr-un oraș
Necunoscut...”

căutînd parcă o închidere a cărții, halucinantă închidere în moltonul pilduitor.

„Pitagora, sosind în Italia, și-a făcut o locuință subterană și-a rugat-o pe mama sa să scrie pe o tablă tot ce se întîmplă, notînd și timpul, și să i-o trimită jos pînă ce va ieși din pămînt. După cîva timp, Pitagora veni sus, uscat și arătînd că un schelet, pe urmă se duse la adunare și declară că a sosit din Hades și le citi tot ce se întîplise.”

Computerul ca auxiliar al filozofului

„Computerul nu filozofează dar lucrează în spiritul lui Immanuel Kant”. Cu aceste cuvinte profesorii de filozofie ai Universității din Düsseldorf au prezentat prima instalație europeană de documentare filozofică.

Pe Kant l-a preocupat foarte mult „premisele posibilului” în minca filozofului, el este, deci, patronul ideal, pentru a fi invocat în pragul erei electronice în filozofie.

Computerul „Golem” a primit comanda să extragă din reviste citate în legătură cu temele și noțiunile următoare: teoria cunoașterii, empirism, raționalism, idealism, Eu, lucrul în sine, cunoaștere, experiență, spațiu și timp. În numai cîteva secunde mașina electronică a găsit pasajele respective în „Revista pentru cercetări filozofice”, transmițînd filozofilor pe trei ecrane TV date bibliografice precise.

În special cercetările de bază pot profita de pe urma computerilor. „Materialul pentru o întreagă prelegere filozofică se află în numai cinci minute pe masă” a declarat Norbert Henrichs, cercetător științific al Universității.

În prezent computerul cuprinde bibliografia a 21 de colecții anuale de reviste. Se pregătesc însă și instalații electronice care proiectează pagini întregi de tipar, pe ecran, permițînd fotocopierea acestora în număr nelimitat, de exemplare.

Faza a doua — peste zece ani — dedicată cuprinderii literaturii filozofice cuprinse în volume relativ ușor accesibile în comparație cu revistele. Teul mai îndepărtat este schimbul tuturor publicațiilor de specialitate din toate țările. De curînd, la München, a fost semnat un acord de colaborare cu facultățile de filozofie din Ohio (S.U.A.) și Louvain (Belgia).

Opinia tinerilor

Intr-o amplă anchetă, Francois Giraud a prezentat în săptămînalul „L'Express” cîteva tendințe în gîndirea și atitudinea față de viață a tinerilor francezi între 15 și 25 de ani.

Printre graficele de sinteză se numără și unul alcătuit în baza răspunsurilor la întrebarea: „Cine poate contribui cel mai mult la progresul omenirii?”

Iată-l:

Oamenii de știință.....	72%
Profesorii și educatorii.....	56%
Cetățenii din toate țările.....	41%
Economistii.....	40%
Artiștii.....	16%

La întrebarea „Ce însemnătate are dragostea” răspunsurile au dat următoarele rezultate; pe care ancheta le publică alături de cifrele unui sondaj similar din 1967:

Mare	56% (1969)	48% (1967)
Destulă	27% (1969)	32% (1967)
Puțină	6% (1969)	2% (1967)
Nici una	5% (1969)	2% (1967)
Fără opinie	6% (1969)	2% (1967)

Specialiști

În computeri

Italia va avea un nou tip de licențiat, capabil să gîndească și să dirijeze în termeni electronici. Începînd cu anul acesta pe lângă Universitatea din Pisa se va institui primul curs pentru titlul de „licențiat în științele informaticii”. De ce la Pisa? Pentru că acum zece ani aici a fost construit primul calculator electronic cu tuburi termoionice, iar acum există Centrul național de calcul electronic. Profesorul Torrigiani, secretarul Centrului, declară în legătură cu această hotărîre; Pînă acum în electronică se nașteau două tipuri de oameni: tehnicianul, adică omul de știință și operatorul. Primul, cu un înalt nivel al doilea cu unul mediocru. Era deci necesar să formăm un om situat la jumătatea acestui drum, care să știe să gîndească în termeni electronici, să dirijeze un anumit studiu. Titlul nou de licențiat în știința informaticii, răspunde acestei necesități. Era și timpul. Căci numai astfel dăm curs imenselor perspective deschise de electronică.

Pagină de C. Novăcescu și L. Conea

Revista presei studentești timișorene

Forum 11-12

Singura apariție din acest an a revistei „Forum” se distinge de la prima vedere de cele precedente printr-o paginatie mult mai elegantă și mai rațională, am spune chiar mai ordonată. Printre ideile pe care le remarcăm în acest sens sînt colajul lui Valeriu Sepi din pagina 2 cu fotografia din practică, ilustrarea întregului număr cu fotografii ale Universității și, în general, tendința spre necoincidența ilustrației cu textul scris, ceea ce, pînă la o anumită limită, crește sensibil conținutul de informație și aspectul artistic al unei publicații.

Viața și activitatea de asociație sînt reflectate în articolele despre alegeri, concertele din Aură, cercurile științifice.

Am parcurs cu interes și paginile dedicate lui Engels și Doja, ca și caldă și sincera pleoară pentru cultură, pentru efortul intelectual, a prof. dr. Gh. Tohăneanu.

Foarte frumoase sînt și paginile din mijloc. Că noi am fi plasat chenarul din stînga cu debutul Liei Dragoș în mijloc e doar o chestiune de viziune de tehnoredactare. La fel, „Co-

lajul 114” al Getei Olariu ne pare insuficient de reușit, cele câteva îmbinări interesante de idei pierzîndu-se în marea succesiunii haotice, absurde și pe undeva vulgarizatoare de informații disparate.

Se revărsă în continuare din numărul trecut încă o pagină interesantă din interviul fluviu (termenul nu ne aparține) cu Nicolae Breban.

Utile pentru cei care prin natura preocupărilor lor nu au timp să urmărească cu rigoare științifică fenomenul artistic contemporan, fiind în consecință lipsiți de o viziune clarificatoare și ordonatoare, ni s-au părut articolele lui Sorin Tinel („Noul roman și marea vitalitate a romanului”) și Victor Cărcu („Tendințe în muzica ușoară contemporană”).

Regiunii în care este amplasat centrul universitar îi sînt închinată materialele semnate de Teodor Bulza („Din activitatea cercului științific studentesc de folclor”) și Silviu Truți („Turism — munții Banatului”).

Numărul se încheie cu o elegantă pagină de traduceri din lirica sovietică.

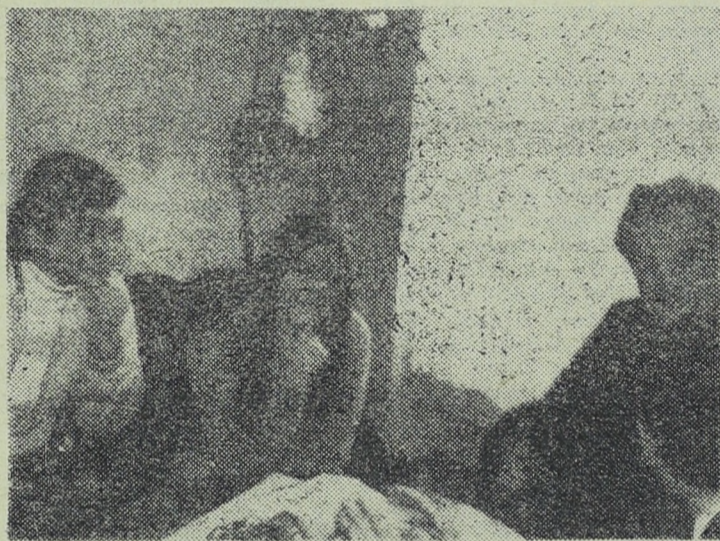
Colocviiu la teatrul „Matei Millo”

În toamna acestui an teatrul timișorean trăiește emoția a două mari aniversări: douăzeci și cinci de ani de teatru profesional și o sută de ani de cînd s-a jucat prima piesă în limba română de către o echipă de amatori. Ca să simți emoția, trăirea intensă a acestor evenimente, pătrunde în casa în care adevărul îmbracă o formă artistică și e transmis emoțional: teatrul.

— „Iubesc tinerii și-mi place să stau de vorbă cu ei” — sînt cuvintele de întîmpinare ale directorului teatrului tov.

direct interesat în realizarea actorului de care depinde întreg spectacolul, pe cînd în film intervine și imaginea și în special montajul, dar în ambele cazuri eu cred că regizorul are rol preponderent și cînd spun asta, mă refer la cei mai mari regizori de teatru și film. Actorul rămîne instrumentul regizorilor și în teatru, și în film, cu deosebirea specificului unuia și altuia.

— Permiteți-mi tov. director o întrebare care vizează un cadru mai larg. Cum vedeți dvs. raportul dintre știință și artă?

Gheorghe Leahu, artist emerit — Ce oferă a douăzeci și cincea stagiune publicului spectator?

— Multă și bună piesă românească — cinci sau șase premiiere — Baranga, D. R. Popescu, Mazilu, M. Sadoveanu etc. Shakespeare și Albee, estradă și pantomimă, surprize și încredere. Pe deasupra tuturor, respectul crescut pentru judecătorul și prietenul nostru suprem: publicul. Anul acesta sărbătorim nu numai douăzeci și cinci de ani de teatru profesional în Banat, ci și 100 de ani de permanență culturală teatrală în Timișoara, căci în 1870 în Fabrică o echipă de amatori juca pentru întia oară teatru în limba română.

— Cum a primit noua stagiune pe actrița Florina Cerceș-Perlanu?

— Am inaugurat această a 25-a stagiune a teatrului — stagiune festivă — cu „Travesti” de Aurel Baranga, piesă în care interpretez rolul principal, rol extrem de dificil și complex al unei directoare de teatru.

— V-am pus această întrebare pentru a sonda terenul pentru o alta; ați avut în cariera dvs. teatrală un rol „total”, un rol care să se suprapună în asemenea măsură peste personalitatea dvs. încît să ezitați a vă mai recunoaște ca ființă reală sau ca personaj?

— De obicei mă îndrăgostesc și de piesa în care joc, și de rolul pe care-l interpretez. Alexandra Dan este un personaj oarecum total în care ironia fină se îmbină cu umorul, sensibilitatea și dramatismul, un rol eare-mi place.

— Credeți că relația actor-regizor este aceeași în teatru sau în film?

În fond, cum este orientată această relație?

Actorul poate deveni personaj singur, regizorul intervenind doar la nivelul interrelațional al personajelor, sau actorul depinde pînă în ultimă instanță de regizor?

— Nu, relația actor-regizor nu este aceeași în teatru și în film. În teatru regizorul este

— Este vorba de un raport de coalitare, de loc antagonist sau chiar contradictoriu. Sînt două mari fluvii ale cunoașterii activității și bucuriei existenței umane. Ele se intr-ajutorază completînd universul căutărilor umane, imaginea și ideea, știința și arta, două modalități ale aceluiași adevăr, ale aceluiași necunoscut mereu de și redescoperit, aceeași înaltă tensiune a încercărilor relațivului și absolutului, a micro și macrocosmului, de către Măria sa Omul în „veșnicia” sa seornitoare. Marii artiști au ajuns la știința artei lor, sau chiar au creat-o, autenticii oameni de știință au găsit adevărurile artistice (aproape perfecte) ale cercetărilor lor științifice. Einstein iubea vioara, Fermi pianul, Barbu era matematician, Baranga medic.

— Cum credeți că apare adevărul în artă, în forma lui concretă, sau arta îl mai strecoară prin „ceva”?

— Mi se pare că adevărul în artă este în casa imaginației sensibile și concentrate așa în forma lui pură, esențială. Adevărul artistic de aceea este (cînd este) și mai convingător, pentru că este concentrat și transmis emoțional. Omul epocii noastre și cu atît mai mult al acelei viitoare nu va mai putea accepta discursivitatea (această leșie a adevărilor). Masa tăcerii a lui Brîncuși, iată, după mine, o metaforă a comportamentului și relațiilor umane viitoare. Oamenii vor trăi intens, nu se vor explica mereu. Spre acest fel de adevăr cred că tinde omul. Arta va juca un mare rol.

— Am în fața mea un tînar actor, la care dorința de a sluji teatrul s-a manifestat încă de la vîrsta cînd pentru mulți tineri idealul de viață este foarte schimbător: e tînarul actor Traian Buzoianu.

Desigur vă doriți foarte mult un rol anume. Credeți că acel rol vi se potrivește prin ase-

mănare sau prin complementaritate?

— Sînt la vîrsta începutului. Rolul pe care mi-l doresc este numai acela care poate corespunde datelor mele de talent și muncii mele de începător, munca fiindu-mi necesară pentru a-mi îmbogăți mijloacele de expresie artistică pînă la măsura în care rolul să capete valoarea întregă și sens. Pentru mine valoarea unui artist constă în capacitatea de a înfrunghia rolul respectiv. Actorul de calitate se depersonalizează pentru a putea înfrunghia. Nu mă interesează asemănările sau complementările, ci mă bucură efortul în a cuceri rolul. Am atît de puține orgolii ca ființă existențială și enorm de multe ca ființă-artist. În legătură cu rolul îți pierzi orice personalitate. O coroană regală e sublimă pe fruntea care se crede rege. Sabia-mi de carton învinge orice oștire. Naivitatea-mi de copil transformă ciomagul în cal. Vă dați seama ce repede vreau să urc pe treptele tronului! Iar pentru mine iute înseamnă serios. Cîtă sclavie trebuie depusă pentru a deveni stăpîn! Cîtă muncă și răbdare pentru a te îmbăta de aplauze! Și să știți: „ele te îmbată mai rău ca rachiu!”

— Care ar fi, după dumneavoastră relația dintre public și artist? Nu credeți că odată intrat în personaj ați putea juca în fața unei săli goale ca și în fața unei pline?

— Spre deosebire de celelalte arte, teatrul nu poate exista decît numai în raport cu prezența spectatorului (sigur că mai sînt și alte ramuri ale artei în această condiție). Pentru mine sala goală înseamnă repetiție. Pentru mine spectatorul în sală, înseamnă creație. Unul dintre criteriile de valoare și poate cel mai important este spectatorul. Permiteți-mi să nu pot trăi fără el.

— Aș vrea să adresez următoarea întrebare tov. Leahu: nu stă în intenția conducerii înființarea unui studio de poezie?

— Da. Foarte da. De ce nu? Dar cu asta n-am spus decît că dorim, nu că și facem, ne trebuie o săliță, o simplă săliță de 100 locuri, în care să facem activitate de studiu: poezie, pantomimă, teatru experimental. Orice fel de mijloc artistic prin care ne-am exprima mai complet, mai profund și mai contemporan nu poate decît să ajute. Am dori colaborări directe cu echipele studentești de teatru. Am avea numai de câștigat. Pentru toate acestea e nevoie în primul rînd de un loc intim și teatral.

— Aș vrea să închei cu rugămintea de a ne împărtăși cea mai frumoasă amintire din activitatea dumneavoastră teatrală.

— Nu-mi plac amintirile și poveștile din profesia noastră. Anecdotică aceasta, uneori extrem de savuroasă, are defectul de a coborî ștacheta emoției și respectului exact meritat față de arta teatrală, care vă rog să mă credeți, e departe de a fi o glumă de măscărici. În schimb aș dori să mai apuc zăua să aud tineretul patriei mele preferînd un spectacol de Shakespeare sau Caragiale unui recital Dan Spătaru și unui șut Dumitrache. Rețineți că stimez și urmăresc cu plăcere pe amîndoi. Dar e vorba de a da Cezarului ce este al Cezarului...

Discuție realizată de
MIHAI SURUGIU

Consiliul UAS

Prezentăm aici pentru informare componența noului Consiliu, ales în Conferința Uniunii Asociațiilor Studentești din 6 noiembrie 1970, întrucît pînă în acest moment nu am avut posibilitatea de a o face:

BOLDEA IOAN — președinte.
SAVII GEORGE, Mecanică IV, — vicepreședinte probleme profesionale.

MAN EUGEN, Construcții IV, — vicepreședinte probleme propagandă și cultural

GHERMAN NICOLAE, Chimie II, — vicepreședinte probleme sociale.

RADOSLAV ROMEO, — vicepreședinte probleme sport-turism.

BOGOVICI GHEORGHE — secretar.
BELEA GHEORGHE, Construcții IV, — casier.

Comisia profesională:
CIMPUREANU ADRIAN Mecanică II, Deheleanu Gherghina, Construcții IV, Tiganetea Mircea, Electrotehnică I.

Comisia propagandă:
BELIN TOSA, Electrotehnică IV, **NOVAC ADRIAN**, chimie V, redactor-șef „Micron”, **Liviu Cotarcă**, chimie II, **Paciu Nicolae**, Electrotehnică II, **Motișan Mircea**, Mecanică II.

Comisia socială:
ORTH HANS, Electrotehnică IV, **Lazău Ioan**, Chimie I, **Rădulescu Aurora**, Construcții III, **Szabo Alexandru**, Mecanică agricolă II.

Comisia sport:
IVĂȘCU CORNELIU, Chimie IV.

Comisia turism:
TRUSCULESCU DAN, Mecanică II, **Crișan Marius**, Electrotehnică II.

Comisia pregătire militară:
RUSU ALEXANDRU, Construcții I.

Comisia muncă patriotică:
GABOR LAZĂR, Chimie III, **Tutunaru Traian**, Construcții I.

Comisia culturală:
GROZA VOICU, Electrotehnică IV, **Popovici Ionică**, Mecanică agricolă IV, **Ceașescu Marina**, Chimie IV, **Ilea Rodica**, Electrotehnică II, **Popa Călin**, arhitectură I, **Belciug Dorina**, Construcții I.

Comisia organizatorică:
BUTĂ IONEL, Mecanică IV, **Cuc Mihaela**, Chimie I, **Munteanu Elena**, Mecanică II.

Președintele Comisiei de cenzori: **POMMERSHEIM ALFRED**.

Președinții Consiliilor AS din facultăți:
Mecanică: **Anton Anton**, anul IV.

Electrotehnică: **Andreescu Emanuel**, anul IV.

Chimie: **Almășan Valer**, membru al Consiliului U.A.S.R. anul IV.

Construcții: **Stoian Valer**, anul IV.

Mecanică agricolă: **Laza Cornel**, anul IV.

Organizația noastră a primit drapel propriu

Cu prilejul semicentenarului Institutului, ținînd seama de activitatea desfășurată pînă în prezent de organizația noastră, Comitetul Central al U.T.C. a acordat Uniunii Asociațiilor studentești din institutul nostru dreptul de a avea drapel propriu. Cu aceeași ocazie tovarășul Radu Bălan, membru al C.C. al U.T.C., prim-secretar al Comitetului județean Timiș, a înmînat înalte distincții unora dintre activiștii noștri. Au fost distincții cu Diploma de onoare a Comitetului Central al U.T.C. tovarășii **Almășan Valer**, președintele C.A.S. de la Facultatea de chimie industrială și **Sferdean Vasile**, fost președinte al C.A.S. de la Facultatea de electrotehnică. De asemenea, a fost înmînată Diploma de onoare a Comitetului județean Timiș al U.T.C. tovarășilor: **Neguș Liviu**, **Radoslav Romeo**, **Dumitru Ion**, **Andea Petru**, **Anton Anton**, **Serbu Constantin**, **Iordache Daniel**, **Belea Gheorghe**, **Marina Cecilia**.

TRADIȚII UNIVERSITARE

Un arbitru sever: șef lucrări ing. Richard Taubert, reprezentantul decanului, care din motive obiective nu a putut conduce el însuși partida.

A intrat în tradiția absolvirii școlii superioare organizarea unor manifestări, unele vesele, altele solemne, care să aducă aminte celor ce rămân, cadrele didactice, studenților mai mici, de cei care au plecat. Dintre acțiunile cele mai reușite de acest gen s-au detașat în anul acesta cele organizate la Facultatea de chimie industrială: un frumos bal al bobocilor, desfășurat în prezența conducerii facultății, prezentă în corpore în frunte cu decanul prof. ing. Vasile Coheci.

Regretînd că în momentul închiderii ediției nu dispunem de fotografii de la acest bal, deși am fi vrut să v-o prezentăm pe Miss Boboc 70 (O Miss de la Facultatea de chimie industrială reprezintă ceva în Institutul nostru), vă prezentăm câteva imagini de la meciul absolvenților — cadre didactice, de la aceeași facultate. Nu dispunem de fotografii de joc, pentru că timpul extrem de nefavorabil nu a permis. Dar credem că și imaginile pe care vi le prezentăm sugerează ceva din atmosfera acelei zile. Pentru că nu aceasta contează, am lăsat la sfîrșit scorul: 2-2. Virgil Pascu și Ștefan Zehe.

Un suporter pasionat, o prezență permanentă acolo unde pulsează viața studentescă a facultății: prof. dr. doc. G. Ostrogovich.

Aleșii fotbalului 70

Golul „istoric” din meciul cu Grecia, care ne-a adus biletele pentru Guadalajara. Reluăm fotografia, pe care am prezentat-o și în urmă cu un an, fiindcă în ea sînt prezenți Dem-brovski, căruia i se ridică statuie în Mexic, și Cornel Diau, cel mai bun fotbalist român al anului.

Concurs de creație

UNIUNEA ASOCIAȚILOR STUDENȚEȘTI ȘI CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA

ORGANIZEAZA CU PRILEJUL ANIVERSĂRII SEMICENTENARULUI P.C.R. CONCURSUL DE CREAȚIE „RECUNOȘTINȚA PARTIDULUI”

Creație literară (dramaturgie, poezie, schițe, nuvele)
Creație muzicală (lieduri, poeme, cantate, coruri)
Artă plastică (acuarelă, pictură, grafică)
Producții cinematografice (reportaje, film artistic de scurt metraj)
Artă fotografică.

Se vor acorda premii în valoare de 12.000 lei.

Pot participa studenții centrului universitar și cadrele didactice tinere, membri ai asociațiilor.

Lucrările vor fi predate pînă la data de 15 martie 1971 la Casa de cultură a studenților, camera 7, cu mențiunea pentru concursul „Recunoștință Partidului”. Ele vor fi însoțite de un plic închis, pe care va fi scris același motto ales, cuprinzînd în interior numele participantului, institutul, facultatea și anul. Pentru fotografiile pe plic se va scrie același titlu pe care îl poartă fotografia.

Colegiul de redacție

Redactor-șef: Adrian Novac.

Redactori-șefi adjuncți: Magda Rosenfeld, Liviu Cotarcă, Marius Crișan.

Șef lucrări ing. Mircea Ciugudean.
Secretar de redacție: Lucian Conea.

Neonela Tafuni, Ștefan Cserny, Doru Brad, Mihai Surugiu, Constantin Novăcescu, Tudor Mircea, Emil Avram, Virgil Pascu.

Grafica: Adolf Losacova și Călin Popa.

Fotoreporteri: Gheorghe Teodose și Dan Diaculescu.